CatalunyaCristiana

Setmanari d'informació i de cultura religiosa

25-26 desembre 2010

Any XXXII • Núm. 1.631 • 2,30 euros

Bon Nadal!

Amb la mateixa imatge amb què Benet XVI felicita enguany el Nadal a l'Església i al món, el *Naixement*, de Jaume Busquets, a la façana de llevant de la basílica de la Sagrada Família, desitgem als nostres lectors un bon Nadal i un venturós 2011

Editorial

Nadal amb vocació universal

Nadal té una dimensió local i una altra d'universal. Josep Maria de Sagarra en el cant final del seu famós *Poema de Nadal* parlava d'aquell sentiment «de llar, de sostre, de terra, de nissaga i d'esperit». Però Nadal té també una important dimensió universal: el naixement de Jesús de Natzaret avui se celebra arreu del món, en una pluralitat de llengües i cultures molt allunyades però cada vegada, sortosament, més interconnectades. Enguany Benet XVI ha escollit com a motiu per felicitar el Nadal a l'Església i al món una fotografia del grup escultòric que presideix la façana del Naixement de la Sagrada Família obra de l'escultor gironí Jaume Busquets. Un fet realment extraordinari que s'explica per l'estima que el Pontífex té per l'art i la bellesa i particularment, per l'emoció que va viure el dia 7 de novembre passat quan es van obrir les portes de la Glòria del grandiós temple gaudinià, que anava a consagrar, i el Papa i el món van poder admirar l'extraordinària alçada de les seves columnes arborescents, talment unes palmeres gegantines, que conviden a mirar cap al símbol central de Déu Pare, un triangle daurat emmarcat en un cercle, mentre una munió de fidels cantava l'himne d'entrada als acords de l'orgue. Va ser als peus d'aquest grup escultòric del Naixement de Jesús que el Papa, després de la missa de consagració, va resar l'Àngelus. A aquesta històrica nadala pontifícia, enguany li hem volgut donar honors de portada. Hi ha un altre fet que se suma a la projecció catalana arreu del món: els cinquanta anys de la primera audició de l'oratori *El Pessebre*, amb lletra de Joan Alavedra i música de Pau Casals. En efecte, es va posar en escena per primera vegada el 17 de desembre del 1960 al Fort de San Diego a Acapulco i l'any següent es va presentar al Memorial Opera House de San Francisco (Califòrnia). Va ser allí que Pau Casals va donar a conèixer la seva intenció d'iniciar, amb les posades en escena d'*El Pessebre* una singular campanya personal a favor de la dignitat humana, la fraternitat i la pau. Durant els deu anys següents, els darrers de la seva vida, el mestre va dirigir *El Pessebre* per tot el món: ara, amb motiu d'aquestes noces d'or, a Catalunya i a diversos indrets del món es fan i es faran audicions d'aquest magnífic Oratori on les figuretes del pessebre cobren vida i s'expressen cadascuna segons la seva personalitat amb una gran profunditat i amb una emoció continguda.

El Pessebre d'Alavedra-Casals acaba amb un gran clam a favor de la pau. Els àngels canten: «Pau a la terra!» I els homes responen: «Mai més cap guerra.» I el cor dels homes i els àngels: «Mai més pecat!» I una veu, molt fina, dalt del cel: «Pau als homes de bona voluntat! Pau!» Des de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel fem nostre aquest desig de pau per a tots els nostres lectors, oients, col·laboradors, missioners i amics, i a tots els homes i dones de bona voluntat d'arreu del món: que tingueu un bon Nadal!

CatalunyaCristiana

Director: Mn. Jaume Aymar i Ragolta

Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Mónica García, *BARCELONA;* Guillem Farré, *CASTELLÓ;* Víctor Gay, *GIRONA;* Jordi Curcó, *LLEIDA;* Cristina Sànchez, *MALLORCA;* Marta Nin, *ROMA;* Júlia Ayala, *SOLSONA*; Joan Boronat, *TARRAGONA;* Víctor M. Cardona, *TORTOSA;* Patrícia Navas, *URGELL;* Xavier Bisbal i Jordi Castellet, *VIC*

Col·laboradors d´aquesta setmana: Miquel Bada, Pilarín Bayés, Agustí Codinach, F. Diego Espuny, Enric Frigola, Joan Guiteras, Dani Majà, Joan A. Mateo, Marta Miquel Grau, Joan Minguella, Victòria Molins, Glòria Monés, Francesc Nicolau, Xavier Orriols Sendra, Armando Pego, Ramon Prat, Hilari Raguer, Jordi Roglá, Jorge Rojas, Francesca Rovira Carol, Peio Sánchez, Lluís Serra, Pere Tena, P-J Ynaraja.

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

a/e: **redaccio@catalunyacristiana.cat (Redacció)**

a/e: **administracio@catalunyacristiana.cat (Administració i subscripcions)**

a/e: **publicitat@catalunyacristiana.cat (Publicitat)**

Pàgina web: www.catalunyacristiana.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Administració: Isabel Giralt (comptabilitat), Janet Duatis (subscripcions)

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: *Impressions Intercomarcals, SA* Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per ojd

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 117 €
Gibraltar i Portugal: 117 €
Resta d'Europa: 192 €
Amèrica i Àfrica: 230 €
Àsia i Oceania: 308 €

El setmanari rep l'ajut del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya

LA TIRA DEL PRIMER PLA *Per Pilarín*

Basílica per a la nova evangelització

La Sagrada Família acull el seu primer gran acte diocesà després de la visita del Sant Pare

Samuel Gutiérrez
Fotos: Agustí Codinach
Barcelona

A les portes ja del Nadal, en un dels dies més freds de l'hivern barceloní, la basílica de la Sagrada Família es va tornar a omplir a vessar de fidels per celebrar una solemne eucaristia en acció de gràcies per la visita, encara ben viva, del papa Benet XVI a Barcelona. La Sagrada Família acollia així, el 18 de desembre passat, la seva primera missa després de la històrica dedicació. Per moments, les gèlides pedres de la monumental catedral gaudiniana semblava que pujaven de temperatura. Era el caliu que les prop de 8.000 persones aplegades al temple expiatori van atorgar a una celebració que, en moltes coses, va recordar la del 7 de novembre passat. Fins i tot en l'afluència massiva de fidels, molts dels quals aquesta vegada tampoc no van poder entrar-hi. I és que la resposta ciutadana va desbordar totes les expectatives. Aquest va ser l'únic punt negre a una tarda d'Advent plena d'unció, en la qual el cardenal Lluís Martínez Sistach va aprofitar per oferir als seus diocesans una completa catequesi sobre les paraules del Sant Pare a la Ciutat Comtal i els fruits que ja es comencen a albirar a l'arxidiòcesi barcelonina.

La crida a la reevangelització d'Europa, tan insistent en boca del Pontífex durant la seva estada recent a Espanya, ha esdevingut ja un repte cabdal per a Barcelona, que compta, precisament, en la Sagrada Família amb un mitjà privilegiat per dur a terme aquesta missió. «Dedicar aquesta majestuosa i bellíssima basílica de la Sagrada Família a Déu enmig de la ciutat cosmopolita de Barcelona —va exclamar el cardenal en la seva homilia— és d'alguna manera oferir una presència de Déu i de l'Església, no amagada sinó molt visible d'arreu de la ciutat. Avui és molt necessari facilitar espais reservats per al diàleg entre Déu i els homes, per al culte litúrgic i per a la lloança de Déu.» I va afegir el purpurat: «Amb la dedicació d'aquest temple presidida pel Sant Pare, el món ha fixat els seus ulls no només en l'exterior de la basílica, sinó també en el seu interior. I n'ha quedat meravellat. La seva bellesa i la seva riquíssima simbologia bíblica, teològica, litúrgica i catequètica es posen al servei de l'evangelització i de la catequesi.»

Tot i que no ho va fer explícitament, el cardenal Lluís Martínez Sistach, amb les seves paraules, gairebé va batejar la Sagrada Família com a «basílica per a la nova evangelització». «Hem d'aprofitar les celebracions de culte litúrgic —va insistir—, amb tota la seva bellesa i realitat única, per evangelitzar i catequitzar aquells que amb interès entren en el seu interior per poder assaborir anticipadament d'alguna manera la bellesa, la joia i la pau de la Jerusalem celestial.» En la línia del que havia fet Benet XVI en la seva estada a la Ciutat Comtal, l'arquebisbe de Barcelona va convidar la seva Església local a «ser signe i instrument de Crist, en pura docilitat a la seva autoritat i en total servei al seu mandat». «Hauríem de parlar menys de l'Església —va continuar dient— i centrar l'atenció més en Jesucrist.»

Per la família i per la vida

Amb una «fama de santedat» que arrossega gairebé des dels seus inicis, la basílica de la Sagrada Família va tornar a convertir-se el 18 de desembre passat en objecte de desig de milers de persones que la van poder contemplar, absolutament impressionades, des del seu interior. Destacava la presència, entre els assistents, de la infanta Cristina i d'alguns polítics, com ara Josep Antoni Duran i Lleida o Jorge Fernández Díaz. Juntament amb el cardenal Lluís Martínez Sistach van concelebrar l'eucaristia el bisbe auxiliar, Sebastià Taltavull, i el bisbe emèrit d'Ayaviri, Joan Godayol, així com més d'un centenar de sacerdots i diaques.

> «La Sagrada Família ha esdevingut una icona per a l'Església universal»

Convocada per la Delegació de Pastoral Familiar de l'arquebisbat de Barcelona, la primera eucaristia a la Sagrada Família després de la seva dedicació va ser també ocasió per celebrar solemnement el Dia de la Família i de la Vida. Per aquest motiu van ocupar llocs de privilegi tota una sèrie de matrimonis que enguany celebraven les noces d'or i d'argent matrimonials. El cardenal, tot evocant paraules del Sant Pare, va refermar una vegada més «la dignitat i el valor primordial del matrimoni i la família, esperança de la humanitat, en la qual la vida humana troba acollida, des de la seva concepció fins al seu declivi natural». El model de la Sagrada Família de Natzaret, tan bellament expressat en les pedres gaudinianes, va ser novament erigit com a lluminària en el camí que tantes famílies són cridades a fer en el seguiment de Jesús. «Benet XVI —va recordar el purpurat— ens va regalar a la basílica de la Sagrada Família un missatge que considero que en bellesa teològica i moral està a l'alçada de la bellesa del temple d'Antoni Gaudí. Convé que el mantinguem en la nostra memòria i en el nostre esperit.»

Solidaritat amb els pobres

Al final de la seva homilia, Lluís Martínez Sistach es va referir també, com no podia ser d'una altra manera, a la crisi econòmica i a l'exigència evangèlica de ser a prop dels més desafavorits. La solidaritat amb els pobres ha de ser sempre una prioritat per a l'Església. En aquest sentit, el cardenal va recordar les paraules d'agraïment que el Sant Pare va dedicar als catòlics del nostre país per «la generositat amb què sostenen tantes institucions de caritat i de promoció humana». «No deixeu de mantenir aquestes obres que beneficien tota la societat —va afegir—, l'eficàcia de les quals s'ha posat de manifest de manera especial en l'actual crisi econòmica, així com en ocasió de les greus calamitats naturals que han afectat diversos països.»

La celebració de l'eucaristia es va desenvolupar com de costum, amb una litúrgia ben acurada, embellida amb uns cants que invocaven la vinguda, cada cop més propera, de l'Emmanuel. Una vinguda, d'altra banda, que s'anuncia també amb eloqüència a través de les pedres majestuoses, però plenes de sobrietat, de la catedral gaudiniana. És un monument que amb la seva bellesa parla al cor dels homes, creients i no creients, i que gairebé, com va expressar també el cardenal Lluís Martínez Sistach, ha esdevingut «una cartografia del sagrat, un gran mapa obert on el món pot llegir les grans preguntes de la vida, de l'origen i de la fi, del cel i de la terra».

Les nadales de Benet XVI

El Papa felicita el Nadal 2010 amb la imatge de «La Nativitat» de la Sagrada Família

Jaume Aymar i Ragolta
Director

Benet XVI felicita el Nadal a tota l'Església i al món de paraula i per escrit: escull una nadala on hi ha una obra d'art i, sota l'encapçalament del seu escut, hi ha una frase breu escrita a mà pel mateix Papa, en llatí, llengua oficial de l'Església. L'edita la Tipografia Vaticana. Era un desig de molts catalans que el Papa felicités també el Nadal en català. Enguany Benet XVI en la seva visita a Barcelona ha parlat més en català que mai i encara ha volgut felicitar el món amb un símbol barceloní i català universal: el grup escultòric de la façana del Naixement de la Sagrada Família, el temple que ell mateix va dedicar el passat 7 de novembre. És obra de l'escultor Jaume Busquets i Mollera (Girona, 1904-Barcelona, 1968) que fou posada a la façana de llevant de la Sagrada Família, el 1958.

L'any 2005, primer del seu pontificat, Benet XVI va felicitar el Nadal amb la reproducció de l'Adoració dels Mags d'un artista desconegut del cinc-cents que es troba a la Capella de Sant Llorenç del Palau Apostòlic. Hi apareixen dos mags molt vistents i un tercer en segon terme, presentant els seus dons a l'Infant, en braços de Maria. No hi apareix la figura de Sant Josep. El text era: *Expergiscere, homo: quia pro te Deus factus est homo* («Desperta't, home, que per tu Déu s'ha fet home» sant Agustí, Sermó 185).

El 2006 era un pessebre realitzat a Torre del Greco de cronologia incerta (segle XVIII-XX). Hi apareixen Josep i Maria en un jardí, a la intempèrie, amb el Nen. Els volten tres angelets. Als peus de l'Infant hi ha una cistella de fruites i una altra amb els dons dels mags. En aquesta ocasió va prendre una frase del missal romà *Salvator noster natus est in mundo* («El nostre Salvador és nat en el món»).

L'any 2007 Benet XVI va escollir un naixement de l'escola de Garofalo (atri Longhi) de l'apartament pontifici: la Mare amb el Nen i un àngel. La pintura, barroca, està emmarcada per un cercle. Maria està agenollada pregant als peus de Jesús. L'àngel, al capçal, sustenta un sudari. Al fons hi ha unes ruïnes i, en segon terme, un paisatge. El text, extret també del missal romà, era *Hodie descendit lux magna super terram* («Avui ha baixat una gran llum sobre la terra»).

El 2008 l'escena va ser una adoració dels pastors barroca de Niccolo La Piccola (1775) que es troba al Palau Apostòlic, a la Sala de les Congregacions. Sant Josep és representat com un ancià venerable. Uns angelets porten una filactèria amb les pintures: *Gloria in excelsis Deo*. El text és una cita de la carta a Titus (2,11) *Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus* («S'ha manifestat la gràcia salvadora de Déu a tots els homes»).

MN. JOAN BUSQUETS, NEBOT DE JAUME BUSQUETS

«La missió del meu oncle era, sobretot, lloar Déu»

J. A.

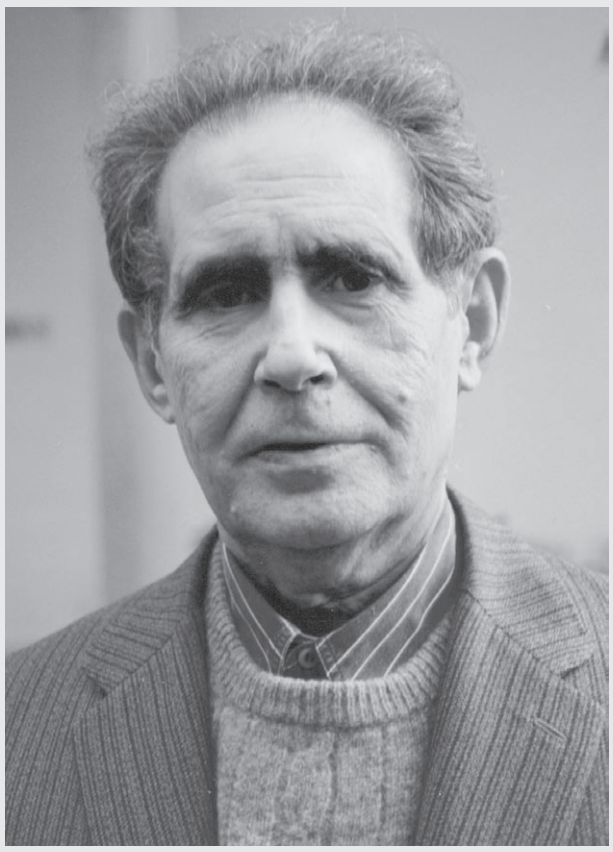

Mossèn Joan Busquets, teòleg i historiador, ex-degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, és nebot del pintor i escultor Jaume Busquets i Mollera a qui va assistir a l'hora de la mort a la clínica Sant Josep de Barcelona. Mn. Busquets es va emocionar molt quan va saber que enguany la Nadala del Sant Pare reproduïa el grup escultòric realitzat pel seu oncle a la façana del Naixement de la Sagrada Família.

Qui era en Jaume Busquets?

Els Busquets Mollera eren quatre germans: Narcís, el gran, era capellà i es va dedicar a la predicació i a l'apostolat i dibuixava molt bé; els altres tres eren artistes: en diuen la segona generació dels noucentistes. En Josep Maria era decorador i tenia molta relació amb artesans. El meu pare, Lluís, historiador i arqueòleg, era director del museu d'Art i d'Arqueologia i arxiver i va morir el 1938, quan jo tenia quatre anys. En Jaume, nascut a la Rambla de Girona, va anar a Barcelona quan tenia quinze anys; era pintor i escultor i va ser el primer director de l'Escola Massana, fins que per la guerra fou destituït. Primer era noucentista però després es va abarrocar. Frederic Pau Verrié deia d'ell que va ser el primer i millor director de l'escola Massana, pedagog i dibuixant. El meu germà Lluís, metge, està a punt de publicar un llibre sobre l'oncle Jaume, glossant sobretot la seva vessant pedagògica.

«Frederic Pau Verrié deia d'ell que va ser el primer i millor director de l'escola Massana, pedagog i dibuixant»

Quina relació va tenir amb Antoni Gaudí?

Tot i que el meu oncle era molt jove —quan va morir Gaudí tenia 22 anys— em consta que l'arquitecte l'apreciava i el valorava i que va dir: «Aquestes escultures, les de la façana del Naixement, encarregueu-les a en Busquets.»

Quines altres escultures va fer a la Sagrada Família?

L'Anunciació (inspirada en un dibuix de Gaudí) i la Mare de Déu del Carme de la cripta, sobre la tomba de l'arquitecte i entre dos vitralls del seu mestre Darius Vilàs. Era un artista espiritual i liturgista que no volia figurar gaire perquè la seva missió era lloar Déu.

D'altres obres?

Mn. Manuel Trens deia que ell i en Jaume Busquets eren els qui més esglésies destruïdes van refer després de la guerra. A Santa Maria de Blanes, col·laborant amb l'arquitecte Folguera, a Sant Sadurní hi té també pintures i a Sant Vicenç de Mollet, entre moltes d'altres. *La història sagrada* de Mossèn Trens està tota il·lustrada per ell i a Vilafranca hi té molta obra que forma part del llegat d'aquest sacerdot. De jove ell i el meu pare van col·laborar amb Francesc d'Assís Galí a pintar la cúpula del Palau Nacional de Montjuïc. Quan els meus pares es van casar el 1933 els va regalar un vitrall amb el Sant Sopar que va subsistir a la destrucció del 1936 i que els germans hem regalat a la capella del Seminari de Girona, a la residència vocacional.

L'any 2009 el Papa ja es va inclinar per una obra contemporània i va escollir un vitrall de la capella del seu apartament privat del Palau Apostòlic, obra de Silvio Consadori (1964), amb figures d'un cert to naïf: al centre hi apareix el naixement, a la dreta l'adoració dels pastors i a l'esquerra la dels mags. El text era novament una cita del missal romà: *Lux fulgebit hodie super nos, quia natus est nobis Dominus* («Avui brillarà la llum sobre nosaltres perquè ens ha nascut el Senyor»).

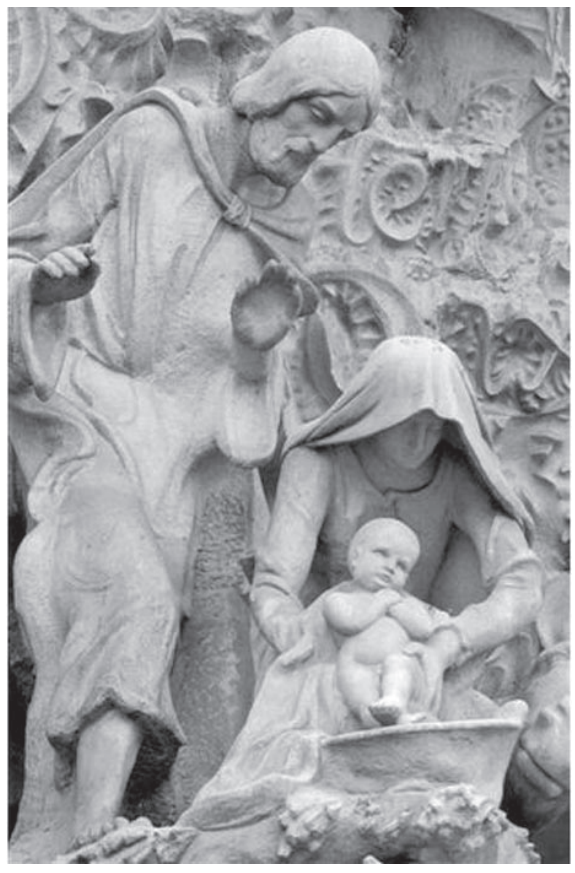

Enguany el motiu escollit ha estat el grup central de la façana del Naixement, realitzat, per voluntat del mateix Gaudí per l'artista Jaume Busquets que fou director de l'Escola Massana de Barcelona. Representa el moment en què Maria posa delicadament el nen a la menjadora i alhora el mostra sota l'atenta mirada de sant Josep, un home jove i ferm. El grup està situat sobre la columna on hi ha la genealogia del Senyor. La frase és *Verbum caro factum est* («El Verb es va fer carn», Jn 1,14) Cal felicitar-se per l'elecció del Pontífex: perquè per primera vegada ha escollit una obra d'una Església local, fora del recinte del Vaticà. És, a més, un grup de gran qualitat. Tant de bo que, seguint el seu esperit de diàleg amb els artistes que es va fer especialment palès en la trobada amb ells el 2009, a la Capella Sixtina, el Sant Pare continuï felicitant per molts anys amb imatges artístiques del Naixement d'arreu del món que parlin a l'home contemporani.

LLAR D'ANCIANS PRUDENCI MIRALLES

per a grans *persones* grans

Places disponibles i preu assequible

NIF: G-08862781 - Els donatius desgraven un 20% del total de l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

«Deixem que l'obra de Gaudí "parli" als homes i dones d'avui»

El cardenal Lluís Martínez Sistach ha publicat l'exhortació «Preparem amb el Papa els camins del Senyor»

Carme Munté

Preparem amb el Papa els camins del Senyor. Aquest és el títol de l'exhortació pastoral que ha publicat el cardenal Lluís Martínez Sistach per encetar un temps de construcció a partir de la visita pontifícia del 7 de novembre amb motiu de la dedicació de la Sagrada Família. Un dels fruits més immediats d'aquesta visita és sens dubte la decisió del Sant Pare de felicitar el Nadal 2010 amb la imatge de *La Nativitat*, obra de l'escultor Jaume Busquets per a la façana del Naixement de la Sagrada Família.

Com valora el fet que Benet XVI feliciti el Nadal amb una imatge de la Sagrada Família?

Em plau molt el fet que el Sant Pare hagi posat en la seva felicitació de Nadal el Naixement de la basílica de la Sagrada Família. En aquesta nadala el Sant Pare amb la seva pròpia lletra hi ha escrit aquestes paraules: *Verbum caro factum est (Jn 1,14). Benedictus XVI. In Nativitate Domini 2010*. La imatge reprodueix *La Nativitat*, obra de Jaume Busquets. Que el Papa utilitzi una imatge religiosa de Barcelona em sembla que expressa la seva joia i agraïment per l'acolliment que entre tots li vàrem dispensar. Quant a qui ha pres la iniciativa d'aquesta nadala, crec que ha estat una decisió ben personal del mateix Sant Pare.

Confirma aquesta notícia el moment dolç de les relacions entre Catalunya i Barcelona i el Vaticà?

Hem viscut amb joia la visita del Sant Pare a Barcelona els dies 6 i 7 del passat novembre. Ha estat un autèntic do de Déu. El Papa ha visitat la nostra Església de Barcelona i ens ha manifestat el seu afecte i la seva sol·licitud pastoral per totes i cadascuna de les nostres diòcesis. Va quedar admirat de la bellesa de l'obra de Gaudí. Al peu de l'avió que el retornava a Roma, em va repetir el que ja m'havia dit a l'hora del dinar, a l'arquebisbat, després de la celebració de la dedicació de la basílica: que s'emportava un record inoblidable d'aquesta visita. Nosaltres també en conservem un record inoblidable per la seva presència encoratjadora, pel seu riquíssim missatge i per la seva estimació i valoració de la nostra cultura i de la nostra realitat eclesial. El Sant Pare es va interessar per la vida i el treball de les parròquies i institucions diocesanes i va agrair l'esforç i la dedicació de tots els diocesans.

En quin sentit la Sagrada Família pot esdevenir un referent per al conjunt d'Europa i del món? És el nou atri dels gentils del qual tant parla el cardenal Gianfranco Ravasi?

El Sant Pare, en aquest viatge, ens ha dit que cal que el nom de Déu ressoni novament en els cels d'Europa i que aquest Nom sant es pronunciï santament, que no es faci servir per a fins impropis. Si el nom de Déu, amic dels homes i amic de la vida, ha de ressonar novament a Europa i els homes l'han d'acollir sense por, la mediació de la bellesa pot ser una mediació providencial. En aquest sentit, la basílica de la Sagrada Família ja em sembla que fa un gran servei, que justificaria l'expressió, que ja he vist escrita, dient que «a Barcelona, el papa Benet ha dedicat la catedral d'Europa». Per altra part, l'atri dels gentils que vostè esmenta és un espai de mediació entre el misteri de Déu i les vies d'accés a ell, i en aquest sentit una gran obra d'art com la Sagrada Família és una crida al sentit de la transcendència. I l'obra de Gaudí, segons molts estudiosos, ho és d'una manera molt plàstica i molt significativa.

Agustí Codinach

Creu que hi hauria la possibilitat que des del Vaticà si li atorgués algun títol més institucional?

Caldria veure quin podria ser aquest títol. De tota manera, el de basílica menor ja és molt significatiu, perquè el tenen les catedrals i els altres temples amb una especial significació religiosa, cultural o estètica. I la Sagrada Família compleix amb escreix aquestes condicions. El títol de basílica menor no significa que sigui poca cosa emprant el terme de «menor». Només hi ha quatre basíliques majors en el món i estan totes elles a Roma. Són les basíliques de Sant Joan del Laterà, de Sant Pere del Vaticà, de Sant Pau Extramurs i de Santa Maria la Major. Totes les altres basíliques són basíliques menors. Deixem que l'obra de Gaudí «parli» als homes i dones d'avui. I mirem de copsar allò que els diu. I per aquesta via potser podrem anar descobrint-ne la funcionalitat. Una funcionalitat que estem obligats a honorar tant com ens sigui possible.

A més de l'exposició sobre Gaudí de la primavera vinent, veurem altres fruits d'aquesta bona entesa?

> «Aquell esdeveniment ens dóna una autoestima com a Església diocesana i com a poble»

Déu dirà. No puc predir el futur. Ja fem prou si sabem ser fidels als signes dels temps presents. De moment em sembla que hem de mostrar la nostra emocionada gratitud al Sant Pare per haver-nos honrat amb la seva visita, per haver-nos animat en el compliment de la nostra missió com a Església, per haver-nos donat ànim i il·lusió per a no desanimar-nos davant les dificultats i per haver-nos ajudat a adquirir una major consciència de ser una Església local en comunió amb l'Església universal, estesa d'Orient a Occident.

Crec que hem d'agrair al Sant Pare de manera especial la valoració que ha fet de la nostra història religiosa de Catalunya, de la nostra llengua, de la nostra cultura, de la nostra fecunditat espiritual en temps difícils, amb la seva referència als sants, als fundadors i fundadores, als màrtirs i els poetes cristians. Tots tenim en la memòria noms concrets en tots aquests àmbits. L'exposició sobre Gaudí al Vaticà em sembla que és una iniciativa que dóna més irradiació a aquest reconeixement amb el qual ens ha honorat Benet XVI i que espero pugui produir altres fruits.

A quins fruits es refereix?

La informació, és normal, s'interessa sobretot pels fets extraordinaris i fins i tot espectaculars. Però la vida cristiana no sempre està feta de fets espectaculars. Podem dir que la seva fecunditat és més aviat discreta, amagada. Voldria dir que els fruits que espero de la visita potser no seran notícia, però seran un enriquiment espiritual i pastoral de les nostres realitats eclesials. Per ajudar-hi he publicat una exhortació pastoral firmada el dia de la Puríssima, el 8 de desembre. L'he titulat *Preparem amb el Papa els camins del Senyor*. És com la segona part d'una primera exhortació que vaig fer a l'inici d'aquest curs, la titulada *Comencem amb el Papa un nou curs*. Aquesta segona exhortació pastoral vol ser una eina de treball per aprofundir en tot allò que el Sant Pare ens ha dit. Invito tots els diocesans a la reflexió, al discerniment i a l'aplicació, i per fer-ho ofereixo unes pautes. Es tracta d'encetar un temps de construcció a partir de la visita pontifícia.

D'on li ve a Benet XVI aquesta sensibilitat envers Catalunya?

El ministeri del Successor de Pere és una forma especial de paternitat envers tota l'Església i envers totes les Esglésies locals. Benet XVI viu amb una especial intensitat espiritual aquesta paternitat, que es posa de manifest, d'una manera especialment significativa, amb motiu del seus viatges. Aquests viatges que, com va dir Joan Pau II, són uns veritables pelegrinatges del Sant Pare als «santuaris vivents» que és el Poble de Déu de cada lloc.

Per als catalans, la Sagrada Família i l'atenció que se li ha donat arreu del món és una manera de sentir-nos orgullosos del nostre passat, present i futur?

Cal ser molt austers en això de «sentir-nos orgullosos», perquè es diu, amb tota raó, que la virtut més pròpia i específica dels cristians ha de ser la humilitat. Però ja ho entenem en el seu bon sentit que és de valorar aquelles grans persones que la nostra terra ha donat a la nostra societat i per mitjà d'aquesta a tot el món. No hi ha dubte que Gaudí és una d'aquests persones. Cal que ens fem signes de l'obra que Déu, per mitjà d'aquest artista genial i cristià exemplar, ens ha donat. Però certament aquell esdeveniment ens dóna una autoestima com a Església diocesana i com a poble, que és molt convenient per treballar amb més il·lusió.

Viu l'arquebisbat de Barcelona un dels moments més àlgids del seu pontificat?

Li diré que els moments més àlgids els viuen Gaudí i totes aquelles persones que, amb sacrificis personals, varen donar vida al projecte del temple de la Sagrada Família. Amb Gaudí, podem recordar altres noms, com Josep M. Bocabella, el mercedari P. Rodríguez, fundadors de l'Associació de Devots de Sant Josep, sant Josep Manyanet, i totes aquelles persones que amb el seu treball o amb les seves aportacions anònimes han anant fent possible la construcció de l'obra de Gaudí, sempre sostinguda només per les aportacions dels fidels o ciutadans privats. La meva actuació va consistir, a l'hora en què ja es preveia que es cobriria aviat la nau del temple, a pensar que una obra única al món era digna que fos el Sant Pare, que a més porta el de Josep com a nom de baptisme, qui en presidís la dedicació a Déu. Li vaig fer la invitació. I la seva bondat ha fet la resta. Tanmateix és cert que vivim uns moments molt bonics que hem d'agrair a Déu i que ens han d'estimular per realitzar amb il·lusió i coratge l'encàrrec que ens ha fet el Senyor: evangelitzar.

El Papa recorda que la llibertat religiosa és el camí per a la pau

Missatge per a la 44a Jornada Mundial de la Pau

ACI
Ciutat del Vaticà

S'ha presentat a l'oficina de premsa vaticana el missatge del Papa per a la 44a Jornada Mundial de la Pau que se celebra l'1 de gener del 2011 i que té com a títol *La llibertat religiosa, camí per a la pau*.

A la roda de premsa hi han participat el cardenal Peter Kodwo Appiah Turkson, el bisbe Mario Toso, Mons. Anthony Frontiero i Tommaso Di Ruzza, respectivament president, secretari i funcionaris del Pontifici Consell Justícia i Pau.

El cardenal Turkson ha explicat que el missatge d'enguany comença «amb una referència a l'atac contra els cristians a l'Iraq i, tot seguit, presenta el sentit de la llibertat religiosa i les diverses maneres en què aquest modela la pau i les seves experiències. Continua amb una reflexió sobre la pau com a do de Déu i alhora obra dels homes i dones de bona voluntat, i, sobretot, dels creients».

«La llibertat religiosa és el tema del missatge del Papa per a la Jornada Mundial de la Pau no tan sols perquè aquest tema és essencial a la doctrina social catòlica, sinó també perquè la vida de la llibertat religiosa, una vocació bàsica de l'ésser humà i un dret fonamental, inalienable i universal, i clau per a la pau, continua sent objecte d'amenaces.»

Aquestes amenaces provenen «del secularisme agressiu, que és intolerant a Déu i a qualsevol forma d'expressió de la religió; del fonamentalisme religiós, de la polititització de la religió i de la imposició de religions d'estat; del naixement d'un relativisme cultural i religiós que s'està fent cada vegada més present i insistent en els nostres dies».

El cardenal ha ressaltat que el Papa en el seu missatge, «veu la salvaguarda de la llibertat religiosa en el nostre món multicultural, multireligiós i secularitzat com una de les maneres de salvaguardar la pau».

Després de recordar que «una de les tasques importants que el nostre món va establir després de la Segona Guerra Mundial va ser la formulació, aprovació i promulgació de la Declaració Universal dels Drets Humans el desembre del 1948», el purpurat ha subratllat que Benet XVI la va elogiar, però alhora va mostrar la seva preocupació «per l'augment dels casos de negació de la universalitat d'aquests drets en nom de diferents punts de vista culturals, polítics, socials i fins i tot religiosos».

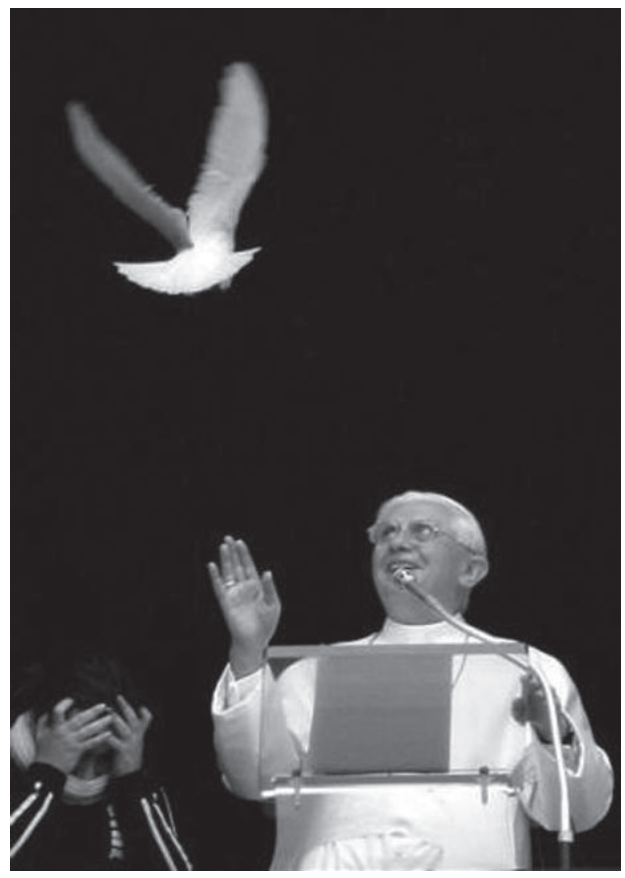

Element imprescindible per a la integritat

«La llibertat religiosa no és un dret concedit per l'Estat», sinó que deriva «de la llei natural i de la dignitat de la persona, que són arrelades en la creació. Al contrari, l'Estat i les altres institucions públiques, com recorda Benet XVI, l'han de reconèixer com a intrínsec a la persona humana, com a element indispensable per a la seva integritat i la pau.»

El cardenal Turkson ha dit que «la llibertat religiosa és un deure de l'autoritat pública; no és un dret il·limitat. Es refereix principalment a la llibertat de l'home per expressar el seu ésser *capax Dei*: la seva llibertat per respondre a la veritat de la seva naturalesa pel que fa a haver estat creat per Déu i creat per a la vida amb Déu, sense coerció o impediments. És aquí on l'home troba la seva pau i esdevé instrument de pau».

«La llibertat religiosa no implica que totes les religions siguin iguals. Tampoc no és un motiu per al relativisme religiós o l'indiferentisme. La llibertat religiosa és compatible amb la defensa de la pròpia identitat religiosa contra el relativisme, el sincretisme i el fonamentalisme: totes les formes d'abús de la llibertat religiosa.»

«La llibertat religiosa no implica que totes les religions siguin iguals. Tampoc no és un motiu per al relativisme religiós o l'indiferentisme»

Després de ressaltar que «la llibertat religiosa no es limita al lliure exercici del culte», ha assenyalat que «hi ha una dimensió pública, que atorga als creients l'oportunitat de contribuir en la construcció de l'ordre social».

«Negar el dret a professar la pròpia religió en públic i el dret a treballar perquè les veritats de la fe inspirin també la vida pública té conseqüències negatives sobre l'autèntic desenvolupament.»

El cardenal Turkson ha destacat que «l'exercici del dret a la llibertat religiosa com un camí cap a la pau implica el reconeixement de l'harmonia que ha d'existir entre les dues àrees i formes de vida: privat i públic, individu i comunitat, persona i societat. En conseqüència, el desenvolupament i l'exercici de la llibertat religiosa és també la tasca de la pròpia comunitat.

Referint-se posteriorment a la relació entre llibertat religiosa i Estat, ha indicat que «tot i que la llibertat religiosa no és establerta per l'Estat, aquest, però, ha de reconèixer-la com a intrínseca a la persona humana i a les seves expressions públiques i comunitàries. Aquest reconeixement de la llibertat religiosa i el respecte de la dignitat innata de cada persona també implica el principi de la responsabilitat de protecció per part de la comunitat, la societat i l'Estat».

«La crida de l'Església a la llibertat religiosa no es basa en una simple sollicitud de reciprocitat per part d'una comunitat de creients disposada a respectar els drets d'altres comunitats a condició que respectin els drets dels mateixos membres.» Al contrari, «la crida a la llibertat religiosa es basa en la dignitat de les persones. Respectem els drets dels altres perquè és el correcte; no a canvi del seu equivalent o per un favor concedit. Alhora, quan altres pateixen persecució a causa de la seva fe i pràctica religiosa, els oferim la compassió i la solidaritat».

Finalment ha subratllat que «tot anunci de l'Evangeli és un esforç per despertar la llibertat de l'home per desitjar i abraçar la veritat de l'Evangeli. Aquesta veritat de l'Evangeli, això no obstant, és única, perquè és la veritat que salva. L'evangelització i el desenvolupament de la tasca missionera, per tant, no es contradiuen ni s'oposen al sentit de la llibertat religiosa».

XXXIX ena. EDICIÓ

Agrupació Pessebre Vivent de Tona
Fundada 1972

TONA
PESSEBRE VIVENT D'OSONA
L'ART D'UN POBLE

Dies de representació: 19, 25 i 26 de desembre de 2010, i 1, 2, 6, i 9 de gener de 2011
Tots els dies a partir de les 6h de la tarda. Última representació a les 8h de la tarda,
com sempre, a la Falda del Castell de Tona Tel. d'informació: 938124304, 938870223, 938124288
www.pessebre-vivent-osona.es

Programació 2011

Club+amics

Associació d'Amics de Catalunya Cristiana

Pelegrinatges

Organització tècnica Ruth Travel GC 1478

Pelegrinatges a Terra Santa

Del 8 al 17 de març
(especial per a gent gran)

Del 22 al 29 d'agost

Del 4 a l'11 de desembre

RUTA DE LA MAGNA CATALONIA

Sicília i Malta

14 al 23 de març

RUTA DEL PARE PIUS

Roma i audiència Papal, Sant Giovanni Rotondo, Nàpols i Pompeia

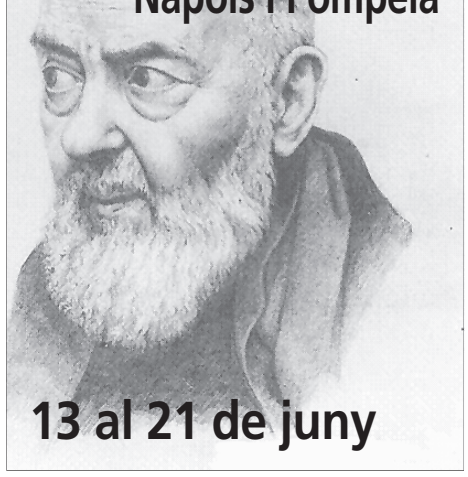

13 al 21 de juny

SANTUARIS DEL BÀLTIC

Estònia, Letònia i Lituània

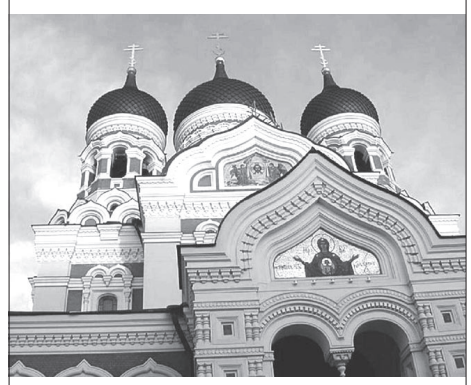

4 a l'11 de juliol

RUTA DE LA SEDA

Samarkanda i els tresors d'Uzbekistan

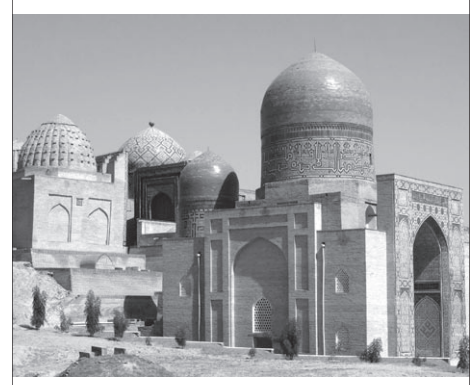

18 al 26 d'octubre

Petits Pelegrinatges

Organització tècnica relitur viatges GC 1045 D

Fàtima en avió

2 al 8 de maig

Lourdes

13 al 15 de maig

14 al 16 d'octubre

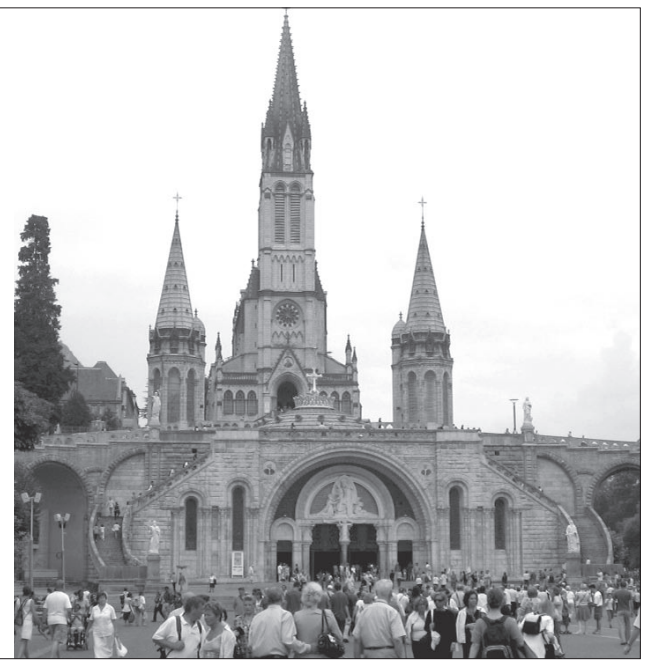

Ruta de Sant Ignasi

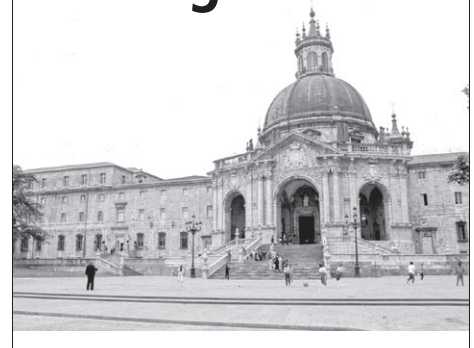

12 al 18 de setembre

Places limitades

Club+amics
Comtes de Bell-lloc 67-69
08014 Barcelona

Tel: 93 409 27 00
info@clubmes.cat
www.clubmes.cat

Madrid

La Conferència Episcopal presenta una versió oficial de la Bíblia

Surt a la llum després de més de deu anys de treball

Rosa María Jané Chueca
Madrid

Un esdeveniment eclesial, exegètic i cultural. Així es va qualificar la presentació de la *Sagrada Biblia. Versión oficial de la Conferencia Episcopal Española*, el 14 de desembre passat, en què van participar Mons. Juan Antonio Martínez Camino (secretari i portaveu de la Conferència Episcopal Espanyola), Juan Miguel Díaz Rodelas (catedràtic de la Facultat de Teologia de València, membre de la Pontifícia Comissió Bíblica, president de l'Associació Bíblica Espanyola i secretari del Comitè tècnic de la Bíblia de la CEE) i Jorge Juan Fernández Sangrador (professor de la Facultad de Teologia de la Universitat Pontifícia de Salamanca, consultor del Pontifici Consell per a la Cultura i director de la Biblioteca de Autores Cristianos).

Aquesta Bíblia, editada per la BAC, té un format de 17 per 24 cm. I està enquadernada en dues versions: tela i gèltex. Per a aquesta primera edició s'ha fet un tiratge de 20.000 exemplars, i pretén esdevenir el text espanyol bíblic de referència.

«Per primera vegada, tenim una Bíblia en espanyol per a totes les activitats oficials de l'Església», deia en la presentació Mons. Martínez Camino. «A partir d'ara serà exactament la mateixa traducció del text bíblic la que es proclami en la celebració de la missa i de tots els altres sagraments; la que se citi en els catecismes i les publicacions eclesials; la que les comunitats i els grups podran emprar per preparar les celebracions litúrgiques o per a l'estudi i la meditació de la Bíblia; la que cada persona i cada família podrà tenir a casa per a aquests mateixos fins; la que ajudarà els professors de religió a connectar millor amb les seves classes amb la resta de la vida de l'Església, etc. Fent servir les mateixes paraules en tots els àmbits, resultarà més fàcil conservar la Paraula de Déu en la memòria i meditar-la en el cor.»

El portaveu i secretari general de la CEE va comentar que en els darrers decennis s'han multiplicat les traduccions de la Bíblia, cosa que és un bon senyal: «La Sagrada Escriptura ha estat més llegida i ha estat més present en la vida de l'Església.» I va senyalar que «la versió oficial de la Conferència Episcopal que avui presentem no exclou altres traduccions. Les que comptin amb la qualitat i l'aprovació deguda podran continuar sent emprades, naturalment. Però ara, finalment, comptem amb una traducció de referència per a les activitats més específiques de la missió de l'Església».

Aquesta no és la primera vegada que la Conferència Episcopal encarrega traduccions de la Bíblia que assumeix com a pròpies. «De fet», va explicar Mons. Juan Antonio Martínez Camino, «aquesta traducció té antecedents parcials. En concret, incorpora les traduccions que es fan servir en els llibres litúrgics reformats després del Concili Vaticà II: leccionaris de la missa, litúrgia de les hores, etc. Són traduccions que van ser realitzades, des del 1963, per un petit grup d'especialistes, dels quals el més conegut és el del P. Luis Alonso Schökel».

La idea de realitzar una traducció completa de la Bíblia, com a text oficial de la CEE, es remunta als anys seixanta del segle XX, encara que va prendre força en els anys noranta arran de la publicació de la instrucció de la Pontifícia Comissió Bíblica *La interpretación de la Biblia en la Iglesia* (1993). L'any 1996 es va crear una comissió coordinadora. La feina es va repartir entre 24 especialistes, procedents de diferents centres d'estudis superiors d'Espanya, de Roma i de París. «Tots van traduir a partir dels textos bíblics originals, seguint uns criteris comuns, entre ells, tenir a la vista les traduccions litúrgiques existents i la darrera edició de la neovulgata», va indicar Mons. Martínez Camino.

El juny del 2007 ja es disposava de la traducció completa, amb les introduccions i els notes. El juny del 2008 el Comitè tècnic va sotmetre als bisbes de la Comissió Permanent l'avaluació de les propostes rebudes. Al novembre d'aquell mateix any, la Comissió Permanent va aprovar la Bíblia en el seu conjunt i l'Assemblea Plenària va donar-hi l'aprovació qualificada al text bàsic. El juliol del 2009 el text es va lliurar a la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments perquè l'aprovessin. Millorada amb algunes observacions que la Congregació va fer, la traducció va ser aprovada el 29 de juny del 2010.

Segons el portaveu i secretari general de la CEE, «aquest text és fruit d'un pausat i acurat treball. És una tasca veritablement de col·laboració, feta amb rigor i amb amor. Al servei de la Bona Nova de Jesucrist».

Mons. Martínez Camino sosté les dues presentacions de la Bíblia.

Proper congrés sobre Sagrada Escriptura

Mons. Martínez Camino va aprofitar l'ocasió per informar sobre el congrés *La Sagrada Escritura en la vida de la Iglesia*, que tindrà lloc del 7 al 8 de febrer a Madrid. S'ha obert una pàgina web, www.sagradabibliacee.com, en què es podrà anar consultant la informació sobre aquest congrés, així com documentació sobre la Bíblia de la CEE.

Esdeveniment exegètic

Juan Miguel Díaz Rodelas va començar la seva intervenció amb unes paraules del Catecisme de l'Església catòlica: «La fe cristiana no és una religió del llibre. El cristianisme és la religió de la "Paraula" de Déu, "no d'un verb escrit i mut, sinó del Verb encarnat i viu.»

Díaz Rodelas va destacar que la Bíblia ha estat traduïda a pràcticament totes les llengües de la humanitat i, en alguns casos, en diferents versions, successives i fins i tot simultànies». També va assenyalar que des dels anys quaranta del segle passat han vist la llum diverses traduccions, «sobretot al castellà, però també al català, al gallec i al basc; la majoria, especialment les castellanes, han estat objecte de diverses edicions, signe evident de la gran difusió de la Paraula de Déu escrita entre els creients en els darrers temps».

Juan Miguel Díaz Rodelas va incloure en el seu parlament els criteris que s'han aplicat en aquesta traducció: «Respecte de l'original, adaptació al geni de la llengua espanyola i consideració del caràcter específicament sagrat del mateix text de la Bíblia i de l'ús litúrgic a què està destinada una part no pas petita d'aquesta traducció. S'ha partit de les traduccions litúrgiques actuals, que només han estat modificades quan ha semblat realment necessari.»

Finalment, va manifestar el desig que «amb l'ajuda de Déu, aquesta traducció de la *Sagrada Biblia. Versión oficial de la Conferencia Episcopal Española* contribueixi que, tant en la litúrgia com fora d'ella, els fidels puguin experimentar amb més força l'eficàcia de la Paraula de Déu "que té poder" per construir-nos com a creients i com a Església, i per fer-nos partícips de l'herència amb tots els santificats».

El darrer a intervenir va ser Jorge Juan Fernández Sangrador: «Té 2.160 pàgines en paper bíblia, amb introduccions extenses als llibres de la Sagrada Escriptura, cites de textos paral·lels, mapes, més de 6.000 notes i un índex litúrgic amb les lectures per a l'eucaristia de cada dia. A la portada hi ha l'*Agnus Dei*. Ha estat pres del beat de Facundo o de sant Isidor de Lleó, un manuscrit de l'any 1047 amb el comentari de l'Apocalipsi del beat de Lièbana.»

La traducció dels textos s'ha fet a partir dels originals en hebreu, arameu i grec, «i l'ortografia, prosòdia i estil han estat curosament revisats. A les introduccions i a les notes, redactades per experts, el lector trobarà comentaris der caire filològic, literari, històric i teològic, que l'ajudaran a entendre més bé els passatges de la Sagrada Escriptura».

I encara va oferir una darrera reflexió: «Sense la Bíblia no es pot entendre en tota la seva amplitud la cultura espanyola ni l'occidental. (…) Sense ella seria impossible explicar les innombrables manifestacions de l'esperit humà, que s'ha traduït i expressat en la literatura, la pintura, l'escultura, l'arquitectura, l'urbanisme, el cinema, la fotografia i la música, i ho ha fet des de la Bíblia, a la qual correspon atorgar, sense que, en aquest camp, trobi competència en cap altra obra escrita, el títol de "gran codi de la humanitat"».

Campanya nadalenca de Telefónica

OMPRESS / Madrid

Per quinzè any consecutiu, la Fundació Telefónica posa en marxa la campanya de Nadal per facilitar trucades gratuïtes entre els familiars i els missioners i cooperants espanyols que fan tasques humanitàries a l'estranger. La campanya durarà fins al 8 de gener del 2011. El número habilitat és el 900 123 500, de 9 del matí a 7 de la tarda de dilluns a diumenge. El familiar directe haurà de concertar la trucada, de 12 minuts com a màxim, amb almenys 24 hores d'anticipació, indicant el dia i l'hora que vol fer la comunicació, i haurà de facilitar el nom del missioner, congregació o organització a què pertany, telèfon, país i localitat on es troba. El Servei d'Operació d'Internacional de Telefónica d'Espanya establirà la comunicació el dia i l'hora fixats.

La recerca de la pau, més actual que mai

Missatge per a la III Jornada internacional d'intercessió per la Pau a Terra Santa

Zenit
Ciutat del Vaticà

«Avui el tema importantíssim de la pau i de la seva recerca són més actuals que mai», indica el missatge del Consell Pontifici Justícia i Pau per a la III Jornada internacional d'intercessió per la Pau a Terra Santa.

El missatge, signat pel president i el secretari del Consell Pontifici Justícia i Pau, el cardenal Peter Kowdo Appiah Turkson i Mario Toso respectivament, va ser publicat el 15 de desembre per l'oficina d'informació vaticana.

Aquesta jornada de pregària se celebrarà els dies 29 i 30 de gener del 2011 amb la implicació d'unes dues mil ciutats d'arreu del món.

El Consell Pontifici Justícia i Pau, que patrocina aquesta iniciativa promoguda per algunes associacions catòliques juvenils, ha volgut fer arribar un missatge de «salutació i ànim per acompanyar el vostre moment de pregària confiada.

El missatge vaticà recorda que «l'Església s'ha esforçat tothora a difondre el missatge de pau»

Destaca el propòsit de l'Església de «donar suport a totes aquelles iniciatives i activitats que poguessin sensibilitzar tot home i tota dona de bona voluntat a convertir-se no tan sols en anunciadors, sinó també en treballadors per la pau».

Terra Santa continua desitjant la pau.

I afegeix que ho ha fet «especialment en aquelles regions del món en les quals s'ha patit a causa d'injustícies, violències i persecucions», com «Terra Santa beneïda per Déu amb esdeveniments admirables de la història de la salvació, el primer de tots l'encarnació del Verb en Jesucrist».

El cardenal Turkson esmenta en el seu missatge l'homilia de Benet XVI a la missa de cloenda de l'Assemblea especial del Sínode dels Bisbes per al Pròxim Orient.

El Papa hi va afirmar que «el crit del pobre i de l'oprimit troba ressò immediat en Déu, el qual vol intervenir per obrir una via de sortida, per restituir un futur de llibertat, un horitzó d'esperança».

El missatge, datat el 16 de novembre, indica que la Jornada internacional d'intercessió per la Pau a Terra Santa «neix de la voluntat de comprometre's de manera concreta i ferma, vivint també una jornada de pregària».

«Aquesta Jornada aplega diverses associacions, germans i germanes de cada regió, i els convida a fer sentir la seva veu arreu dient: "Desitgem la pau, la reconciliació i la unitat, començant per Jerusalem!"», afegeix.

El Consell Pontifici Justícia i Pau augura «que aquesta iniciativa, ja coneguda per molts, serà encara més valorada i difosa, com a contribució dels creients d'arreu del món en suport de la civilització de l'amor».

> «L'Església s'ha esforçat tothora a difondre el missatge de pau»

I demana la benedicció de Déu «sobre els qui donen suport i promouen aquesta Jornada i sobre tots aquells que amb cor sincer cerquen la pau».

24 hores de pregària

El proper 29 de gener començaran així 24 hores de pregària ininterrompuda en la línia de l'Assemblea especial del Sínode dels Bisbes per al Pròxim Orient.

La Jornada de pregària coincidirà amb la Setmana de pregària per la unitat dels cristians a Jerusalem, el dissabte 29 de gener del 2011, a les 17-18 (hora local).

El 25 de gener del 2011 es farà pública la llista de llocs d'arreu del món on es podrà participar en una iniciativa per la pau. En la seva segona edició, l'any passat, la pregària es va celebrar a 1.103 ciutats d'arreu del món.

La Jornada d'intercessió per la pau a Terra Santa està promoguda per l'associació italiana Papaboys (www.papaboys.it), l'Apostolat Joves per la Vida (www.youthfl.org), les Capelles d'Adoració Perpètua arreu del món (www.adorazione.org), i —des d'aquesta tercera edició— per l'Associació per a la promoció de la Pregària extraordinària de totes les Esglésies per a la reconciliació, la unitat i la pau, començant per Jerusalem.

Per inscriure's personalment o com a grup o associació es pot visitar a Facebook el grup Vogliamo la Pace in Terra Santa 2 (Volem la Pau a Terra Santa 2), i adherir-se a la Jornada, o enviar un e-mail a ufficiostampa@papaboys.it comunicant el lloc i l'hora de l'acte organitzat.

Tibidabo us informa

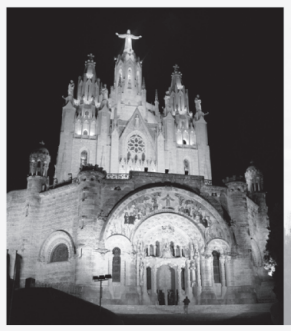

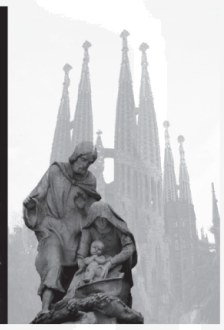

1. Nadal al Tibidabo
La *Missa de Gall* se celebrarà el dia 24 de desembre a les 12 de la nit.
Horari de Misses de Nadal:
8, 10, 11, 12, 17 i 19 hores
Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística *a les 18 hores*.

2. Vetlla Extraordinària de Cap d'Any
Comença l'any 2011. *A les 23 hores* amb **Missa i Vetlla d'Adoració Nocturna al Santíssim**. *A les 22 hores* sortirà de Vallcarca 14-16 un microbús destinació al Tibidabo. Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vetlla i també a les sis de la matinada.

3. Exposició de Pessebres
Al Temple del Tibidabo podeu visitar durant aquests dies el Museu Permanent de Pessebres de "Mossèn Camprubí" col·lecció única en què hi ha obres de tots els continents. És convenient demanar hora per la visita al telèfon: 934 175 686

4. Il·luminació del Temple
Hi ha persones que col·laboren perquè el Temple estigui il·luminat totes les nits. Tu també pots contribuir a fer possible aquesta realitat. Envia el teu donatiu al Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo.

5. Adoració Perpètua
Dia i nit el Santíssim està exposat a la Capella de l'Adoració Perpètua. Us invitem a participar-hi una hora al mes.

6. Preparació pels Sagraments de la Confirmació i Unció dels Malalts
Durant aquest curs per totes les persones grans i joves que vulguin rebre aquests sagraments amb una preparació abans de les celebracions. Informació P. Rector.

El Papa al Nadal, a prop dels pobres i dels infants malalts

Zenit / Ciutat del Vaticà

Benet XVI ha pres la iniciativa enguany de compartir alguns moments de les festes del Nadal amb persones necessitades de la diòcesi de Roma, segons afirma un breu comunicat fet públic pel Vaticà. El diumenge 26 de desembre, el Papa oferirà, a l'atri de l'aula Pau VI, un dinar a les persones assistides en les diverses comunitats romanes de les Missioneres de la Caritat. Aquesta iniciativa té com a objectiu commemorar el centenari del naixement de la beata mare Teresa de Calcuta. El 5 de gener, a les cinc de la tarda, vigília de l'Epifania, el Papa té previst visitar infants ingressats en els serveis de pediatria del Policlínic Agostino Gemelli i ajudar a repartir els regals de Reis Mags. En aquesta visita té previst també beneir un centre especialitzat en l'atenció d'infants amb espina bífida.

¿y ahora?

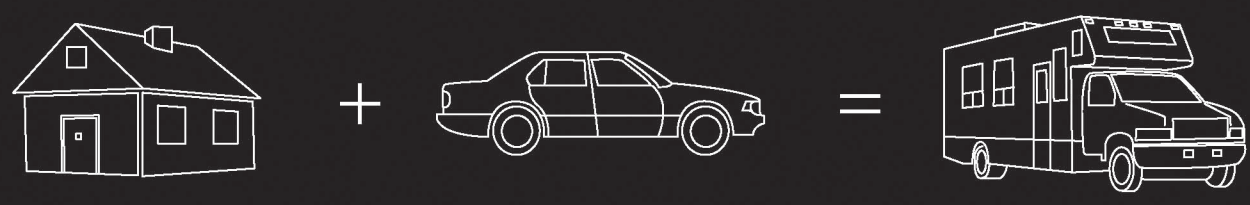

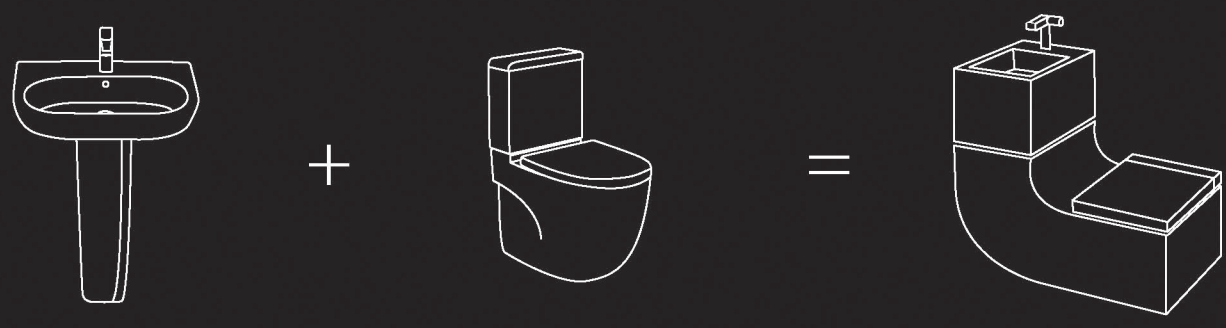

DISEÑO + SOSTENIBILIDAD = W + W

W+W es el resultado de la ambición de Roca a la hora de incorporar soluciones nuevas, únicas e innovadoras en los espacios de baño. Una solución que combina diseño y sostenibilidad al unir el inodoro y el lavabo en una sola pieza. Su sorprendente diseño lo hace ideal para espacios reducidos, pero su gran aportación es la tecnología que permite reutilizar el agua usada en el lavabo para llenar la cisterna del inodoro. Un producto único que Roca ha hecho realidad.

Roca

THE LEADING GLOBAL BATHROOM BRAND
www.roca.com

França

El prior de Taizé recorda Xile i Haití en la seva carta anual

El Gmà. Alois parla d'alegria, perdó i compassió

Redacció
Taizé

El prior de la comunitat ecumènica de Taizé, el germà Alois, ha publicat *Carta de Xile* després de la segona trobada internacional promoguda per la comunitat a Amèrica Llatina, celebrada a Santiago de Xile del 8 al 12 de desembre. En la introducció de la carta, el prior de Taizé recorda sobretot Xile i Haití, especialment protagonistes d'aquest any 2010.

«L'alegria del cor, aquesta és la teva vida. Deixa la tristor!», clama el Gmà. Alois. I es pregunta: «D'on ve aquesta alegria? Es desperta per l'admiració d'una trobada, per la durada d'una amistat, per la creació artística o, també, per la bellesa de la natura…» Per al prior de Taizé, «l'amor que se'ns mostra fa néixer una felicitat que omple de mica en mica el fons de l'ànima. I som duts llavors a fer una opció per l'alegria».

El text es refereix a la Bíblia, que «convida a l'alegria, ella també ens en mostra la font. Aquesta alegria no depèn solament de les circumstàncies momentànies, ve de la confiança en Déu». Segons escriu el germà Alois, en Crist «Déu ha compartit la nostra condició perquè cada ésser humà se sàpiga estimat per un amor d'eternitat i trobi així la seva alegria en una condició amb Déu. (…) Crist aporta una renovació radical de l'ésser humà».

També apunta que «l'Esperit Sant diposita l'alegria de Crist ressuscitat en el fons del nostre ésser. Aquesta alegria hi és no només quan tot és fàcil. Quan se'ns col·loca davant d'una tasca exigent, l'esforç pot revifar l'alegria. I fins i tot en les dificultats, pot restar soterrada com la brasa sota les cendres, sense apagar-se. En la lloança, permetem que pugi en nosaltres, i de sobte, l'instant s'il·lumina».

La carta es refereix a la compassió, en el sentit que «l'opció per l'alegria (…) permet mirar la realitat de cara, fins i tot en el patiment. L'opció per l'alegria és inseparable de l'opció per l'home. Ella ens sadolla d'una compassió sense límits. Assaborir, tot i que sigui una mica, l'alegria de Déu fa de nosaltres dones i homes de comunió. L'individualisme com a camí cap a la felicitat és una il·lusió. Ser testimonis de la comunió suposa tenir el valor d'anar contra corrent».

Per al prior de Taizé, «el camí de la felicitat, el seguiment de Jesús, consisteix en el do de nosaltres mateixos, dia rere dia». Per això considera que «un dels signes del nostre temps és la bella generositat amb què innombrables persones han ajudat les víctimes de les dramàtiques catàstrofes naturals. (…) Els cristians d'Amèrica Llatina ens ho recorden: el combat contra la pobresa és un combat per la justícia».

Un altre signe del nostre temps que recull la carta és la immigració o la pobresa creixent a l'interior dels països rics. Així, es llegeix que «la felicitat la trobem quan triem un estil de vida sobri, quan treballem no tan sols pel benefici, sinó per donar sentit a l'existència, quan compartim amb els altres».

Finalment, el germà Alois reflexiona sobre el perdó: «L'Evangeli ens encoratja a anar fins i tot més enllà: la justícia ha de prolongar-se en el perdó, les societats humanes no poden viure sense. (…) Creure en el perdó de Déu no vol dir oblidar-ne la mancança. El missatge del perdó mai no pot utilitzar-se per mantenir les injustícies».

El prior de Taizé reconeix que hi ha situacions en les quals «no aconseguim perdonar. La ferida és massa gran. Llavors hem de recordar que el perdó de Déu no falla mai. De vegades aconseguim perdonar només per etapes. El desig de perdonar ja és un primer pas, fins i tot quan aquest desig es trobi submergit en l'amargor. En perdonar, Déu ens dóna una vida nova en la seva amistat. Acollir i transmetre el perdó de Déu, aquest és el camí que Crist ha obert».

La carta acaba amb una invitació a fer un descobriment: «El perdó rebut o donat és creador d'alegria. Saber-se perdonat és potser una de les alegries més profundes, més alliberadores. Aquí hi ha la font de la pau interior que Crist vol comunicar-nos. Aquesta pau ens durà lluny, irradiarà en els altres i al món.»

Trobada europea de joves a Rotterdam

Del 28 de desembre a l'1 de gener se celebrarà a Rotterdam la 33a trobada europea de joves, organitzada per la comunitat de Taizé, per invitació de la Conferència de Bisbes dels Països Baixos, del Consell General de l'Església protestant holandesa i del Consell de les Esglésies dels Països Baixos. S'esperen a Rotterdam prop de 30.000 joves de tot el continent per participar en cinc dies de convivència i de pregària.

Amb aquesta nova etapa del «pelegrinatge de confiança a través de la terra», la comunitat de Taizé continua el camí que el seu fundador, el germà Roger, va obrir per donar suport als joves en una recerca de reconciliació i de pau, no tan sols entre cristians, sinó també entre pobles.

En l'esperit d'aquesta trobada europea, Rotterdam retroba el pensament d'un dels seus ciutadans il·lustres, precursor de l'Europa actual, Erasme, nascut en aquesta ciutat el 1467. Va ser un partidari apassionat de la «pau de la cristiandat», de la «concòrdia de l'Església» i de la reconciliació entre els pobles.

Els joves seran acollits per les comunitats i les famílies de tota la regió, de Breda a l'Haia, del Gouda a Hoek van Holland. Al matí estaran a les 150 esglésies d'acollida i a la tarda es trobaran al parc d'exposicions de la ciutat (Ahoy) per als àpats i les pregàries comunes. Els tallers vespertins ajudaran els joves a reflexionar sobre les fonts de la fe i el seu compromís al servei de Crist en l'Església i en la societat. Hi ha temes que estaran inspirats en la *Carta de Xile*.

SANTA MARTA
SERVICIOS ASISTENCIALES

SANTAmarta ENFERMERAS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Cura del nadó i nounat.

Servei en clíniques i cases particulars sense limitació horària.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, cuidadores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

Iraq

Els cristians, decidits a celebrar el Nadal

ACI / Bagdad

Entre els cristians de l'Iraq «hi ha una mena de desesperació», però malgrat això i «passi el que passi, la gent està decidida a celebrar la litúrgia del Nadal per qualsevol mitjà possible», ha afirmat Mons. Bashar Warda, arquebisbe d'Erbil, al nord de Bagdad. En declaracions a l'organització catòlica internacional Ajuda a l'Església Necessitada, Mons. Warda va elogiar el govern iraquià per prendre mesures per millorar-ne la seguretat, malgrat que l'entrada a les esglésies fes sentir als feligresos com si entressin «en un campament militar».

Recentment, el govern de l'Iraq ha disposat que s'alcin parets de fins a tres metres al voltant de les esglésies a Bagdad i Mossul, amb punts d'accessos per als qui van a missa, controlats per la policia amb equips d'escàner. Mons. Warda ha assenyalat que funcionaris del govern van contactar amb els sacerdots de les parròquies per consultar-los si volien els murs de seguretat al voltant de les esglésies. Si bé molts van acceptar, n'hi ha que els van rebutjar perquè sentien que les mesures simplement intimidarien encara més la comunitat cristiana. Això és perquè, segons l'arquebisbe d'Erbil, «la tristesa de la gent és per tot arreu. La inseguretat és a tot arreu».

Els Pastorets del Vendrell

ENGUANY, MOLTES NOVETATS

DIES: GENER 16, 23 i 30 - FEBRER 6 i 13, a les 17 h
Teatre Àngel Guimerà
Informació i reserves: **tel. 977 662 993**
www. pastoretsdelvendrell.cat
Bonificació especial per a grups

El 10% de la recaptació total de la taquilla es destinarà a una finalitat benèfica

Són... els Pastorets de Catalunya!

«El Pakistan continua pagant un preu molt car per la islamització»

Miguel Ángel Ruiz, director del Centre Don Bosco a Lahore

Rosa María Jané Chueca

Miguel Ángel Ruiz és salesià i treballa a Lahore en el Don Bosco Technical Centre, un centre de formació professional que compta amb 150 joves cristians en el seu internat i 100 alumnes externs més, entre ells joves musulmans. El Pakistan és un país oficialment laic. Això no obstant, el país viu segrestat per radicals que promouen la islamització, marginant i assassinant, fins i tot, els no-musulmans.

La guerra al terrorisme i la identitat islàmica són l'excusa perfecta per no posar fi a la discriminació religiosa al Pakistan?

Quan es confon pertànyer a una determinada fe amb deixar que aquesta fe dicti tot el que fas, la societat en què aquesta fe és majoritària es fa molt difícil. Des de molts mitjans i des de tots els nivells de la societat avui s'insisteix al Pakistan en la «Identitat islàmica». És una crida a ser diferents dels altres, o més ben dit, a fer del no-musulmà una persona tan diferent que no tingui cabuda en una societat islàmica. Perquè algú sigui bon musulmà ha de demanar el menú islàmic quan viatja, vestir com un bon musulmà, operar en un banc islàmic, no mirar cap a les altres persones quan es beu… si un deixa que «l'islàmic» el faci tan diferent de la resta del món, parlar d'integració tant d'un no musulmà en la societat islàmica com d'un musulmà en l'occidental serà ben difícil. D'acord amb aquesta identitat, mal entesa i difosa, l'única cosa que s'aconsegueixen son guetos, aixecar obstacles per a la integració i separar més i més la gent que s'hauria d'enriquir en compartir diferents cultures.

El cas d'Asia Bibi ha aparegut als mitjans de comunicació, però, quants casos més hi ha com el seu?

N'hi ha força casos al llarg de l'any. De fet, aquests casos afecten tant cristians com hindús i musulmans, però els cristians, pel que fa al percentatge de població, s'emporten sempre la pitjor part. En molts casos es fa servir la Llei de la Blasfèmia per solucionar problemes personals, manipulant-la com un mitjà per a la venjança. La llei va ser introduïda pel general Zia-ul-Haq, el dictador que va islamitzar la societat del Pakistan en el temps de la guerra afaganorusa. Va ser una més de les mesures amb què es va introduir aquesta islamització per la qual el país continua pagant un preu molt car. No hi ha hagut manera de tocar aquesta llei, ja que els islamistes sempre l'han defensada com una cosa molt seva, un instrument per mantenir la puresa de l'islam al Pakistan. Les conseqüències es redueixen a una sola que seria suficient perquè fos derogada a qualsevol país que volgués anomenar-se democràtic: la injustícia. És una llei que s'aplica arbitràriament. No hi ha manera de demostrar en un tribunal que una persona hagi utilitzat la blasfèmia o no. És una bogeria...

El problema de la discriminació religiosa caldria tallar-lo d'arrel, però quina educació s'imparteix a les escoles?

Malauradament aquest és precisament el tema que cap govern de la recent història del Pakistan ha volgut tractar. Tractar l'educació voldria dir tractar, entre altres problemes, l'insult sagnant que signifiquen per a l'educació moderna les madrasses o escoles islàmiques del país. La participació d'Aràbia Saudita en el finançament d'aquestes escoles és sabuda per tothom i el que s'hi fa en moltes també. Fa uns mesos es va fer explotar una madrassa perquè s'hi estaven manipulant explosius a dins i van aparèixer fins i tot granades de mà i armilles suïcides. El govern ha intentat posar-hi algun control, però és més que res de cara a la premsa perquè en realitat això no hi ha qui ho controli.

Ha augmentat la violència contra les dones i nenes cristianes?

En qualsevol societat on hi ha la injustícia, aquesta es rabeja amb els més febles. És extremadament difícil avaluar en la seva totalitat la situació de la dona en la societat del Pakistan, però sí que és cert que, en general, es continua veient la dona com un objecte amb el qual es pot traficar per als interessos familiars i personals. I òbviament, les criatures més innocents, els nens i les nenes. La discriminació es palpa tant en el fet de ser cristians com en el de ser pobres. Aquesta discriminació a les escoles rurals porta molts nens a deixar d'anar a classe al voltant dels 11 o 12 anys, per la qual cosa es converteixen en fracassats escolars sense un futur amb esperança. Per aquesta raó, Don Bosco ha decidit treballar per aconseguir obrir un nou internat que recollís 150 d'aquests nens.

Davant dels casos d'agressió, la denúncia i la via judicial són efectives? Hi ha por a denunciar?

No tan sols no s'escolten els avisos d'una possible agressió, sinó que de vegades la policia ens deixa totalment indefensos, amb la qual cosa els radicals es fan encara més forts. Podem posar com a exemple la crema de 50 cases de cristians l'any passat a Golja, al Puanjab, on els cristians havien avisat la policia local que l'imam estava promovent una manifestació radical que predicava l'odi contra els cristians. Van fer cas de la petició que se'l fes callar i s'enviés protecció a la zona cristiana? No… fins a set persones van ser cremades vives en una de les cases, amb diversos menors d'edat a dins. Llavors sí que les autoritats van anar a donar-hi el condol… perquè va sortir a la premsa internacional. És tot un muntatge.

És possible una harmonia interreligiosa? Què caldria canviar?

Un diàleg interreligiós és sempre possible perquè les religions tenen un alt component d'humanisme en el qual tots els ciutadans del carrer ens hi podem trobar. La pregunta que ens fem quan parlem amb l'imam és qui és l'interlocutor. És molt difícil asseure's a parlar. A països com el Pakistan, on l'elit educada i tolerant sempre està ben instruïda en matèria de la seva fe, ells són amb els qui hem de dialogar. Principalment perquè tenen la capacitat des de la seva posició de privilegi a la societat per efectuar canvis on siguin necessaris. Si al final del diàleg no hi ha conseqüències pràctiques que millorin les condicions de les minories, quin sentit té parlar?

Com treballa l'Església per protegir els cristians i per aconseguir que no hi hagi discriminació?

L'Església ha fet una tasca impressionant al Pakistan per a la promoció social dels cristians. A cada diòcesi s'han dut a terme nombrosos projectes per conciliar els cristians i hindús, per oferir assistència mèdica, educació bàsica… també la formació catequètica! Però hi ha molt camí per recórrer encara, atès que no tenim col·legis universitaris, ni hospitals amb nivell professional, els catequistes laics que ajuden a les parròquies són pocs i no estan remunerats com caldria… cal organitzar-se més bé… i jo somnio un dia amb què puguem tenir una universitat perquè els joves cristians puguin tenir oportunitat per cursar estudis superiors perquè ara tan sols un 5% de la nostra joventut s'ho pot permetre.

Per què no hi ha reacció internacional a les denúncies de l'Església?

Ha! Aquesta és la pregunta del milió de dòlars… o d'euros! Aquí només es parla d'islamofòbia i en el meu viatge recent a Alemanya el president de la Lliga Islàmica del Regne Unit fins i tot va dir que s'està «demonitzant l'islam» a Europa com s'havia demonitzat el poble jueu abans de l'Holocaust. És a dir, que l'islam és la fe que està patint la persecució a Europa… No, no es pot anar de màrtir a Europa si no s'és un cristià avui. No és que no es faci cas de les nostres propostes ni se'ns consideri dignes de ser escoltats… és que se'ns està intentant tapar la boca en públic. Potser ja no és políticament correcte demostrar la fe en públic aquí, a Espanya i a Europa, però el cert és que no podem renunciar al paper de la fe cristiana en aquesta Europa que avui coneixem. Fer-ho seria considerar-nos com a fills bastards de la civilització occidental. No és ja ni un fenomen religiós… és un fenomen antropològic, tant si es vol com si no es vol. Jo no puc renunciar al meu passat històric, que a més ha modelat la societat en què vivim avui. Aquest és el testimoni que els cristians del Pakistan necessiten veure i escoltar de nosaltres perquè quan decidim anunciar la nostra fe sense por de ser menyspreats en públic, ignorats o fins i tot perseguits, estarem fent tan sols el que ells fan al Pakistan i en unes condicions molt més adverses. La nostra fe molesta… i molt… i a molta gent! Per això és més necessària avui la nostra valentia per proclamar l'Evangeli, que és paraula d'unitat i d'amor davant de corrents que insisteixen a separar-nos i fomentar odi, rancúnia i desunió.

HEUS ACÍ UNA OBRA MÉS ACTUAL QUE MAI!

Llegiu-la i regaleu-la!

Demaneu-la al vostre llibreter.
Per a més informació:
Fundació Dr. Albert Bonet
933 630 364

MAYDISA
www.maydisa.com

Nuevos títulos de la colección

biografía joven

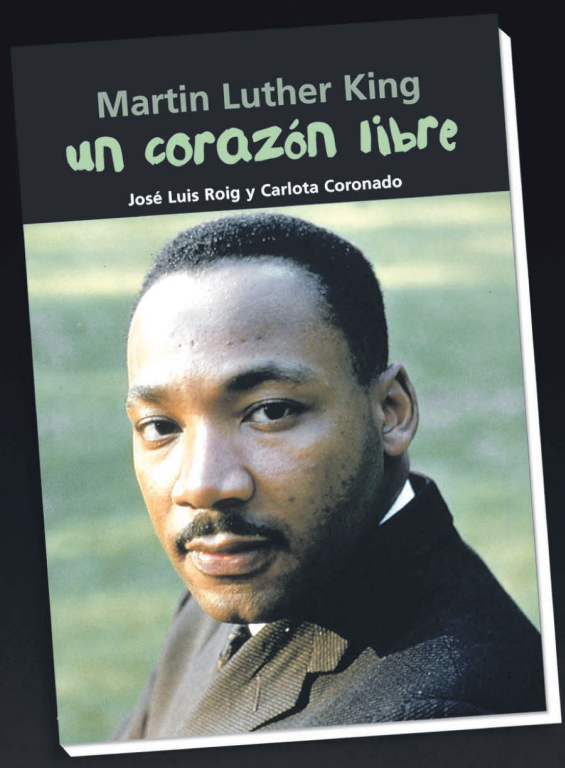

Para cambiar la mentalidad racista de su tiempo era necesario el liderazgo de una persona. Martin Luther King inculcó en su país y en el mundo entero la educación para la paz necesaria para aprender que la acción no violenta es el mejor camino para avanzar en los derechos humanos.

La vida de Agustín de Hipona consistió en la superación continua de todo aquello que lo apartaba de su ideal: la verdad. Este joven decidido a encontrarla no se detuvo ni siquiera ante los errores que pudo cometer, siempre contando con la honradez de su conciencia en sus acciones.

Otros títulos de la colección

¡incluye cuaderno documental!

Casals

www.editorialcasals.com

EDITORIAL ALBADA

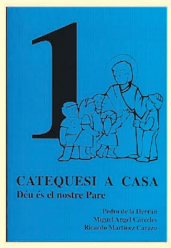

Catequesi a casa, 1:
Déu és el nostre Pare
Pedro de la Herrán,
Miguel Ángel Cárceles,
Ricardo Martínez Carazo,
dibuixos
d'Assumpta García-Elias,
PVP: 6,25 €

Catequesi a casa, 2:
Jesús és el nostre amic
Pedro de la Herrán,
Ricardo Martínez Carazo,
dibuixos d'Assumpta
García-Elias,
PVP: 6,25 €

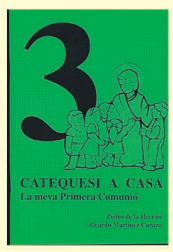

Catequesi a casa, 3:
La meva Primera Comunió
Pedro de la Herrán,
Ricardo Martínez Carazo,
dibuixos
d'Assumpta García-Elias,
PVP: 6,25 €

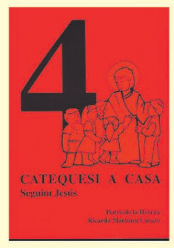

Catequesi a casa, 4:
Seguim Jesús
Pedro de la Herrán,
Ricardo Martínez
Carazo, dibuixos
d'Assumpta García-Elias,
PVP: 6,25 €

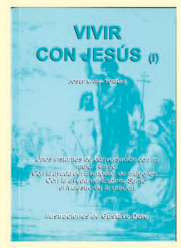

Vivir con Jesús (I)
Josep Maria Torras
PVP: 4 €

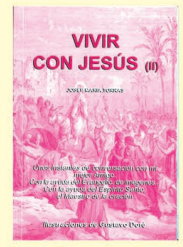

Vivir con Jesús (II)
Josep Maria Torras
PVP: 4 €

Travessant la nit
Octavio Rico, Dámaso
Ezpeleta, 2004.
PVP: 18,00 €

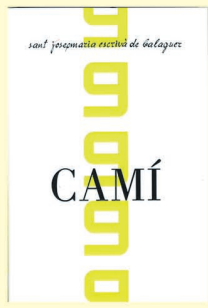

Camí
Sant Josepmaria
Escrivà de Balaguer
PVP: 11 €

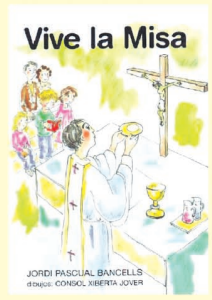

Vive la Misa
Jordi Pascual Bancells
PVP: 9,00 €

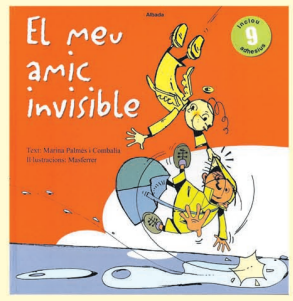

El meu amic invisible
Marina Palmés i Combalía,
il.lustracions de Masferrer
PVP: 15 €

Ja em puc confessar?
Miquel Masats i Roca
PVP: 3,00 €

El secret d'un campió
Lluís Fabregat, amb la
col.laboració de Lluís
Raventós, Enric Saiz i
Francesc Umbert,
PVP: 4,00 €

Eucaristia i vida cristiana
Javier Echevarría, 2005.
PVP: 18,00 €

Himne a la vida.
Una semblança
de Josep Serret
Lluís Raventós Artés,
PVP: 9,00 €

Josepmaria Escrivà.
PVP: 29,00 €

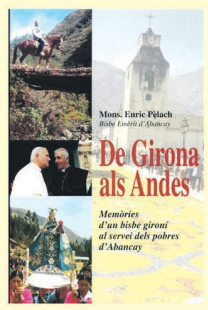

De Girona als Andes
Mons. Enric Pèlach,
Bisbe Emèrit d´Abancay
PVP: 8 €

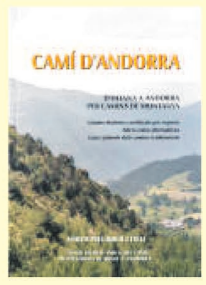

Camí d'Andorra
Jordi Piferrer Deu,
Associació d'amics
del camí de Pallerols
de Rialb
a Andorra, 2004
PVP: 10,00 €

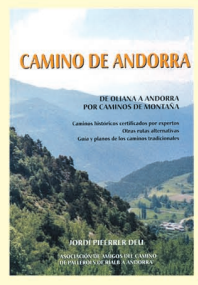

Camino de Andorra
Jordi Piferrer Deu,
Asociación de amigos
del camino de Pallerols
de Rialb a
Andorra, 2004.
PVP: 10,00 €

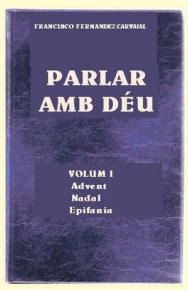

Volum I: Advent,
Nadal, Epifania
Francisco
Fernández-Carvajal
PVP: 13,00 €

Volum II: Quaresma,
Setmana Santa,
Pasqua
Francisco Fernández-
Carvajal
PVP: 15,00 €

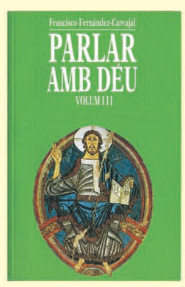

Volum III: Temps
de durant l'any (1):
setmanes I – XII.
Francisco
Fernández-Carvajal
PVP: 18,00 €

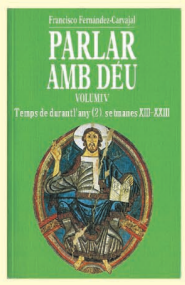

Volum IV: Temps
de durant l'any (2):
setmanes XIII – XXIII
Francisco Fernández-
Carvajal
PVP: 16,50 €

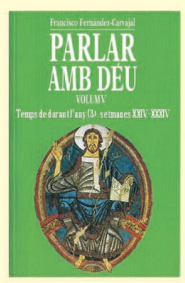

Volum V: Temps de
durant l'any (3):
setmanes XXIV – XXXIV
Francisco Fernández-
Carvajal
PVP: 16,00 €

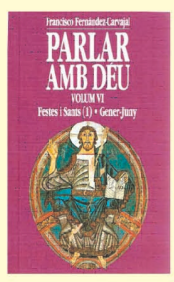

Volum VI: Festes i
sants (1): gener – juny
Francisco Fernández-
Carvajal
PVP: 13,00 €

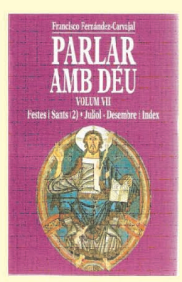

Volum VII: Festes
i sants (2): juliol –
desembre. Índexs
generals.
Francisco Fernández-
Carvajal
PVP: 16,00 €

Les parròquies que ho demanin rebran catàleg de l'editorial

Llibreries on es poden adquirir obres d'Albada:

BARCELONA : GARBÍ, Vía Augusta, 9 -GARBÍ UIC, Inmaculada,22 - GARBÍ IESE, Av Pearson, 21 - CLARET, Roger de Lluria, 5 - BALMES, Durán i Bas, 11 - CANALES, Fabra i Puig, 1-3 - ABACUS, Córcega, 271 -PAPERS I LLIBRES PLATÓN,Balmes, 320 -ÀNGELUS, Valencia, 216
BADALONA: MARTÍNEZ, Arnus, 25 - DUATIS, Francisco Planas i Casals, 40 - SALTA MARTÍ LLIBRES, Canonge Varanera, 78 -
FRAGA: BADÍA, Av De Aragón, 1
GIRONA: EMPÚRIES, Álvarez de Castro, 6 - DIOCESANA, Plaça del Ví, 2 - GELI, aRGENTERÍA, 18
HUESCA: PAPE-IDEA, Calvario, 28 Monson
HOSPITALET: MONTSE, Plaça Francesc Macià, 1
LA GARRIGA: LA TALAIA, Can Xic Corder, 23
LLEIDA: CACELLES, Mayor. 46- RAMÓN LLULL, La Palma, 9 - COMPANY CENTRE,Lluis Companys, 4 - SERRA, Davant, 33 - MONTSERRAT, Bisbe Irurita, 2 (Almacelles)- ALFEREZ ORÓ, Mayor (Torres de S.), 15
MATARÓ: ROBAFAVES, Nou, 9
MOLLERUSA: DALMASES, Verdaguer, 5
PALMA DE MALLORCA: SAN PABLO, San Miguel,66
PAMPLONA: UNIVERSITARIA, Sancho el Fuerte, 24
RUBI: L'OMBRA, Pere Esmendía, 21 -FARELL, Josep Saltó i Carreras, 17-19- GRÁFRICAS VENTURA, San Pedro, 32
SABADELL: PAES, Av Concordia. 67 - TÉCNICA, Tres creus, 65-73
SANT CUGAT: EL CELLER DELS LLIBRES, Rambla del Celler, 25 - GARBÍ SANT CUGAT, Hospital General de Catalunya ,Gomera s/n- ALEXANDRÍA, C/ de Villà , 10 - XANFRÁ, Rambla del Celler, 97
SANT QUIRSE DEL VALLÉS: DINA 4, Sant Pere, 1
SEVILLA: TARSIS, Av Luis de Morales, 1
TARRAGONA: ROSA MARTÍ ESCRIVÁ, Bon aire, 8
TERRASSA: CAU PLE DE LLETRES, Cremat, 15 - CINTA, Ample, 95-97 - GRAFOS, Camí Fondo, 24 - LLETRES I PUNT, Prat de la Riba, 79
TORDERA: TORDERA,alcalde Vendrell s/n
VILANOVA I LA GELTRÚ: LA MOLASA, Sant Gervasi, 36

EDITORIAL ALBADA, S.L
Plaça Frexa i Argemí, 8-4t.2n
08224 Terrassa (Spain)
Tel. 93 735 07 52 / 609 07 08 54
Fax 93 735 13 45
mariana@editorialalbada.com

www.editorialalbada.com
Mariana Granillo Casas

Punt de vista

Jordi Roglá
Director de Càritas
Diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa

Sense tu, no som Càritas

Al llarg de l'any 2010, de gener a novembre, a Càritas hem atès 55.000 persones que no disposaven dels recursos suficients per gaudir d'una vida digna. Aquestes persones viuen en el nostre entorn, a les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Una dada alarmant: entre les que tenen edat laboral, el 65% està a l'atur i només l'11% té un contracte laboral, sovint amb sou precari. Davant d'aquesta realitat com a cristians ens plantegem: quin futur, personal i familiar, poden construir en uns moments com els actuals, de dificultat creixent?

La majoria d'aquestes persones havien vingut a Càritas anteriorment i, després d'oferir-los suport i gràcies al seu esforç, havien aconseguit anar endavant, encara que fos de manera precària. En aquests moments, però, la seva xarxa s'ha tornat a esquinçar i es troben, novament, en una situació de vulnerabilitat i de dependència.

Les seves històries, juntament amb les d'aquelles persones que abans no havien necessitat mai ajuda d'una entitat social, no solament ens parlen d'atur i de manca de recursos econòmics, sinó que també ens mostren patiments que, malgrat ser invisibles, són ben reals: trencament dels vincles afectius a causa de processos migratoris o de separacions; maltractaments i violència domèstica; pèrdua de l'esperança; deteriorament de la salut; depressió...

Aquestes mancances i vivències quan es pateixen de manera perllongada sense un suport material i emocional, posen en risc el benestar de les persones i de les seves famílies. No és només el benestar material sinó també l'equilibri emocional i el seu benestar interior els que se'n ressenten greument.

Perquè la realitat que Càritas constata dia a dia és que —entre les persones que Càritas atén— els problemes són múltiples i diversos. I aquests problemes es relacionen i interactuen. No només estan a l'atur, és que hi ha trencaments familiars i es queden sols i soles, viuen en habitatges sense condicions, es posen malalts i poden acabar vivint al carrer en situacions extremes.

Un factor clau en la vida d'una persona i/o grup familiar és l'entorn on viu, el seu habitatge. Tots hi podem estar d'acord: l'habitatge és l'espai més íntim on la persona i la seva família desenvolupen la seva vida, on disposa d'un espai digne per conviure i compartir amb els seus, i on els seus somnis i els d'un futur per als seus fills prenen cos. Però, l'informe que acaba de fer públic Càritas *Amb sostre i sense llar* posa un cop més el contrapunt real: a Barcelona, el 46% de les persones i famílies ateses viuen en una habitació perquè no poden pagar el lloguer d'un pis. Una dada que ens recorda les de les onades migratòries del segle XX, on les persones nouvingudes vivien en rellogades o en barraques, davant la manca d'habitatges assequibles.

Una de les característiques que té més incidència negativa en la vida de les persones que no poden disposar d'un habitatge propi és l'amuntegament. La manca d'espai pot provocar des de problemes de salubritat (manca de neteja i d'higiene per limitacions en l'ús dels serveis) fins a plagues i d'altres conseqüències més de tipus social. Els infants no tenen un entorn adient per fer els deures en sortir de l'escola. El plors dels més petits arriben a ser motiu de tensions, expliquen els pares, amb els altres veïns de pis.

Per això, a Càritas no podem deixar de treballar des de l'esperança. I d'explicar a la societat la realitat que descobrim dia a dia.

Al llarg d'aquest any ens ha animat constatar la generositat de tants i tants col·laboradors, socis donants i voluntaris. El lema de la nostra Campanya recull amb encert *Sense tu no som nosaltres. Sense tu no som Càritas*.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova
Degà del Capítol Catedral de Barcelona

«Proslógion»

El *Proslógion* és un llibre escrit per sant Anselm. M'ha seduït un fragment d'aquesta obra. Un passatge extraordinari sobre el desig de contemplar Déu. Prou que, de vegades, cedim a la pressa de les moltes coses que hem de fer. I no acaba de trobar lloc el nostre contacte amb el Senyor. El sant bisbe escriu: «Deixa una mica les teves taleies.» Ho he escrit bé, *taleies*. El diccionari m'ha dit que aquest mot significa «ocupació, treball». Per què estem tan enganxats a les nostres feines? I, més, quan sabem que, en determinats estats espirituals, ens cal la concentració i el silenci?

L'escrit del savi bisbe Anselm resulta evident. És, sens dubte, un consell que solen donar els confessors i els espirituals. «Deixa una mica les teves taleies, tu, pobre home; amaga't, per un instant, dels teus tumultuosos pensaments. Descarrega't ara les cures feixugues i sotaposa les teves treballoses convulsions. Fes-te, durant una estona, disponible per a Déu i reposa un breu moment en ell.»

Santa Teresa de Jesús deia que la imaginació és la boja de la casa. Sant Anselm, segles abans, ja havia escrit: «Entra dins de l'estatge del teu enteniment, exclou tot el que no sigui Déu i allò que t'ajuda a trobar-lo, barra la porta i cerca'l. Digues ara, ànima meva, digues a Déu: cerco el vostre rostre, el vostre rostre cerco, Senyor. Vós, ara, Senyor meu, ensenyeu al meu cor, on i com us ha de cercar, on i com us ha de trobar.»

El sant bisbe entra en unes reflexions sobre la presència-absència de Déu. Anhela poder veure el rostre de l'Altíssim. Té pressa per a la contemplació. Prega a l'Únic que pot donar-li aquesta gràcia. Demana insistentment: «Mireu-nos, Senyor, escolteu-nos, il·lumineu-nos, mostreu-vos a nosaltres, i anirem bé; si no, anirem malament. Apiadeu-vos dels nostres treballs i dels nostres intents de trobar-vos, perquè, sense vós, no podem fer res.»

No puc deixar de transcriure aquesta súplica ardent: «Ensenyeu-me a cercar-vos i mostreu-vos a mi quan us busqui, perquè ni puc recercar-vos si vós no me n'ensenyeu, ni puc trobar-vos si vós no us mostreu a mi. Us cercaré amb el desig, us desitjaré amb la recerca, us trobaré, tot estimant-vos, i us estimaré, tot trobant-vos.»

Si n'és, d'eloqüent, el silenci!

A propòsit de...

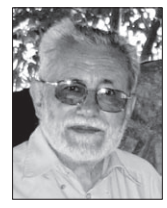

P-J Ynaraja
Capellà del Montanyà
(ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

Pregó de Nadal

Va haver-hi un temps, un cert dia, que als afores de Betlem es va sentir el primer pregó de Nadal. El van pronunciar els àngels. Ja sabeu que són éssers misteriosos i en desconeixem la manera d'expressar-se, però els pastors, gent no avesada en ciències de llenguatge, el van entendre. I les cròniques expliquen que van acabar el seu anunci amb un himne que va ser la primera nadala. En desconeixem la melodia, però sí el significat de les paraules. Abans de continuar la nostra vetllada, les podem cantar, com jo he fet tantes vegades, però avui com si fos un himne nou.

Gloria, gloria, in excelsis Deo...

Els pastors vetllaven pel seu ramat en el silenci de la nit i en la soledat d'un descampat. A ells se'ls va comunicar el missatge i van sentir la música divina. Moltes altres persones aleshores convivien omplint la seva existència d'alegria, la feina d'interessos monetaris, les ambicions del goig personal. Era el més comú, el correcte, la qual cosa suposava fugir d'extravagàncies. N'hi havia que transgredien, i altres, respectaven els costums ancestrals. El viure monòton de cada dia omplia la seva existència. No van sentir res.

Si els àngels vinguessin avui, a qui donarien la notícia? Si avui ens transmetessin un missatge, estaríem prou capacitats per escoltar-los?

Ostende nobis Domine, misericordiam tuam...

Els van dir que havia nascut un salvador. Quina mena de salvació necessitaven ells? Quina necessitat de salvació tenim nosaltres?

Es tractava del messies, és a dir, d'un ungit, d'algú investit d'una dignitat suprema. Si avui ens l'anunciessin, en quin heroi pensaríem?, quin famós seria?, quin triomfador creiem que hi trobaríem? Els pastors van quedar meravellats, els veïns dormien. Els pastors van abandonar la seva feina i van contemplar el que els havien anunciat. Les indicacions, tot i que eren ben precises, no els asseguraven l'èxit. Es van arriscar. Van deixar la seguretat, el ramat, per descobrir i compartir. Ells, els marginats, es van fer pregoners, i van anunciar una cosa que no interessava ningú. A la dona sí que li van explicar tot el que van sentir d'aquell nen. Sí, torno a repetir, van ser evangelitzadors de la seva mare. Tot i que sembla mentida, van ser revelació nova per a Santa Maria, que es va reafirmar en el que havia acceptat nou mesos abans. Li van explicar tot el que es deia d'ella a les altures. A Maria, humana, com nosaltres, li agradava saber què pensaven d'ella. També avui li hem de repetir nosaltres una vegada i una altra: «Beneïda tu, entre totes les dones.» Necessitava un marit que l'acompanyés i la protegís. Aquells pastors desconeguts eren també confidents de l'Altíssim, els primers companys de la nova aventura i amb ells van compartir. El Nen, aparentment, era un nadó qualsevol, però van saber que era l'escollit perquè unes veus celestials els ho van revelar. I, quan el van contemplar, es van sorprendre. Evidentment, això passava a Betlem, indiscutiblement, ens ha arribat la notícia, perquè, a imitació dels pastors, ens n'alegrem, obrim els ulls a la foscor del nostre món paganitzat, i sortim de la monotonia, de les ambicions, dels egoïsmes i la mandra, i ens acostem al Jesús que també ens neix avui.

Adeste fideles, leti triunfantes...

Al recinte del pessebre, els pastors no s'hi van quedar a celebrar-hi la Nit de Nadal. Desbordaven de goig i necessitaven comunicar-ho als altres.

Maria va recordar les paraules de Gabriel, i va agrair tot allò que el Senyor havia dit al seu espòs, que ara la mirava, què hauria estat d'ella, si Josep no hagués acceptat amb docilitat el missatge, o no se li hagués confiat? Una cosa i l'altra se les repetia a ella mateixa, i donava gràcies a Déu.

Santa nit, plàcida nit...

Finestra a la vida

Victòria Molins, *s.t.j.*
viqui70@yahoo.es

Un gest que cal conèixer

Feia dies que els veien asseguts al costat de les portes de dos supermercats que es troben un davant de l'altre en dues voreres contraposades d'un carrer ample. Són joves. Ella està embarassada. A poc a poc, la gent del barri es va assabentar que són marit i muller i per què han arribat a aquella situació. Una moneda l'un, un paquet d'arròs un altre, els clients dels supermercats exerceixen la seva solidaritat amb aquests dos joves que s'han convertit en una mena de complement de la compra.

Tot això seria tan normal com veure alguns d'aquells captaires que tots els feligresos d'una parròquia coneixen i veuen o ajuden diumenge rere diumenge o dia rere dia. Però, la història dels nostres dos captaires té alguna cosa de més bonica i no em puc estar d'explicar-la.

Els treballadors d'un dels supermercats van començar a parlar amb el jove i a demanar-li per què havien arribat a aquella situació. L'home ho va explicar: romanesos, sense feina, esgotat el temps de rebre el pagament de l'atur, havien començat aquella davallada que cada dia ens manifesta més punyent les conseqüències de la crisi entre els més pobres. Van perdre l'habitació on dormien per falta de pagament... i van acabar com tots els sense sostre, al carrer.

Va ser aleshores quan d'algun dels treballadors del supermercat —després d'esbrinar la veritat d'allò que explicava aquell home i assegurant-se que no els enganyava— va sortir la idea que manifestà als altres: reunir els diners necessaris perquè el matrimoni pogués tornar a Romania fins que la dona tingués el fill. I després, ja podrien pensar a tornar —si més no el noi. Tots o la majoria hi van estar d'acord i van fer la col·lecta. Però l'ajuda no va acabar aquí. Van parlar amb l'amo i li van demanar que, quan tornés, li donés una feina en qualsevol dels supermercats de la cadena. L'amo ho va prometre.

Mentre tot això es preparava amb la il·lusió que dóna fer el bé gratuïtament, una veïna del barri, que treballa a Càritas, també es va posar en contacte amb el matrimoni i va fer que els anessin a veure. Vist el cas els va donar l'ajuda necessària per al moment i els van pagar el bitllet per tornar a casa seva.

Amb noblesa l'home ho va comunicar als treballadors. Però aquests no van renunciar a la seva acció solidària. Van dir que ja havien recollit els diners i que els els donaven perquè poguessin passar el Nadal i els primers dies al seu país.

Això no sortirà a la premsa, d'això no en sabran res tots aquells que critiquen un col·lectiu en general sense saber res de cada cas en particular. I, sobretot, ningú no sabria res d'aquest gest senzill, però humà, d'un grup de treballadors que han renunciat a una part de la seva paga en favor d'uns germans necessitats, si no ho féssim públic en aquest setmanari. Són el herois anònims, que, com que són anònims, no sortiran com els famosos en campanyes de solidaritat.

Zoom

Eduard Brufau

Televisió de Catalunya

Enguany la Marató de TV3, dedicada a les lesions medul·lars i cerebrals adquirides, ha aconseguit una recaptació rècord de més 7 milions d'euros. Els catalans, doncs, hem estat més generosos que mai malgrat la duríssima crisi econòmica mundial. Totes aquestes donacions aniran a parar a la recerca sobre aquestes lesions, que busca pal·liar-les i fer la vida més fàcil a les persones que les pateixen.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana
llserrall@gmail.com

Obrint portes

L'èxit de les cançons, al marge de l'intèrpret, s'acostuma a construir a base de dos components: la melodia i la lletra. Molts joves troben en el text el reflex dels seus estats anímics i n'arriben a memoritzar el contingut. Davant l'arribada de l'any nou, em ve al cap la cançó de Gloria Estefan que es titula *Abriendo puertas* [*Opening doors*]. Sovint l'he utilitzada en els meus cursos i em sembla molt suggeridora.

La tornada representa una barreja de realitat i d'esperança: «*Y vamos abriendo puertas, y vamos cerrando heridas. Porque en el año que llega vamos a vivir la vida. Y vamos abriendo puertas, y vamos cerrando heridas. Pasito a paso en la senda vamos a hallar la salida.*» Un any nou constitueix una oportunitat per obrir portes, per iniciar projectes nous, per atalaiar horitzons d'esperança. Un any nou, per no quedar-nos aturats en el passat, exigeix una tasca: tancar ferides. Si no cicatritzen, fan mal i el patiment esquitxa el futur. Reconciliar-se amb el passat, reconciliar-se amb la pròpia història, és un requisit indispensable per llançar-se amb dinamisme cap al futur. Qui no té ferides acumulades en la seva vida? Relacions problemàtiques, ruptures amoroses, fracassos personals, la mort d'éssers estimats, dificultats laborals... Cadascú coneix la seva situació. Delectar-se en les ferides sense curar-les resulta perjudicial. Les tasques apareixen amb claredat: acceptació enfront de la realitat, serenitat com a actitud interior, perdó davant de la persona que ofèn, veritat davant dels fets succeïts lluny de l'autoengany, reconciliació sense mitges tintes. No són fàcils de portar a terme, però són possibles. El primer perjudicat, en cas de no realitzar-les, és el mateix interessat. Una ferida oberta sempre és font de sofriment per a un mateix i per als altres. La tasca terapèutica i guaridora sobre les ferides produeix un resultat que pot sorprendre. Josep Maria de Sagarra escriu el 1954 una obra de teatre, el títol de la qual resulta ben aclaridor: *La ferida lluminosa*. Quan les ferides rebudes es treballen adequadament, tenen un efecte redemptor sobre un mateix i sobre els altres, en sorgir llum dels fons dolorosos de la persona. Pere, en la seva primera carta, afirma «les seves ferides ens curaven» (1Pe 2,25), recordant una frase d'Isaïes (Is 53,5) que aplica a Jesús.

Un any nou, una oportunitat per obrir portes. Els temps que ara ens toca viure són durs. La crisi dels valors, que ha provocat una situació econòmica greu i les tensions socials latents... requereix actituds constructives: «*Pasito a paso en la senda vamos a hallar la salida.*» Estem atrapats i busquem la superació. La ràbia, la desesperació, la impotència, l'agressivitat... només agreugen els fets i dificulten la convivència. L'esperança és bàsica: «*Como después de la noche brilla una nueva mañana, así también en tu llanto hay una luz de esperanza. Como después de la lluvia llega de nuevo la calma, el año nuevo te espera con alegrías en el alma.*»

La nostra societat té problemes d'esperança. La baixa natalitat, al marge de moltes altres consideracions, és un indicador inequívoc d'aquesta manca d'esperança. Gloria Estefan insisteix: «*Que en la vida hay tanto por hacer deja tu llanto y echa pa'lante con fe.*» La fe, que és el nucli del cristià, l'impulsa, com Abraham, a esperar «contra tota esperança» (Rm 4,18).

El meu desig per a tothom, especialment per a les dones i els homes que llegeixen habitualment els meus articles: «Que el Déu de l'esperança ompli la vostra fe d'alegria i de pau» (Rm 15,13).

Acollim i ajudem les futures mares amb problemes

Fundació Pro Vida de Catalunya

Nom:
Cognoms:
Adreça:
Núm.: Pis: Porta:
Codi Postal:
Població:
Província:
E-mail:

La informació que ens facilites serà recollida en el nostre fitxer automatitzat i confidencial. Tens el dret d'accedir-hi i rectificar-la o cancel·lar-la si ho desitges.

Des del monestir

Pau a la terra als homes de bona voluntat

Hilari Raguer
Monjo de Montserrat

Joan XXIII tenia ben ficades al cap unes quantes sentències bíbliques, que repetia sovint, per a ell mateix i de cara a l'Església i a tot el món. Li eren llum i força personals, i alhora les projectava al món com una energia divina. Una de les seves predilectes era el cant dels àngels la nit de Nadal: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes de bona voluntat.» La seva experiència de les dues guerres mundials havia creat en ell una veritable obsessió per la pau. Creia que, per salvar-la, els cristians han de col·laborar amb tots els homes de bona voluntat. En la crisi dels míssils de Cuba, el 1962, va exhortar públicament «tots els homes de bona voluntat» a resoldre pacíficament el conflicte. Prèviament havia fet conèixer el text als Estats Units i a la Unió Soviètica, que, efectivament, van emprendre negociacions. Ell mateix es meravellava que els dos homes més poderosos del món li haguessin fet cas.

Aquell Nadal, Khruixov, sabent la greu malaltia del Papa, li va fer arribar aquest missatge: «Amb motiu dels sants dies de Nadal, li prego que accepti aquests desigs i felicitacions d'un home que vol per a vostè salut i energia per tal que pugui seguir esforçant-se contínuament a favor de la pau i per a la felicitat i el benestar de tota la humanitat.» Joan XXIII li va respondre: «Moltes gràcies pel seu gentil missatge de felicitació. L'hi retornem de cor amb les mateixes paraules vingudes de dalt: Pau a la terra als homes de bona voluntat.»

Després, volent avançar-se a futures crisis, Joan XXIII va publicar l'11 d'abril de 1963 l'encíclica *Pacem in terris*, «pau a la terra», adreçada no sols als bisbes i als fidels cristians, com deien totes les encícliques, sinó també «a tots els homes de bona voluntat». Ni abans ni després no hi ha hagut mai cap encíclica que tingués tanta ressonància.

La sal de la terra

Veure Jesús en l'Infant necessitat

F. Diego Espuny
Pedagog

La protecció i defensa dels infants a Catalunya es desenvolupa durant el segle XX en paral·lel al moviment de l'anomenada «escola nova». El respecte a qualsevol infància és la terra comuna a l'Escola Montsessori d'Alexandre Galí, a la de Bosc de Rosa Sensat; les Colònies de Mar d'Artur Martorell; la revista *Infantia nostra*, o el Laboratori de psicologia experimental de Lluís M. Folch i Torres. Explícita fe religiosa envaeix l'*Obra Tutelar Agraria* (OTA), de Ramon Albó (1875-1955). Diferent testimoni cristià és la Casa de família que va impulsar durant el període republicà quan és nomenat vocal del Tribunal tutelar el seu creador, mossèn Josep Pedragosa i Montclús (1874-1957). Tots ells representen una bona mostra de la confrontació entre laïcisme i nacionalcatolicisme. Aquest vencerà, durant la postguerra, mentre n'apareixen altres de renovadors de l'atenció a infants i joves marginats amb una nova perspectiva menys assistencial i encobridora de la marginació. Un tarannà més professional és representat per Faustino Guerau de Arellano (1929-1986). Destaca el salesià germà Adrià Lluís (HAL) Trescents Ribó (1919-2006), formador i catequista a les zones més deprimides de Barcelona, també director del Col·legi La Salle de la Barceloneta i fundador de l'escola Proa al barri de Sant Roc de Badalona, on integra nens gitanos i paios. També dirigeix el Centre Ramon Albó de protecció de menors de Mollet. Després fou un carismàtic educador de carrer, dedicat als empresonats, prostituïts i afectats per la malaltia o toxicomania. Inoblidable per senzilla és la seva salmòdia o col·lecció d'anècdotes: *Sonrisas de Dios entre los marginados* (1990:155), on escriu: «La bona d'Isa estava contenta. Isa ha tingut una mala temporada, perquè van tancar la pensió on vivia amb el seu fillet… i ha passat nits al carrer… tots els dies li demana a Déu que li doni clients… (és prostituta). I Déu l'escolta, i des de fa tres setmanes es fa un o dos homes al dia. Prou per pagar-se la pensió i menjar alguna cosa, sobretot el nen.» El seu lema no és redimir, sinó «servir, escoltar, orientar, dirigir i aconsellar». Dedicat com a educador de carrer en l'atenció als presos de Catalunya i de tot l'Estat espanyol, que visitava a l'estiu; dedica molt de temps als transeünts a la residència Alps, Obinso o al Centre Salvador Gavina. Es desviu pels qui estan més necessitats. Mor al peu del canó, quan sortia de visitar un intern de la presó de Lleida. Des de Mn. Pedragosa fins al religiós Adrià Trescents o la filla de la caritat Sor Genoveva Masip Torné, mai no ha estat obstacle treballar colze a colze amb altres persones de compromís laic. Ells han vist el nen Jesús, fill de Déu en la persona del pobre, l'últim, malalt, prostituït, alienat, exclòs, en l'infant necessitat i han fet d'aquests pobres els veritables mestres.

Mirada al món

Què regala el Camí?

Marta Miquel Grau
Santiago de Compostel·la

S'acosta el final de l'Any Jubilar a Santiago, i se m'acut rumiar el que durant aquests 365 dies aquesta ruta mil·lenària a la tomba de l'apòstol deu haver regalat a cadascuna de les persones que amb unció l'han resseguit.

Alguns dels pelegrins, un cop han viscut aquesta experiència, deixen escrites frases com: «Cada pelegrí troba en el Camí de Santiago el seu propi miracle», «El camí, la veritat i la llibertat comencen obrint el cor, vivint sense por i amb amor», «Fer el camí més enllà de la bellesa dels seus paisatges, la seva energia, la seva espiritualitat, la cordialitat i l'hospitalitat, ens permet descobrir aquella força interior que tots tenim i obrir el nostre cor per iniciar el camí cap a una millor qualitat de vida».

«Uns dies camino i d'altres Camino. La diferència per a mi és que uns dies em limito a passar pel recorregut de la meva existència sense més, i és quan camino; d'altres dies procuro posar en cada mirada els altres, en cada paraula, i en cada gest, alguna cosa agradable, i a més de manera sincera, i aquell dia crec que Camino...»

«Pelegrinar no és només caminar i caminar per terres desconegudes vers un santuari, és fer-te millor cada dia que camines», «L'amor, l'amistat, el somriure, el sacrifici, l'esforç, la generositat, la tolerància i la lluita són l'essència del Camí», «El Camí serveix per aprendre a estar amb un mateix».

Però… d'on neixen aquests pensaments? Jo intueixo que del silenci. El camí de Santiago regala al pelegrí una cosa bàsica per a la vida de l'ésser humà: l'oportunitat de tastar el silenci, i amb el regust que aquest deixa al cor, la possibilitat de contemplar des d'un altre angle la pròpia vida i la dels altres.

Recordo que fa uns mesos un amic poeta escrivia sobre el silenci i definia aquesta experiència com una acció i passió similar a la d'aprofundir, cavar, buidar, acollir. Ell deia també que la vivència silenciosa no només implica una actitud activa per part nostra, sinó que també comporta abandonament i repòs. Desembolicar, per tant, aquest regal no és cosa que es pugui fer amb presses, de qualsevol manera, sinó que calen estones llargues, dies i quilòmetres.

Fer silenci és amainar el temporal en què sovint es transforma la nostra vida. Fer silenci és obrir-se a deixar aflorar el que hi ha en el més profund del cor, a mirar amb ulls pacífics el voltant nostre, a acceptar la pròpia realitat i transformar allò que fereix els altres. O com diria aquest amic: «Silenci per contemplar i silenci per deixar-se contemplar. Per prendre distància de la realitat que ens rodeja i per formar-ne part. Per escoltar el silenci dels altres i per parlar-los amb el nostre silenci.»

Segur que hi ha hagut molts altres obsequis que els pelegrins han rebut entre passa i passa però potser és el del silenci el que el prepara per ser porós i descobrir-ne la resta.

Veu dels pastors

Paraula i vida

La família, esperança de la humanitat

Lluís Martínez Sistach
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

En el clima joiós i familiar de la festa de Nadal, l'Església catòlica celebra la Jornada per la Família i la Vida, que enguany coincideix amb la festa de Sant Esteve, tan tradicional a Catalunya, on és dia laboralment festiu. La nostra diòcesi celebrà aquesta jornada el proppassat 18 de desembre amb una Eucaristia a la basílica de la Sagrada Família. Fou el primer acte d'àmbit diocesà celebrat en aquest temple, la bellesa del qual ha commogut el món amb ocasió de la visita de Benet XVI a Barcelona per tal de presidir la bonica cerimònia de la seva dedicació a Déu.

El Concili Vaticà II, de manera admirable, definí el matrimoni i la família com «una comunitat de vida i amor oberta a la fecunditat». Benet XVI, el 7 de novembre passat, ens regalà amb un missatge que, en bellesa teològica i moral, considero que estava a l'altura de la bellesa del temple d'Antoni Gaudí. Cal que el mantinguem en la nostra memòria i en la nostra ànima. Aquest és l'objectiu d'aquestes línies.

En primer lloc, la font d'aquesta comunitat de vida i d'amor, per als creients, és Déu mateix. Recolzats en la fe, podem mostrar al món el rostre de Déu que és amor: l'únic que pot satisfer l'anhel de plenitud de l'home. «Aquesta és la gran tasca: mostrar a tots que Déu és Déu de pau i no de violència, de llibertat i no de coacció, de concòrdia i no de discòrdia. Déu és la veritable mesura de l'home». Déu és «amic de la vida». El Papa Benet ho recordava a aquesta Europa tan oblidadissa de les seves arrels cristianes: Déu és amic dels homes i ens invita a ser amics seus. La glòria de Déu és també la glòria de l'home. I, negativament, l'ocàs de Déu fóra també l'ocàs de l'home.

A partir d'Aquell qui, essent el Fill de l'Altíssim, per l'encarnació s'anorreà fent-se home i vivint a l'empara de Josep i Maria, en el silenci de la llar de Natzaret, Déu ens ha ensenyat sense paraules la dignitat i el valor primordial del matrimoni i la família, esperança de la humanitat, on la vida troba acollida des de la concepció fins al seu declivi natural.

I passant de la família a la comunitat de l'Església, el Papa afegeix que «ens ha ensenyat que tota l'Església, escoltant i complint la seva Paraula, es converteix en la seva Família». Molt hem d'aprendre d'aquesta visió de l'Església. Però de l'Església el papa Benet no dubtava a passar a la societat sencera, tot fent una proposta, no pas una imposició. «I, més encara, ens ha encomanat ser llavor de fraternitat que, sembrada en els cors, encoratgi l'esperança». L'esperança, un tema molt estimat per Benet XVI, que fou el tema central de la seva segona encíclica i és permanentment present en el seu magisteri. Car el Papa sap que aquesta és una gran necessitat de la nostra humanitat actual.

Juntament amb els progressos tècnics, socials i culturals, el Papa demanava —a l'homilia de la dedicació de la basílica—, sense negar-los de cap manera, que hi hagués uns *progressos morals*, entre els quals esmentava l'atenció, protecció i ajuda a la família, les mesures econòmiques i socials per tal que la dona trobi a la llar i en el treball la seva plena realització, el suport de l'Estat a les famílies, la defensa de la vida dels fills com a sagrada i inviolable des del moment de la concepció, i que la natalitat sigui «dignificada, valorada i recolzada jurídicament, socialment i legislativament». Ningú no negarà, espero, que aquestes peticions responen a necessitats ben reals d'aquesta societat nostra.

Als quatre vents

La família de Jesús

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat

En l'homilia pronunciada a la missa de la Sagrada Família el 7 de novembre passat, Benet XVI es va referir al matrimoni com a unió indissoluble d'un home i una dona, i alhora va dir, de manera amable però clara, que l'Església condemna qualsevol violació del dret a la vida des del moment de la concepció. Alguns mitjans van fer titulars que deien: «El Papa defensa la família tradicional», com si hi hagués una alternativa, que podria ser la família moderna. En realitat el matrimoni, no necessàriament el cristià, és una institució natural vella com la humanitat, i el respecte a la vida dels fills és el primer dels deures d'una societat que es respecti a ella mateixa. He recordat aquests fets quan l'Església es disposa, com cada any, a celebrar la festa de la Sagrada Família després del Nadal, amb la intenció de glossar aquesta institució que, en el cas de Jesús, està formada per la seva mare Maria, Mare de Déu, i per sant Josep, que li feia de pare. L'Església ens la proposa per a la nostra imitació com a exemple de santedat pel fet que era una família que feia vida normal: Josep era artesà, treballador en el seu taller humil de Natzaret, sens dubte ben relacionat amb els seus veïns i clients. També devia patir acumulacions de treball per a lliurar una comanda a temps; i devia saber què és experimentar cansament després d'una llarga jornada, i llavors devia descansar contemplant Maria i Jesús, del qual es diu en els evangelis que anava creixent «en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,51).

Pel que fa a Maria, la jove mare, ens diu el mateix Evangeli que «conservava tot això en el seu cor». Què conservava? El mateix que l'Església ens proposa avui a nosaltres: la presència de Déu, els seus gestos i les seves paraules. A vegades podia costar-li de comprendre-les, com en aquella ocasió quan el nen es «va perdre» al temple de Jerusalem, com ens pot ocórrer a nosaltres, quan no sabem com interpretar un esdeveniment que interfereix les nostres vides. És el moment d'anar a Maria i a Josep, les dues persones més properes a Jesús, perquè ens ajudin a escoltar el seu Fill diví.

El Papa, contestant a les paraules de benvinguda del cardenal Martínez Sistach, es va felicitar de la devoció a sant Josep impulsada pel pare Manyanet i pels promotors del temple de la Sagrada Família. Tant el cardenal com ell van fer notar la coincidència que un Papa anomenat Josep fos qui dediqués i declarés basílica un temple del qual Gaudí deia que «l'acabarà Josep», referint-se al sant patriarca.

Que sant Josep i la Mare de Déu acabin els nostres treballs quan no ens veiem amb forces per a completar-los; que Jesús, que va dir: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats», ens ajudi en moments de dificultat. La Sagrada Família, a més de model, és la nostra llar espiritual d'acollida a la qual podem dirigir-nos sabent que mai no quedarem sense empara. Penso que la visita del Papa a la Sagrada Família de Barcelona pot ser un bon estímul perquè augmenti en la nostra vida, com li va succeir a Gaudí, el seu amor per Jesús, Maria i Josep, la beneïda trinitat de la terra.

El Nadal i els aturats

Cada any, el nostre ajuntament adorna el meu carrer amb llums laiques malgrat que és Nadal. Des del novembre, una seqüència de bombetes en forma de «bosses de la compra» es balanceja per damunt dels caps del veïnatge quan bufa el vent i segresta les mirades dels vianants com imposant en aquestes dates un pur sentit de dispendi.

Què deu pensar l'homenatjat, el Déu que va néixer aleshores per salvar-nos i l'onomàstica del qual va donar lloc al Nadal? La rememoració del seu naixement ha estat substituïda per l'afany d'organitzar, reunir-se i comprar; la seva gesta i el seu missatge pel de «gasta i gaudeix». Als aturats aquest enfocament laïcista ens resulta una ofensa, però ens consola que el Jesús de Betlem hagués escollit la pobresa i el fred, sense haver renunciat a l'escalf d'un foc més gran que el del pessebre: el de saber-se estimat per una família i per uns vilatans que van saber reconèixer, en la humiliació valenta d'un Déu, la veritable riquesa del món.

EVA N. FERRAZ
Barcelona

Mal dia per aprovar un decret

No va ser el millor dels dies per celebrar el 32è aniversari de la Constitució, amb un país en «estat d'alarma». Els culpables, evidentment, van ser els controladors aeris que, amb la seva actitud salvatge, van posar el país damunt davall. L'últim que necessitava Espanya era una vergonya internacional d'aquestes característiques i unes pèrdues milionàries que acabaran de perjudicar les ja maltractades arques de la nostra economia. Però no hem d'oblidar també la responsabilitat que té el Govern en tot aquest afer.

El divendres 3 de desembre el Govern aprova mesures que trenquen els acords als quals fa mesos va arribar amb els controladors; aquella mateixa tarda comença la vaga; l'endemà, amb el cel espanyol ja bloquejat, el president pren la decisió —prevista a la Constitució, article 116.2, i la Llei orgànica 4/1981, article 4— d'implantar l'estat d'alarma.

Per què el Govern del «tarannà», sabent el que els podia caure al damunt, va aprovar aquest decret en vigílies del pont més significatiu de l'any? I ho sabien perquè, com ha dit Rubalcaba, «hi havia indicis». Aleshores? Per què aquesta provocació quan porten més d'un any i mig de negociacions i no han estat capaços d'arribar a un acord? Podrien haver esperat que passessin les festes? Diuen que ha estat una calamitat pública; crec que la calamitat pública és el Govern que tenim. Però, com sempre, els més perjudicats som els ciutadans.

NIEVES JIMÉNEZ
Madrid

Digue'n demagògia, et sentiràs millor

Davant de la pobresa, uns miren al cel, d'altres no senten ni veuen res i és que de nou la crisi estreny els qui estan més indefensos, de nou la vareta màgica apunta al retall dels ajuts als més necessitats. Ens repetim, però és així; digue'n demagògia, et sentiràs millor. Sens dubte, són gent amb molta autoritat i coneixement que van amb la vareta prenent grans decisions per solucionar una crisi coneguda i negada, produïda amb total impunitat per la cobdícia sense límits d'aquells que més tenen i, tanmateix, continuen rebent ajuts, exempcions i desgravacions, molts diners que amplien i afavoreixen les desigualtats.

Reduint ajuts, exempcions i desgravacions als qui tenen patrimoni i benefici podríem resoldre moltes desigualtats cada dia. Però, és clar, anem al que és fàcil, reduïm la «fabulosa» ajuda de 460 euros al mes per als qui no tenen ajuts, es trobaran al carrer, a les cues d'entitats i fundacions de caritat i solidaritat, també per alimentar-se i buscar sostre. Reduint la despesa militar en un sol dia podríem tornar aquesta ajuda i moltes més. Digueu-ne demagògia, us sentireu millor.

I mentrestant, milers de persones continuen creuant la línia de la pobresa. Les grans fortunes continuen exemptes, en vergonyosa mesura, del pagament de tributs, això sí, mostren la seva alegria i bona vida en tots els mitjans, com més millor. Continuen creixent desigualtats, continuem deixant que creixin desigualtats. Tan sols cal veure com reparteixen els diners públics i en quina direcció. Simplement doblant l'esforç per evitar l'evasió i el frau fiscal es recaptaria prou per evitar la caiguda diària en la pobresa de més i més famílies. Però, clar, digue'n demagògia i et sentiràs millor.

JUAN JOSÉ SALBIA ASENSIO
Barcelona

Sobre el preservatiu

El primer que cal fer abans d'interpretar el Papa és llegir, amb molta atenció, les respostes d'aquest magnífic llibre, *Llum del món*, subtitutlat *El Papa, l'Església i els signes dels temps*, que ha realitzat el periodista Peter Seewald.

Textualment, Benet XVI ha dit que «podrà haver-hi casos fonamentats de caràcter aïllat, per exemple, quan un prostituït utilitza un preservatiu, podent ser un primer acte de moralització, un primer tram de responsabilitat per tal de desenvolupar de nou una consciència que tot no està permès i que no podem fer tot el que vulguem. Però aquesta no és l'autèntica modalitat per abordar el mal de la infecció amb el VIH. Aquesta modalitat ha de consistir realment en la humanització de la sexualitat». I és que mai abans en la història un Papa ha rebut tants atacs, tot i que mai abans les paraules d'un Papa havien tingut un impacte tan gran al món.

Si els preservatius haguessin estat la solució al problema, la pandèmia estaria pràcticament eradicada. Si, almenys, els preservatius haguessin estat, d'entre totes, la solució més eficaç, el nombre de contagis no hauria anat en augment, sinó que hauria minvat. El Papa, doncs, tenia i continua tenint raó, per molt que molesti als qui no estan disposats a escoltar, ni arribar al fons de la qüestió. Deu ser perquè li toquen la butxaca, o per la ideologia?

MARÍA MUÑOZ
Màlaga

Els regals dels Reis Mags

Davant la pròxima arribada dels Reis Mags procedents d'Orient, seguint l'estrella de Betlem, els progenitors han d'estar atents a allò que els seus fills anhelen que els regalin. Moltes joguines constitueixen un perill per a la salut, exciten la violència, bloquegen els nens i els tornen inactius i capriciosos, i empenyen al sexisme, al consumisme i a estils de vida negatius. Tot això cal meditar-ho abans d'adquirir joguines per als fills.

Cal evitar la compra de joguines tòxiques; no s'han d'adquirir productes fabricats amb plàstic que els infants puguin posar-se a la boca, ja que es fan servir nèctars perillosos que es desenganxen i són cancerígens. També cal eludir les joguines que incloguin parts petites que es puguin desprendre i que puguin ser empassades pels nens i causar-ne la mort per asfíxia. Al contrari, cal adquirir joguines educatives, ja que s'ha comprovat que ajuden al desenvolupament intel·lectual dels més menuts.

Davant de tot l'exposat és convenient, abans de comprar una joguina, preguntar-nos: és segura?, ajuda el meu fill a interactuar positivament amb els altres?, promou l'harmonia o la violència?, li permet desenvolupar la creativitat o l'hi limita?, li dóna elements per desenvolupar l'intel·lecte?

En els darrers anys proliferen en el mercat internacional un seguit de vehicles destinats als infants que funcionen amb motors elèctrics i gasolina, que es venen com a joguines i que no ho són. Es fabriquen, principalment, a la Xina. Són de baixa qualitat i molt perillosos. Són recomanats per a nois de més de vuit anys. En realitat podrien ser joguines assassines. En alguns països s'està legislant per prendre la decisió de prohibir-los.

CLEMENTE FERRER
Madrid

El Consultori

PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan Antoni Mateo

Què hauria passat?

Voldria que m'ajudés a aclarir una qüestió: si Adam i Eva no haguessin pecat, haurien mort de tota manera?, haurien deixat aquest món per trobar-se amb Déu sense haver experimentat la mort o haurien estat al món per sempre? Moltes gràcies.

No és fàcil respondre-li la pregunta. La Revelació ens fa veure que hi ha un nexe clar entre el pecat i la mort. La mort, tal com és experimentada, no formava part del projecte de Déu. Parlant del pecat original i de les seves conseqüències, el Catecisme de l'Església catòlica ensenya: «L'Escriptura mostra les conseqüències dramàtiques d'aquesta primera desobediència. Adam i Eva perden immediatament la gràcia de la santedat original. Tenen por del Déu de qui han concebut una falsa imatge, la d'un Déu zelós de les seves prerrogatives. L'harmonia en què es trobaven, establerta gràcies a la justícia original, queda destruïda; el domini de les facultats espirituals de l'ànima sobre el cos es trenca; la unió entre l'home i la dona és sotmesa a tensions; les seves relacions estaran marcades pel desig i el domini. L'harmonia amb la creació es trenca; la creació visible es fa per a l'home estranya i hostil. A causa de l'home, la creació és sotmesa "a la servitud de la corrupció". Finalment, la conseqüència explícitament anunciada per al cas de desobediència, es realitzarà: l'home "és pols, i a la pols tornarà" (Gn 3,19). La mort fa la seva entrada en la història de la humanitat.»

Segons la fe catòlica, si no s'hagués donat el pecat, tampoc no hauria existit la mort tal com la coneixem. Ara bé, significaria això sense més que els homes romandrien sempre al món present en un mateix estat de vida? La meva opinió és que, tenint en compte que la creació es va fer en Crist i comportava el designi de Déu de l'Encarnació del seu Fill per comunicar-se plenament als homes (al marge que es donés o no el pecat i en aquest sentit em declaro plenament escotista), si l'home no hagués pecat caldria parlar d'una Encarnació gloriosa del Fill i d'una transformació de la humanitat segons la seva glòria. Això no obstant, l'única història que s'ha donat és la del pecat i l'Encarnació redemptora, tenint en compte que on va abundar el pecat ha sobreabundat la gràcia. Crec que no podem intentar saber-ne més sense fer teologia-ficció.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a:
elconsultori@hotmail.com
www.balmesiana.org
apartat de correus 121
25620 Tremp (Lleida).
Cal indicar sempre «Consultori».

Lectures del dia de Nadal

Lectura primera Is 52,7-10

D'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu

Lectura del llibre d'Isaïes:

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu totes el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

Salm responsorial 97

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses,
la seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R. *D'un cap a l'altre de la terra*
tothom ha vist la salvació del nostre Déu.

El Senyor ha revelat la seva ajuda
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la casa d'Israel. **R.**

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra
la salvació del nostre Déu.
Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. **R.**

Jorge Rojas

Lectura segona He 1,1-6

Déu ens ha parlat en la persona del Fill

Lectura de la carta als cristians hebreus:

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat»? I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill»? Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

Al·leluia

Neix la claror d'un dia sant: veniu, pobles, adoreu el Senyor: Que avui ha baixat a la terra una gran llum.

Evangeli Jn 1,1-18

El qui és la Paraula es va fer home
i plantà entre nosaltres el seu tabernacle

Lectura de l'evangeli segons sant Joan:

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix.

El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

claret

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel 933 010 887 • Fax 933 174 830 • A/e: editorial@claret.cat
www.claret.cat

Francesc Riera i Figueras
Evangeli de Mateu
Segona part

Francesc Riera completa el seu comentari a l'Evangeli de Mateu. Si en el volum anterior se centrava en la vida pública i en la predicació de Jesús, en aquest segon volum comenta els evangelis de la passió, mort i resurrecció, i els del naixement i la infantesa de Jesús.

Eines. 176 pàg. 12,50 €

Altres llibres de l'autor dins la col·lecció Eines:
- Jesús, el galileu.
  La gran notícia a la comunitat de Marc
- Els últims i els primers dies de Jesús, el Senyor
- Jesús de Natzaret.
  Una història de Déu subversiva i subjugant
- Evangeli de Mateu (primera part)

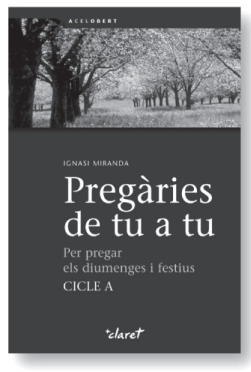

Ignasi Miranda
Pregàries de tu a tu
Cicle A
Pregàries de petició, d'acció de gràcies i reflexions des de l'interior de la persona que s'adreça al Senyor, un bon combinat d'ingredients perquè els espais de pregària siguin una obertura de cor, més que no pas una llista d'objectius.
A Cel Obert. 156 pàg. 12,95 €
Disponible també en castellà.

Josep Codina i Farrés
Donar Vida a la Fe
40 temes per a reflexionar i dialogar
Un recorregut pels diferents aspectes d'una fe encarnada en la vida real; un llibre que convida a *perdre temps* per meditar i per parlar sobre temes importants; a confrontar i raonar les pròpies creences.
A Cel Obert 176 pàg. 12,50 €

Albert Florensa
La vida humana en el medi tècnic
Jacques Ellul fou un dels pensadors cristians més destacats del segle XX. Aquesta obra ens presenta la seva crítica a la progressiva tecnificació del nostre món, i a la identificació entre progrés tecnològic i progrés humà. Ellul està considerat com un dels pares de l'ecologisme.
Antígona. 286 pàg. 16,50 €

José Moratiel
El silenci, company de camí
Textos que ens ajudaran a descobrir el camí que ens condueix vers la font que pot sadollar la nostra set de plenitud. Inclou un CD amb tots els textos del llibre en format MP3.
A Cel Obert. 216 pàg. 14,95 €

Ramon Rius i Mosoll
Llibre del silenci
Ramon Rius il·lustra breus fragments dels Salms i de Lluc amb poemes, per tal de ferne una eina per a la pregària.
El Bri. 62 pàg. 8,50 €

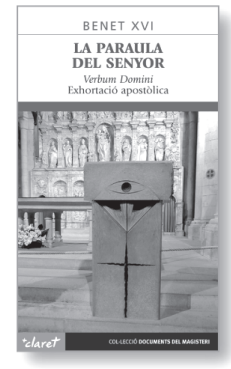

Benet XVI
La Paraula del Senyor
Exhortació apostòlica
Verbum Domini.
Magisteri. 200 pàg. 5,50 €

Paraules i homilies
(Títol provisional)
Visita apostòlica de Benet XVI a Santiago i Barcelona
Magisteri. 88 pàg.

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions
(CICLE LITÚRGIC A; FERIAL I) **TEMPS DE NADAL**
(SALTERI: SETMANA 1)

DESEMBRE

26. DIUMENGE
La Sagrada Família (F), *Blanc*. Lectures: Siràcida 3,3-7.14-17a / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Mateu 2,13-15.19-23. Barcelona: Aniversari òbit arquebisbe Narcís Jubany.
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Esteve, diaca i mr.; Dionís, p. i mr.; Zòsim, p.

27. DILLUNS
Sant Joan Evangelista (F), *Vermell*. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor, monjo; Santes, Nicaret, vg.

28. DIMARTS
Els Sants Innocents (F), *Vermell*. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18. Barcelona: Aniversari ordenació episcopal arquebisbe Lluís Martínez.
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abel; Santes, Dòmina, vg. i mr.

29. DIMECRES
Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluc 2,22-35
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Tomàs Becket, b. i mr.; David, rei; Tròfim, b.

30. DIJOUS
Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,12-17 / Salm 95 / Lluc 2,36-40
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Mansuet, mr.; Rainer, b.; Fèlix I, p. i mr.; beat Raül, ab.; Santes, Anísia, mr.

31. DIVENDRES
Octava de Nadal, *Blanc*. Lectures: 1 Joan 2,18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18.
ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Silvestre I, p. i mr.; Sabinià, b. i mr.; Santes, Coloma, vg. i mr.; Melània la Jove.

ANY 2011

1. DISSABTE
Solemnitat de la Mare de Déu (S), *Blanc*. Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluc 2,16-21
ALTRES CELEBRACIONS: *Imposició del Nom de Jesús, Emmanuel*. Sants, Concordi, prev. i mr.; Almaqui, mr.; Santes, Eufrosina, vg.

Comentari de la Paraula

Dr. Joan Minguella Solà
Metge

Primeres dificultats en la vida de Jesús

El personatge central del relat és Josep, sempre obert al que Déu li diu en somnis. Es mostra un home fidel executor del designi de Déu. Crida l'atenció, que en cap lloc del text se cita Jesús o Maria, però sí, i per quatre vegades, es diu «el nen i la seva mare».
La comunitat de Mateu eren jueus; els vol presentar Jesús com un nou Moisès, i en fa un paral·lelisme. El Faraó s'assabenta del naixement d'un alliberador dels jueus, i decideix una matança d'infants, de la qual Moisès surt viu. Igualment passa amb Herodes, que tenia por de perdre els seus privilegis, i provoca una matança d'innocents a Betlem, però Jesús se'n lliura, perquè Josep, avisat en un somni, se l'endú cap a Egipte.
Moisès, ja gran, s'assabenta que el Faraó el vol matar, a causa d'un enfrontament amb un egipci, i fuig d'Egipte; però al cap d'un temps, Déu li diu que ja hi pot tornar, perquè els que el volien matar ja han mort. Josep, en un somni, s'assabenta que Herodes ha mort i pot tornar cap a Israel. Moisès, amb l'Èxode, portarà el poble cap a la terra promesa; Jesús portarà el poble cap a la terra definitiva, el Regne del cel. Tots dos ho fan venint d'Egipte.
Aconsellat per Déu, Josep porta Jesús a Galilea, lloc sorprenent, perquè els habitants eren objecte de menyspreu per part dels jueus. No va, com a descendent de David, cap al tron dels seus antecessors, vers Jerusalem, sinó a un poblet, Natzaret, que ningú no coneix... i és a Galilea on Jesús començarà la seva predicació de la Bona Nova. En cap lloc de l'Escriptura s'havia parlat de Natzaret, cosa que dóna a entendre que, abans de Jesús, mai no havia passat res de notable en aquest poble. El Messies no vindrà pas, tal com l'esperaven, amb poder, pompa i honors... vindrà del lloc més insignificant.

Lectures bíbliques

La Sagrada Família

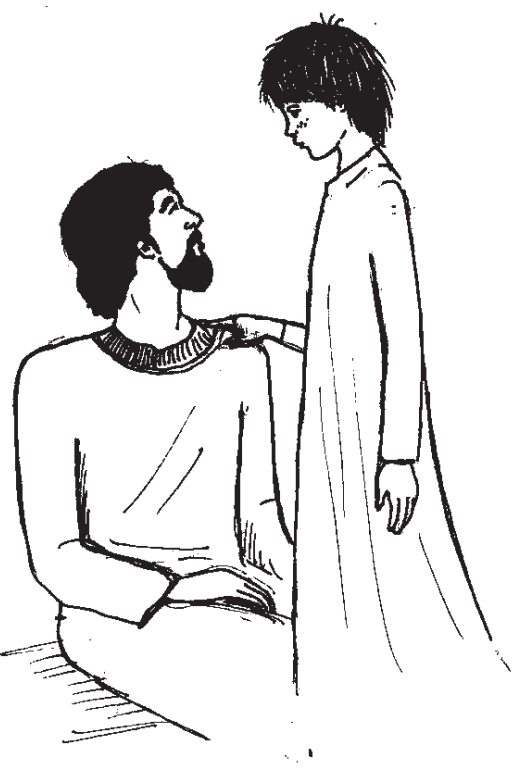
Glòria Monés

Lectura primera Sir 3,2-6.12-14

Qui venera el Senyor honora els pares

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira:

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentencia a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial **127**

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. *Feliços els fidels del Senyor,*
que viuen seguint els seus camins.

La teva esposa fruitarà com una parra
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. **R.**

És així com els fidels del Senyor
seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. **R.**

Lectura segona Col 3,12-21

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses:

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

Al·leluia Col 3,16a

Que la parula de Crist, en tota la seva riquesa,
tingui estada entre vosaltres

Evangeli Mt 2,13-15.19-23

Pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

Què demana l'Església per Nadal

Pere Tena
Bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

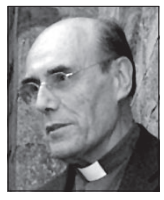

Nadal, temps de felicitacions i d'obsequis, i també temps de peticions i de formulació de desigs. No sols en l'àmbit de les relacions familiars o amicals —què desitges, què necessites, què t'agrada?—, sinó també en l'àmbit de la pregària. Què demanem, per Nadal? El papa Benet XVI, en la seva encíclica sobre l'esperança, afirma la importància d'aprendre de fer pregària de petició seguint el model de la pregària de l'Església, «en la qual el Senyor ens ensenya constantment a pregar bé» (n. 34). Per què no experimentar-ho per Nadal? Què demana l'Església en les seves peticions de Nadal? Les cerquem ara en les col·lectes de les quatre misses de Nadal: vigília, mitjanit, alba i dia. Són peticions que potser no hauríem formulat espontàniament, però són essencials.

La perspectiva de la segona vinguda

A la missa de la vigília, la col·lecta és un ressò del que ha estat la litúrgia d'Advent, centrada en la doble vinguda de Crist: la primera en la feblesa de la nostra carn, la segona en la glòria de la seva majestat (vegeu prefaci I d'Advent). Quan comencem a celebrar, com cada any, «l'inici de la nostra redempció», no perdem de vista que estem en el temps d'espera de la segona vinguda, el temps de l'Església. Per això demanem «que els qui ara acollim amb joia el vostre Unigènit com a redemptor, també el puguem contemplar amb confiança quan vindrà com a jutge». Amb aquesta petició la litúrgia ens situa correctament: la nostra vida cristiana mira sempre endavant, tan individualment com eclesialment

El goig de la llum veritable

«Vindrà el Senyor, i amb ell vindran tots els sants. Aquell dia hi haurà una gran llum!» (antífona d'Advent). El símbol de la llum és fonamental en la litúrgia de Nadal, tant o més que en la litúrgia de Pasqua. A la missa de mitjanit, la petició es fa d'acord amb aquesta llum veritable amb què Déu ha fet resplendir la nit santa (col·lecta). La llum veritable és la Paraula feta carn, Jesucrist. La seva presència és la que il·lumina tothom. Els creients en Crist tenim la gràcia de conèixer, en la terra, el misteri d'aquesta llum, i l'Església no desitja altra cosa sinó «fruir al cel del goig que ella ens porta». Al cor de la nit de Nadal, l'Església pensa en el cel. Els artistes antics no s'oblidaven de pintar un raig de llum sobre l'Infant posat en la menjadora, per significar que Ell és la llum veritable que nosaltres demanem poder fruir per sempre, sense cap obstacle de tenebra.

La fe en l'esperit i en les obres

La col·lecta de la missa de l'alba continua centrada, com la de la mitjanit, en el símbol de la llum; en certa manera, n'és una continuació i una conseqüència. El desig del cel no pot oblidar la nostra responsabilitat a la terra. L'Església reafirma que, per Nadal, «la nova llum de la Paraula fet home ens penetra», és la fe. Aquest és el punt de partida: tot és gràcia! Però també demana que aquesta llum divina «resplendeixi en les nostres obres». La llum de Crist no és per posar en un lloc amagat, sinó que ha de brillar de tal manera que tothom, en veure'ns, glorifiqui el Pare del cel. L'apòstol Pau exhortava els fidels a viure com a «fills de la llum». Les dues lectures de la carta a Titus (missa de mitjanit i de l'alba) són el millor comentari aclaridor d'aquesta petició de l'Església per Nadal.

Participar de la divinitat de Crist

Al paradís, l'home va sospitar de Déu, i aquesta temptació és viva en el cor de molts. En la solemnitat de Nadal, a la missa del dia, l'Església demana allò que cap criatura humana s'hauria atrevit mai a demanar: «Participar de la divinitat d'aquell que es dignà a compartir la nostra condició humana» (col·lecta). És la resposta de Déu a la insídia de la serpent: «Sereu com déus!...» Déu, en Crist, ens ha respost: Sí, jo us faré fills meus en el Fill que és Déu; de la seva plenitud participareu. La pregària de l'Església per Nadal demana rebre «gràcia sobre gràcia» en aquest procés de comunió amb el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. D'aquesta manera, la nostra joia serà plena.

El sant de la setmana

Per Eduard Brufau

Santa Coloma

✓ Nascuda a la Hispània romana a mitjan segle III
✓ Va fugir a la Gàl·lia durant les persecucions
✓ Martiritzada fins a la mort en no voler renunciar al cristianisme
✓ Va morir cap a l'any 270 a Sens, Borgonya

A l'edat mitjana la devoció a santa Coloma es va estendre molt per tot Europa occidental. Els relats de la seva vida són altament hagiogràfics, i a diferència d'altres sants, no ens n'ha arribat cap dada històrica.
Segons la tradició aquesta santa pertanyia a una família de la Hispània romana, rica i de religió pagana. Ella, però, es va convertir al cristianisme i durant una de les persecucions contra els cristians va fugir cap a la Gàl·lia amb altres joves. Santa Coloma va arribar fins a la ciutat de Sens, a la Borgonya, on l'emperador en persona la va fer arrestar i interrogar perquè renunciés a Crist i es casés amb el seu fill. Com que ella s'hi va negar va ser tancada en una habitació d'un amfiteatre exposada als abusos dels soldats. Però cada vegada que un home volia entrar a l'habitació una óssa destinada als espectacles de feres s'hi interposava. L'emperador, empipat, va ordenar que tant la noia com l'óssa fossin castigades amb la foguera, però una pluja sobtada en va apagar les flames. L'óssa va aconseguir escapar mentre que santa Coloma va ser duta de nou davant de les autoritats i finalment fou decapitada.

Nadal solidari

A Càritas cada dia és Nadal

Els problemes d'habitatge i manca de feina, els més rellevants entre la població atesa

Carme Munté
Barcelona

Per Nadal es posa en evidència més que mai la solidaritat. Moltes iniciatives s'impulsen en aquesta època tan entranyable de l'any; un temps que per als cristians és una invitació a mirar la senzillesa i la humilitat del naixement de Jesús al pessebre.

La voluntat de Càritas, però, és que cada dia sigui Nadal en el cor dels seus voluntaris i en la generositat de les persones que fan possible la tasca de l'entitat. Sense aquesta voluntat que cada dia sigui Nadal no s'entendria que Càritas pugui donar resposta any rere any a més persones que travessen tantes dificultats. Són drames humans d'atur, de falta d'un habitatge digne i de mancances econòmiques per poder afrontar les necessitats més bàsiques.

Són realitats plenes d'angoixa com la de l'home que, depassada ja la cinquantena i amb baixa formació, es veu abocat a l'atur i amb moltes dificultats per trobar una nova feina; com la de la família que viu amuntegada en una habitació rellogada i que ha d'accedir a la cuina i al bany per torns; com la de la mare que passeja el seu fill pel carrer fins que s'adorm per tal que els seus plors no molestin els «veïns» d'habitació; com la dels joves que, víctimes de l'efecte bumerang de l'etapa de bonança econòmica, van deixar els estudis per treballar i que ara, que s'han quedat sense feina, es troben que no han completat la seva formació.

De gener a novembre del 2010, Càritas de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa va atendre 55.000 persones, un 7% més respecte del mateix període de l'any anterior. Entre totes elles Càritas es preocupa molt especialment pel col·lectiu dels infants, que és el més vulnerable i que tot sovint no es té prou en compte. Per això l'objectiu és aprofundir en l'àmbit de la prevenció per als infants entre 0 i 6 anys.

Segons Jordi Roglá, director de Càritas diocesana de Barcelona, a l'hora de parlar del fracàs escolar del nostre país es pensa de seguida en l'escola mentre que s'obvia la realitat que viuen molts infants de famílies desestructurades, que es passen moltes hores al carrer i que tot sovint no tenen un espai amb condicions per tal de fer els deures. De les persones ateses l'any 2010, un 55% tenen menys de 30 anys, cosa que posa en evidència que, tal com va dir Roglá, «el quid de la qüestió són els infants».

Amb motiu de les festes de Nadal, cada any Càritas diocesana de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa presenta el balanç de l'acció social 2010. En la tradicional roda de premsa, que va tenir lloc el dimecres 15 de desembre, l'entitat va fer una vegada més una crida a la generositat de la societat i un toc d'alerta molt clar a les administracions per tal de posar fre al drama dels desnonaments.

Càritas

JORDI ROGLÁ: «Demanem un fons de rescat per a les persones com es va fer amb les entitats financeres»

«Es va sortir al rescat de les entitats financeres», va dir Roglá, «i això vol dir d'alguna manera que es van socialitzar les pèrdues. En canvi no es fa el mateix amb les persones que van quedar seriosament afectades, les persones senzilles i no expertes que ara en pateixen les conseqüències. Des de Càritas creiem que això és moralment inadmissible, socialment injust i èticament incorrecte. Per això demanem a l'Autoritat Monetària, a les entitats financeres, als Governs, partits polítics i societat civil que es faci un canvi urgent en el dret hipotecari, amb un nou marc regulador que no creï efectes negatius com els actuals, que tingui en compte el factor humà, alhora que el risc empresarial, tot evitant el curt termini i el caràcter especulatiu. Un fons de rescat per a les persones com es va fer amb les entitats financeres».

El director de Càritas va alertar també de les greus conseqüències que tindran per a les persones i les famílies les mesures governamentals de congelació de les pensions i la supressió dels 420 euros de pròrroga del subsidi d'atur, sobretot si tenim en compte que un 65% de les persones ateses per Càritas es troben en situació d'atur.

El compromís de l'Església amb els més necessitats es posa dia a dia en evidència gràcies al treball de tota la família de Càritas, i gràcies a tants preveres i congregacions religioses que fan que la xarxa cristiana sigui aquesta xarxa que sosté els més necessitats quan senten que estan a punt de tocar fons.

L'any 2010, Càritas de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa ha hagut de destinar més de 2.600.000 euros en ajudes econòmiques directes, ha promogut 46 nous cursos de formació professional per millorar la capacitació de les persones i recuperar la seva autoestima i ha passat de 93 habitatges unifamiliars o compartits al 2007, a 121 aquest 2010, també ha començat a donar suport a 13 entitats sense ànim de lucre perquè puguin continuar desenvolupant activitats d'ajuda a les persones més fràgils. En total, Càritas ajuda 38 entitas externes. «Sense tu, no som nosaltres», diu Càritas com a lema, i realment és així, perquè sense tantes voluntats concretes no seria possible la gran realitat solidària de l'entitat.

«Amb sostre i sense llar»

Amb motiu del Nadal, Càritas diocesana de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa va posar novament l'èmfasi en una de les seves principals preocupacions: l'habitatge. Per això va presentar l'informe *Amb sostre i sense llar*, que vol donar a conèixer la realitat del que tècnicament s'anomena exclusió residencial. Es refereix a totes aquelles persones que, malgrat viure sota un sostre, no disposen d'una llar, és a dir, d'un espai propi que els ofereixi intimitat i protecció.

En l'informe es posa de manifest que l'habitatge s'està precaritzant cada vegada més i afecta nous col·lectius que, arran de la crisi, han vist disminuir els seus ingressos econòmics, han perdut la feina o, en el cas de persones estrangeres, no han pogut renovar l'autorització de residència.

Entre les formes d'habitatge que no són una veritable llar, es consolida el relloguer, ja sigui de pisos o d'habitacions. De les persones ateses per Càritas de gener fins al novembre de 2010, el 32% viuen de relloguer. Fins i tot famílies senceres es veuen obligades a acollir-se a aquesta opció, ja que és una de les sortides més assequibles fins que les perspectives no millorin.

També hi ha moltes persones que recorren a l'ajuda dels pares o dels fills, fins al punt d'haver de viure acollits a casa de familiars per la falta de recursos econòmics propis. La situació és encara més insostenible per a les persones que no disposen d'una xarxa de suport familiar o social.

Des de Càritas, preocupa sobretot que les famílies amb infants es vegin obligades a viure en condicions poc segures, en pisos insalubres, sobreocupats, o en entorns inadequats per al seu bon desenvolupament. Aquestes condicions perjudiquen els nens de forma directa, ja que es troben privats d'un espai apropiat per fer els deures, jugar i conviure amb la família.

L'informe també reflecteix que altres aspectes lligats a l'infrahabitatge, com la mobilitat constant, el fet de viure amb gent desconeguda o la manca d'espai vital, generen un gran patiment i són factors de risc per a la salut mental i física, tant en la infància com en l'edat adulta.

Per tant, es constata un cop més que l'accés a un habitatge digne continua sent un dret pendent. Perquè sigui una realitat per a tothom, cal que les administracions públiques facin una aposta decidida per facilitar l'habitatge social, sobretot de lloguer, a la població més vulnerable i per canviar la legislació i adaptar-la a les necessitats reals d'aquestes persones.

Nadal solidari

A Belianes, l'oli manté encesa la llàntia de la solidaritat

La campanya solidària consisteix a adquirir garrafes d'oli per als més necessitats

Joan Boronat
Belianes

Un any més, en arribar el Nadal les comunitats cristianes de l'arxidiòcesi de Tarragona es mouen en favor d'aquells que més ho necessiten. Càritas mateix, sota el lema «Una societat amb futur és una societat amb valors», engega una campanya que vol aprofundir en els valors evangèlics de la fraternitat, el compromís i sensibilitzar els ciutadans a optar conscientment per un estil de vida nou, més just i solidari.

És precisament aquesta sensibilització la que fa que cada any per aquestes dates la recaptació de recursos econòmics (aliments, diners, joguines...) sigui la prioritat de Càritas per intentar que totes les persones puguin gaudir d'un bon Nadal 2010. Càritas interparroquial, arxiprestals i parroquials s'hi aboquen sense excepció.

D'entre les inciatives engegades en aquesta direcció, Càritas parroquial del poble de Belianes, de 600 habitants, a l'arxiprestat d'Urgell-Garrigues, impulsa una campanya innovadora que es diferencia de l'habitual recollida d'aliments que es feia cada any.

Cal subratllar que són moltes les parròquies d'aquest arxiprestat ubicat en terres lleidatanes pertanyent a l'Església de Tarragona que, generosament, destinen la col·lecta de les misses de Nadal a Càritas. A Belianes, però, enguany els voluntaris d'aquesta parròquia van suggerir la idea, amb caràcter preferent per damunt d'altres donacions, de recollir litres d'oli a favor dels necessitats, «atès que aquest és un producte que gairebé ningú no aporta a les campanyes, per qüestions de preu», manifesta Rosa Maria Sánchez, la coordinadora parroquial de Càritas i laica amb missió pastoral a Belianes.

Així, doncs, des del dia 17 de desembre passat i fins el cap d'any, tothom que vulgui col·laborar a la «campanya de l'oli» es pot atansar a la Cooperativa Agrícola de Belianes i comprar una garrafa de cinc o de dos litres de l'oli d'oliva verge que allí s'elabora, que pertany a la Denominació d'Origen Garrigues i que és de molt bona qualitat.

La junta rectora de la Cooperativa del poble ha reservat un espai, a l'interior de les seves instal·lacions, per tal que tots els belianencs i persones de bon cor puguin dipositar allí, en forma d'oli, el seu gest de solidaritat envers el germà necessitat, sense haver de traginar els envasos d'un lloc a l'altre.

Joan Boronat

Arreu de l'arxidiòcesi es fan moltes campanyes de recollida de productes per als més necessitats.

> «Els voluntaris de Belianes van suggerir la idea de recollir litres d'oli a favor dels necessitats atès que aquest és un producte que gairebé ningú no aporta a les campanyes»

Passades les festes, l'oli que s'hagi recollit a Belianes serà dut a Tarragona, «perquè al poble, sortosament, no tenim ningú sense sostre ni transeünts a qui donar-lo», diu la Rosa Maria, per tal que sigui Càritas diocesana de Tarragona la que determini com i a qui es distribueix aquest oli per al consum que, alhora, ajudarà unes quantes persones a poder mantenir encesa la llum de l'esperança i, als que hi hauran contribuït, sentir-se com un bri de la sal de la terra.

CatalunyaCristiana

Podeu optar per l'edició digital: 65€ l'any
Doneu-vos d'alta a www.catalunyacristiana.cat

Subscriviu-vos-hi per 117€ l'any

Desitjo subscriure'm al setmanari CatalunyaCristiana durant un any (52 números)

☐ Edició en català
☐ Edició en castellà

Nom

Cognoms

Adreça

Població

DP Tel. NIF

Forma de pagament

☐ Únic pagament de 117€ per any
☐ Xec nominatiu que adjunto
☐ Dos pagaments semestrals de 58,50€
☐ Domiciliació bancària (ompliu ordre adjunta)

Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meva subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular

Entitat Oficina DC Compte Data (dd/mm/aa)

Signatura del titular

Envieu aquesta butlleta a:
CatalunyaCristiana
(Departament de Subscripcions)
Comtes de Bell-lloc, 67-69
08014 Barcelona

Conforme al que disposa l'article 6 de la llei orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, autoritzo CatalunyaCristiana a incloure les meves dades personals al fitxer informàtic d'aquesta entitat així com a tractar-les, per tal de rebre informació periòdica de les seves activitats. En qualsevol moment el titular podrà exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació, així com oposar-se al tractament de les seves dades adreçant-se a CatalunyaCristiana amb domicili al carrer Comtes de Bell-lloc 67-69, 08014 Barcelona.

L'ajuntament de Cambrils guardona Mans Unides

Redacció / Cambrils

L'ajuntament de Cambrils ha decidit concedir a Mans Unides una menció honorífica municipal en reconeixement a la llarga trajectòria de l'ONG diocesana. L'ajuntament de Cambrils cofinança anualment projectes de desenvolupament als països del Tercer Món. D'aquesta manera, vol reconèixer els més de 50 anys de tasques de conscienciació i implicació de l'entitat amb la població de Cambrils per participar en programes d'ajut i de cooperació internacional promoguda des del voluntariat. Així mateix, es vol remarcar el fet d'haver estat guardonada Mans Unides amb el Premi Príncep d'Astúries a la Concòrdia 2010.

L'acte de lliurament del guardó va tenir lloc el dijous dia 9 de desembre, a les 20 hores, a la Sala de Plens de l'ajuntament de Cambrils i va comptar amb l'assistència de l'alcalde de Cambrils, Robert Benaiges, i de diverses representants de Mans Unides.

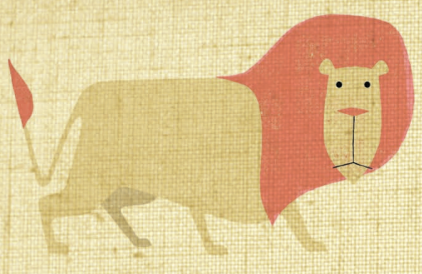

10 JOCS EN UN SOL LLIBRE!

A PARTIR DE 8 ANYS

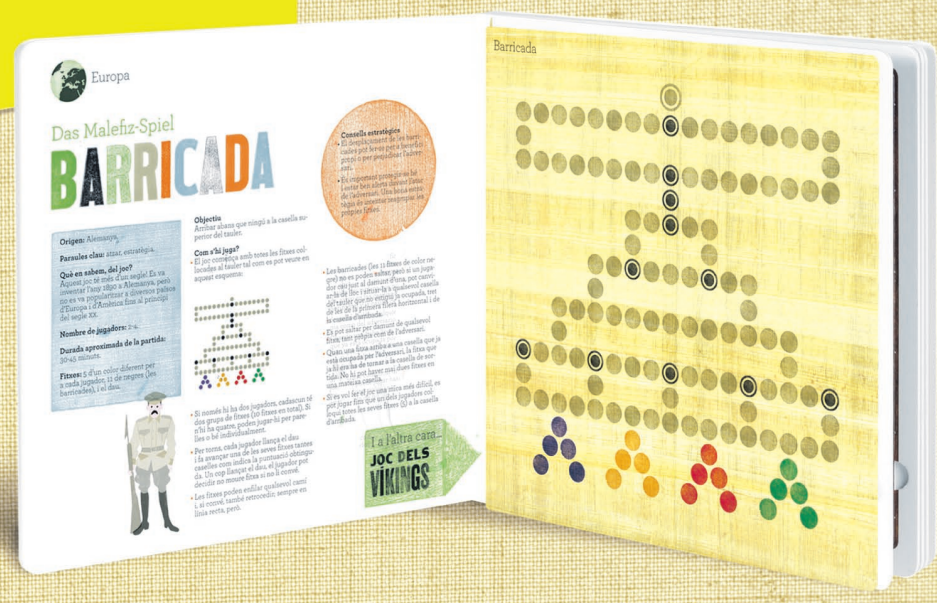

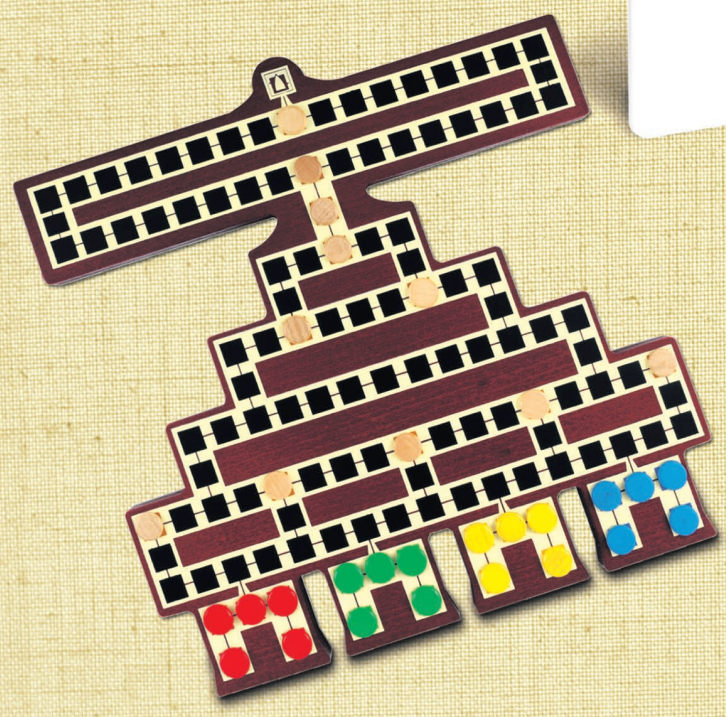

2 jocs de cada continent

- Europa
- Àsia
- Àfrica
- Oceania i voltants
- Amèrica

Combel EDITORIAL

www.combeleditorial.com

BCNMULTIMEDIA ACONSEGUEIX UN ÈXIT SENSE PRECEDENTS DELS S

Bíblia infantil en format di

Samuel Gutiérrez

L'aventura iniciada ara fa vuit anys amb la publicació del seu primer DVD i còmic infantil sobre la Bíblia, tan incerta com agosarada en els seus orígens, ha esdevingut per a BCNmultimedia una gran història d'èxit que actualment es troba en el seu punt més àlgid. La incorporació decidida durant aquest 2010 de tots els materials bíblics a les noves plataformes digitals ha situat l'editorial barcelonina com a pionera en un terreny que és cridat a erigir-se, a curt o mitjà termini, en el gran canal de distribució internacional de continguts culturals. La revolució tecnològica encapçalada pel món Apple i els seus dispositius mòbils ha representat tot un canvi radical de paradigma davant del qual BCNmultimedia ha respost amb un bona dosi d'entusiasme i professionalitat. Els fruits comencen ara a recollir-se i tot apunta cap a un èxit sense precedents...

Amb el nom *La Bíblia dels Nens*, l'aplicació engegada per l'editorial catalana per accedir als continguts en còmic i pel·lícula dels seus ja tradicionals productes bíblics ha esdevingut una de les més descarregades a les diverses plataformes digitals d'arreu del món. Durant l'any 2010 la proposta en format digital ja ha arribat a gairebé 400.000 famílies. L'eufòria en el si de BCNmultimedia, tot i que controlada, és més que comprensible. «Estem aconseguint vendre els nostres productes arreu del món —afirma Toni Matas, director i guionista de BCNmultimedia—, però cal dir que ha estat una aposta molt pensada. Teníem ben estudiat el mercat i estàvem gairebé convençuts de les possibilitats d'èxit d'aquest projecte.»

Aposta pels nous formats

La Bíblia dels Nens, que ja ha esdevingut la marca de BCNmultimedia a les diverses plataformes digitals, arrenca dels DVD i còmics infantils que sobre la Bíblia va començar a fer l'any 2003 en Picanyol. En un dels moments més difícils de l'editorial, gairebé aleshores en perill de mort, es va fer una aposta ferma, fins i tot irresponsable, per la publicació, tant audiovisual com en paper, de materials bíblics per a infants. Toni Matas parla de «revelació», tot i que més aviat podríem dir que ha estat una «profecia».

L'entrada recent de BCNmultimedia en el món digital està vinculada a l'aparició durant l'any 2009 del famós iPhone, el dispositiu mòbil d'Apple, i del seu revolucionari sistema de comercialització internacional de continguts. És el que, en els àmbits especialitzats, s'ha anomenat «l'emergència d'una nova classe mitjana de desenvolupadors de continguts digitals». Després ha arribat també Android i altres plataformes digitals, però «en el principi, la intuïció es va gestar en l'entorn d'Apple». «Ens interessava molt aquest món perquè creiem que és el futur —explica Matas, tot un expert no només en literatura infantil, sinó també en informàtica i màrqueting empresarial—, i vam decidir, per començar, fer un joc sobre Dalí. Vam quedar molt contents amb l'experiència i com que ja comptaven amb tots els materials de la Bíblia en còmic i en vídeo vam decidir adaptar-los als nous formats.» Va ser un tret ben estudiat, a consciència, que mirava d'omplir un buit en un mercat que en poc temps esdevindrà el gran referent cultural. D'una banda, les bíblies han estat sempre situades en les primeres posicions de descàrregues a tot el món. De l'altra, no hi havia encara gaire material d'aquest tipus per a infants. La barreja d'aquestes dues variants va fer que l'aposta de BCNmultimedia es convertís des del primer dia en cavall guanyador.

Un altre element decisiu que ha jugat a favor d'aquest projecte és l'ús que des dels inicis s'ha fet dels textos originals de la Bíblia, començant per la Bíblia Catalana Interconfessional (BCI). No hi ha interpretació ni moralitat, sinó fidelitat al text bíblic. Aquest detall, aparentment irrellevant, ha fet que, a la llarga, la traducció a altres llengües hagi estat molt més fàcil, a més d'assequible econòmicament, a partir sobretot d'acords amb els editors en altres països.

Projecte des de la fe

Amb aquesta irrupció tan reeixida en el món digital BCNmultimedia ha entrat en una nova dimensió. L'èxit considerable de la Bíblia infantil, tant en còmic com en DVD, arriba ara amb els nous formats a nivells estratosfèrics. «El més curiós és que, inicialment, no es tractava d'una iniciativa per guanyar diners, sinó més aviat per morir lluitant... —confessa Toni Matas—. És impossible guanyar diners amb el còmic infantil! Era gairebé suïcida perquè surt caríssim i els guanys són irrisoris! Vam fer el contrari del que la lògica empresarial aconsellaria i vam apostar per l'economia divina. Calia fer un salt en el buit i confiar totalment en la Providència. El resultat, del tot imprevisible aleshores, ens el trobem ara amb l'èxit digital.» I afegeix convençut l'ànima *mater* del projecte: «Aquest tipus de material només s'edita des de la fe. Només així es pot entendre una aventura tan agosarada. Nosaltres ens ocupem del producte, que sigui el més professional i ben fet possible, i la providència es cuida dels afers comercials i econòmics...»

Toni Matas afirma sense embuts que la publicació de la Bíblia, realitzada en els diversos formats —en àlbums de còmic, quaderns de treball, DVD i ara en format digital— ha estat un projecte clarament evangelitzador. Han volgut oferir sobretot uns materials molt familiars perquè els pares puguin treballar-los amb els seus fills. També s'ha tingut en compte la gran necessitat avui de recursos catequètics interessants i moderns, a més del col·lectiu de les àvies que busquen instruir els seus néts en la tan arrelada a Catalunya cultura religiosa. «Ja sigui en un format o un altre —afirma el director de l'editorial— hem volgut oferir una eina per llegir o veure la Bíblia amb els infants i que tot plegat susciti el diàleg amb els adults sobre la figura de Jesús. Aquests materials volen ser una mediació.»

Clau de l'èxit

La qualitat dels diversos productes que sobre la Bíblia ha editat en els últims anys BCNmultimedia està fora de tot dubte. El mateix Toni Matas assegura que Picanyol viu actualment un moment de gran maduresa creativa, potser dels millors de la seva carrera: «La seva qualitat d'il·lustració està al nivell d'Hergé. És magnífica, molt ben documentada, austera però plena de força.» Aquests trets fan que la seva adaptació al vídeo i a altres formats digitals sigui realment factible sense gaires complicacions. «Hem volgut oferir —afegeix el guionista de la Bíblia— un còmic reposat on el protagonista sigui la Paraula. No hi ha artifici ni exageració. Ni originalitat ni grans impactes. Aquesta filosofia s'ha traslladat també a les pel·lícules. No som

LLOGUERS – ALQUILERES – LOCATIONS – RENTS
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
alKilando
by FINCASGANDIA
DIPUTACIÓ 189
08011 - BARCELONA
www.alkilando.com
93 451 50 00

SEUS MATERIALS BÍBLICS PER A LES NOVES PLATAFORMES DIGITALS

igital «made in Catalonia»

Disney ni ho volem ser. Nosaltres apostem premeditadament per l'austeritat audiovisual, perquè així s'afavoreixi la primacia de la Paraula.» En les pel·lícules s'ha tingut també des de sempre especial cura de la música, a càrrec de Marc Dalmases, per evitar tota mena d'afectació o sobreactuació, a més de vetllar per aconseguir un ritme narratiu que facilités la comprensió dels diàlegs.

El destí —o la Providència que diria Matas— ha reservat a l'emblemàtic Picanyol el premi de poder comptar avui dia, gràcies a l'impuls de l'editorial barcelonina, amb una difusió de les seves obres més gran que mai, especialment als Estats Units, on l'aposta digital de BCNmultimedia concentra el 50% dels seus usuaris. Ha estat a Nord-amèrica, precisament, capdavantera en tot el que fa referència a les noves tecnologies, des d'on l'editorial barcelonina ha fet la seva campanya de llançament dels nous formats. Juntament amb els Estats Units, també a França els seus productes bíblics tenen un gran èxit, amb el 25% de les descàrregues del programa.

Una altra clau de la boníssima acollida que en el seu primer any ha tingut l'aplicació *La Bíblia dels Nens* és el fet d'haver adoptat el model *freemium*, que vol dir que s'ofereix el programari gratuït, amb alguns materials sense cost, i la resta de pagament. Cada setmana, doncs, s'ofereix un còmic i una pel·lícula de forma gratuïta i això provoca la fidelització de la gent setmana rere setmana. Finalment, però, després de tot un cicle de maduració, s'acaba pagant. Això sí, a preus realment assequibles: entre 1 i 5 euros per capítol o col·lecció. «La gent no té por de gastar —explica Matas—, més aviat de no saber el que compra. En el nostre cas, però, ja coneix el producte i per tant el risc és zero.»

Dins d'aquesta campanya de fidelització, gairebé d'amistat amb els clients, BCNmultimedia ha publicat també durant el temps de Nadal una aplicació dedicada al famós Calendari d'Advent. Una cosa molt senzilla, però amb certa gràcia, per treballar amb els nens el temps d'espera de cara al Naixement de Jesús. «Tot per a major glòria de Déu», acaba exclamant satisfet Toni Matas, «perquè si una cosa tenim clara és que el missatge de la Bíblia és plenament modern i que no passa mai de moda».

NOVETATS EN PAPER

Tot i que la gran aposta de l'editorial catalana se centra ara en els nous formats digitals, BCNmultimedia continua fidel als seus orígens i no deixa de publicar en paper el que encara li quedava per completar de la Bíblia. En aquest sentit, acaba de publicar-se el volum dedicat al Gènesi i en els pròxims mesos en sortirà un altre sobre l'Èxode i Reis i Profetes. També en paral·lel s'estan publicant els respectius quaderns de treball. Així es completaran els volums dedicats tant al Nou Testament com a l'Antic, que en pròximes edicions podrien publicar-se fins i tot en lots conjunts.

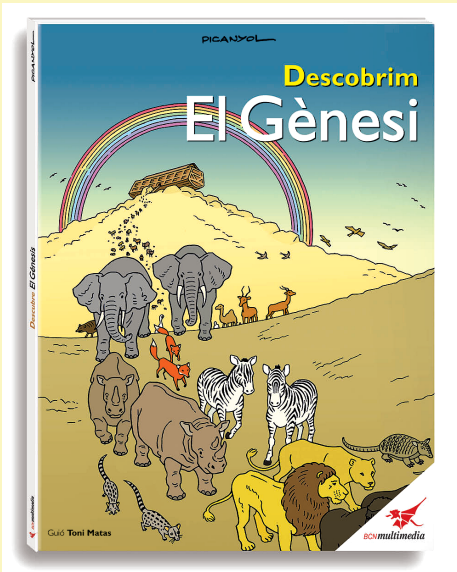

L'altra gran novetat per al 2011 és la publicació dels àlbums de còmic a Itàlia i a França, així com molt probablement a Alemanya. Els acords amb grans editorials internacionals (com ara Mondadori o Edicions de l'Emmanuel) ha fet possible que les il·lustracions bíbliques del Picanyol travessin finalment les fronteres nacionals.

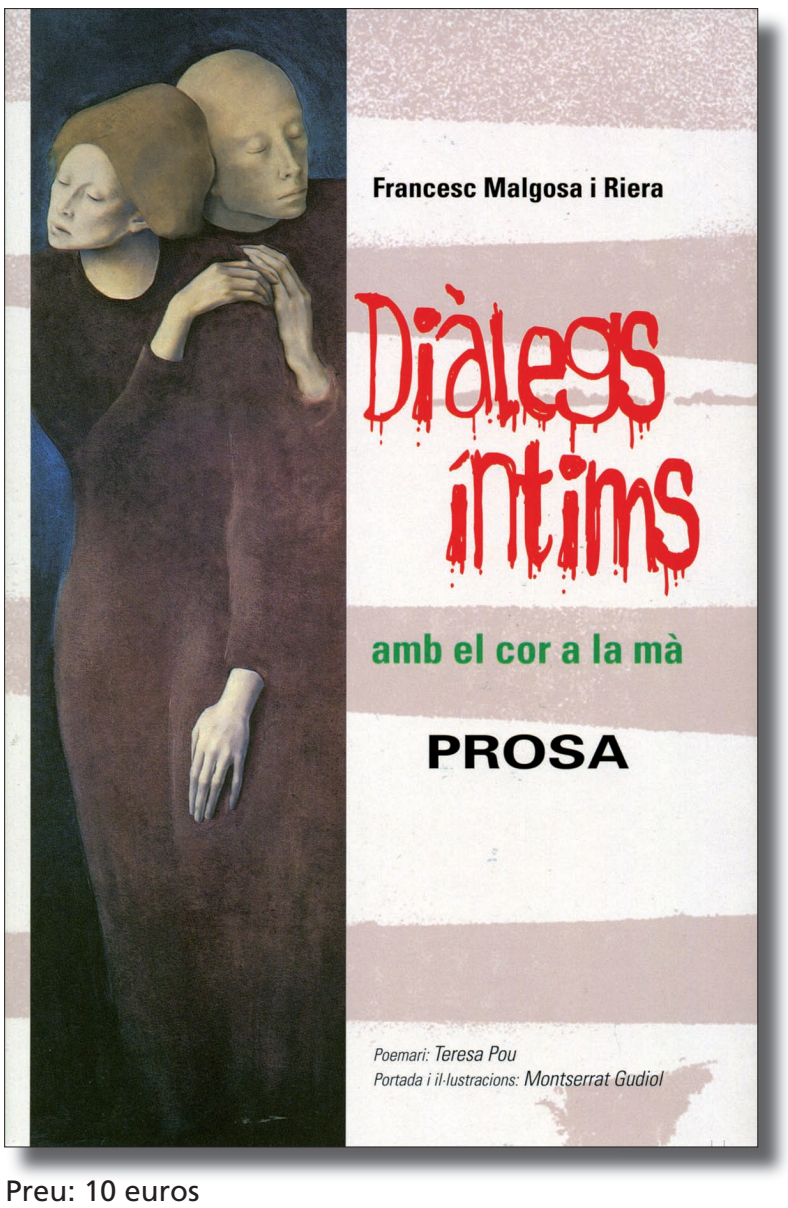

Preu: 10 euros

DIÀLEGS ÍNTIMS
amb el cor a la mà
FRANCESC MALGOSA I RIERA

Per conèixer Francesc Malgosa cal llegir, sens dubte, *Diàlegs íntims* (amb el cor a la mà). Una obra feta des de la llibertat, per algú que, conscient que es troba a la recta final de la seva vida, obre el cor sense por, pensa en veu alta. L'autor es despulla sense complexos, diu el que creu amb la serenor d'un vell savi i en més d'una ocasió, les seves reflexions aconsegueixen arrencar-nos un somriure.
A través d'un llenguatge planer, Francesc Malgosa obsequia els lectors amb aportacions interessants basades en la seva pròpia vida, de persona a persona.
Pàgina a pàgina hom va descobrint diferents vessants de l'autor. Trobem un Francesc Malgosa trist, autocrític, confident, quotidià, compromesament solidari, agraït, esperançat, un xic humorístic i sempre creient.

(Del proemi de Teresa Pou i Busquet, periodista)

DISTRIBUCIÓ I VENDA
claret EDITORIAL
Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona
Tel. 933 010 062 / Fax 933 174 830 / a/e: editorial@claret.cat
www.claret.cat

estel de l'advent Segons una tradició catalana, estel que apareix el primer dia d'advent i es fon la nit de Nadal

...el nostre hi és sempre

RàdioEstel

Bon Nadal!

- Barcelona 106.6
- Tarragona 100.6
- Catalunya Central 93.7
- Girona 103.4
- Tortosa 90.1
- Garraf 96.8
- Vic 91.3

ràdio principat

- Lleida 91.5
- Cerdanya 104.4
- Seu d'Urgell 105.0
- Andorra 107.5

Nadal solidari

Solidaritat per Nadal a la diòcesi d'Urgell

Càritas ha convidat a la responsabilitat i a la solidaritat

Patrícia Navas
La Seu d'Urgell

Càritas ha convidat a la responsabilitat i la solidaritat en aquestes festes de Nadal. A més de pregar, pensar en els altres i compartir, l'organització caritativa també realitza altres propostes concretes per aquests dies, com ara adquirir articles, per al consum propi o per a detalls, recorrent a l'anomenat Comerç Just, una manera alternativa de comerç que promou una relació voluntària i justa entre productors i consumidors.

A les botigues de Comerç Just es poden comprar productes per a la llar, aliments, roba, joguines, articles de papereria, etcètera. Segons Càritas, el Comerç Just «és una alternativa per construir un món més igualitari, fonamentat en els valors cristians, i oferint més oportunitats als països menys desenvolupats». El Comerç Just, assenyala l'organització, «promou un canvi en l'estil de vida per tal que consumim per viure i no vivim per consumir».

A la diòcesi d'Urgell, es poden adquirir paneres nadalenques que contenen diferents productes de Comerç Just als despatxos parroquials de Càritas de Balaguer, Guissona, la Pobla de Segur, la Seu d'Urgell, Linyola, Puigcerdà, Sort i Viella. A més, molts productes de Comerç Just poden trobar-se també a la botiga de Càritas *Grapats*, de la Seu d'Urgell.

Celebració del Quinto de Puigcerdà.

Un cop de mà

Una altra de les propostes de Càritas Urgell, que arriba de la mà del seu delegat episcopal, mossèn Jaume Mayoral, és senzillament donar un cop de mà a les persones que ho necessiten.

«És Nadal —recorda en un missatge publicat a la nova web de Càritas Urgell—, no podem donar l'esquena, com a creients i com a ciutadans, a la realitat d'una societat en crisi, on moltes famílies necessiten un cop de mà, sentir-se estimats i ajudats, i això només ho podrem fer des del compromís i la veritable fraternitat.» «Unim, doncs, esforços i des de la nostra opció cristiana construïm un món millor, on pugui renéixer el vertader Nadal, aquell que fa 2.000 anys va dur, al món, l'Amor de Déu encarnat en l'Infant Jesús», convida.

En aquest sentit s'han dut a terme diverses iniciatives comunitàries a la diòcesi d'Urgell. A la comarca de la Cerdanya, per exemple, es va celebrar amb gran èxit de participació l'anomenat Quinto de Puigcerdà a benefici de Càritas, el 21 de novembre. Unes 240 persones van participar a la subhasta, que comptava amb productes i serveis oferts per 223 empreses col·laboradores entre comerços, magatzems, bars, restaurants, persones privades i entitats. Tots han ofert valuoses ajudes en productes, serveis o diners per afavorir persones necessitades. Amb la venda de cartrons es va aconseguir recollir més de tres mil euros en aquesta jornada solidària i alegre.

Una altra iniciativa solidària va ser la recollida d'aliments de primera necessitat i de llarga caducitat, així com de lots de roba, que es va dur a terme a l'Alt Urgell en benefici de Càritas d'Urgell i Càritas d'Andorra al llarg del mes de novembre i que va concloure amb un torneig solidari, el 27 de novembre al camp de golf de l'Aravell Golf Club. Aquesta campanya va permetre recollir més de cent quilos de roba, lots d'aliments i donatius en efectiu per un import d'uns 900 euros.

Diverses comunitats religioses de la diòcesi han dut a terme les seves iniciatives solidàries tradicionals per Nadal. Les germanes de la Sagrada Família d'Urgell van obrir al públic, els dies 6 i 7 de desembre, al centre cívic El Passeig de la Seu d'Urgell, la seva fira benèfica anual d'objectes artesanals per recollir fons per a l'escola que la congregació té a Nsork, localitat d'uns quatre mil habitants a la província de Wele-Nzas, a Guinea Equatorial. Una quarantena de voluntàries seglars van participar-hi elaborant els treballs artesans i ajudant en l'organització de l'exposició i la venda.

També algunes escoles van recollir aliments i altres productes per a les persones necessitades de les seves localitats o d'altres llocs.

Suport a la Fundació Nepp

Redacció / Barberà del Vallès

Recaptar diners per a la creació d'un orfenat a Chokwe (Moçambic) per a infants que s'han quedat sense pares a causa de la sida. Aquest és el projecte actual de la Fundació Nepp, una fundació privada que treballa a favor de l'Àfrica i que es troba amb moltes dificultats per tal de poder tirar endavant els seus projectes.

Fins al 5 de gener la Fundació Nepp ha obert una botiga solidària al centre comercial Baricentro, a Barberà del Vallès, alhora que conviden les persones solidàries a col·laborar amb l'entitat com a socis a partir d'una aportació de 6 euros al mes. Per a més informació: www.fundacionepp.org

Fins al 5 de gener es pot visitar la botiga solidària a Baricentro.

Ediciones Palabra

especial Gaudí

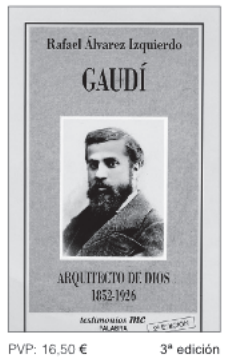

PVP: 16,50 € 3ª edición

GAUDÍ
Arquitecto de Dios (1852-1926)
Rafael Álvarez Izquierdo

Este libro te permitirá conocer el famoso secreto de la vida y obra de **Gaudí**, un personaje universal y de leyenda que amó la luz, las formas,los colores, los sonidos y los aromas con que Dios ha construido el mediterráneo.

NOVEDAD

Una conversación con el escultor que ha asumido la tarea de completar la gran obra de **Gaudí**, el Templo de la Sagrada Familia, y que para ello hubo de mirar hacia donde él miraba.

PVP: 13 €

DE LA PIEDRA AL MAESTRO
Etsuro Sotoo
José Manuel Almuzara

Etsuro Sotoo, ahora Lucas Miguel Ángel Sotoo, explica en estas páginas todo su proceso creativo, a la vez que se nos despliega una historia personal apasionante.

Ediciones Palabra
Pº de la Castellana, 210. 28046 MADRID. (34) 913 50 77 39 y (34) 913 50 77 20

www.edicionespalabra.es
e-mail: comercial@edicionespalabra.es

Nadal solidari

La paradoxa del Nadal autèntic

Al Centre Siloé, a Mallorca, conviuen 10 usuaris amb els monitors i voluntaris

Cristina Sànchez
Santa Eugènia

Al Centre de Siloé, a Santa Eugènia, Mallorca, conviuen 10 usuaris amb els monitors i voluntaris. Nadal no és fàcil sense tenir una família a prop. I Siloé traspua la tristesa, l'enyorança i els esforços per fer un Nadal més agradable. Aquí es reprodueix el sentit religiós de Nadal, que segons l'Evangeli va ser paradoxal. «El Nadal de Crist és solitud acompanyada d'àngels», afirma Mn. Llorenç Tous, fundador i president honorari de Siloé. «Com aquí. Els àngels són la gent que els estimam, els monitors, els metges que es cuiden de la seva salut i ressusciten, literalment, morts, els particulars que ens donen suport.»

L'Associació Siloé va néixer l'any 1994 per donar resposta a una necessitat social detectada al Centre Penitenciari de Palma, on molts reclusos malalts de sida estaven condemnats a morir a la presó, tot i l'existència d'un article al Codi Penal que autoritza l'excarceració d'aquestes persones quan es troben en una fase terminal de la malaltia.

Inicialment es va gestionar una casa d'acollida amb capacitat per a 6 usuaris al barri del Jonquet de Palma. L'any 2000 aquesta casa es va traslladar a Santa Eugènia i va augmentar la capacitat d'acollida a 10 persones. L'any 2006, un cop reformada i adaptada la casa on Siloé va començar la seva tasca, al Jonquet, aquesta es va poder reobrir amb capacitat per a 5 usuaris més.

L'Àngel és voluntari d'aquest projecte des de gairebé la seva fundació. Està convençut que és en un centre d'acollida on es pot experimentar amb més autenticitat l'encontre amb Jesús de Natzaret. «A Déu no se li ha oblidat la seva condició humana, comprèn l'home. Quan Ell va dir que les prostitutes i els pecadors entrarien els primers al Regne de Déu, era perquè ho estava palpant i vivint. Venir aquí per Nadal és sentir Crist viu, que és pertot però especialment aquí», comenta. «Com passam Nadal a Siloé? Amb nusos al coll, amb pors, amb records, amb tristesa, amb odi i penediment... Tant de bo bastés amb fer un menú distint!»

I és que els usuaris del Centre Siloé voldrien que aquests dies passessin el doble de ràpid que la resta de l'any. No en volen parlar. Ara, amb els avenços mèdics en relació amb la malaltia de la sida, aquesta no necessàriament condueix a la mort, ja que en la majoria dels casos es cronifica. Però també es fa gran la incomprensió i la solitud. Amb aquestes circumstàncies Siloé és una associació que, a més de donar acollida a malalts de sida, acull altres malalts marginals que no tenen on anar i que per tant es troben en una situació d'exclusió social.

L'objectiu de les cases és poder donar acollida, atenció i acompanyament als seus residents de manera que les seves necessitats quedin cobertes, a més de ser al seu costat en el procés cap a la mort com si fossin la seva família. Es pretén que les persones acollides tinguin una millor qualitat de vida, objectiu que s'aconsegueix a través d'una atenció integral i contínua, que comprèn la cobertura de totes les necessitats i que, per tant, inclou totes aquelles activitats necessàries de la vida quotidiana de qualsevol persona per poder desenvolupar una vida normalitzada, en un entorn més digne i adequat a les seves necessitats.

Les cases ofereixen els serveis de cuina-menjador, bugaderia, farmàcia, atenció, supervisió i control de salut i higiene, informació, tràmits, gestions i assessorament en assumptes propis dels residents, acompanyaments sociosanitaris i en el temps d'oci. Per fer-ho treballa un grup de monitors en cadascuna de les cases, oferint atenció les 24 hores del dia durant els 365 dies de l'any.

Durant l'any 2009 han estat 17 les persones que s'han pogut beneficiar d'aquest recurs encara que cal destacar que són 24 les persones en espera d'una plaça, un nombre més gran que en anys anteriors i que reflecteix per tant la necessitat de continuar oferint el recurs. D'altra banda la tasca de l'entitat no només es redueix exclusivament al funcionament de les cases i a les activitats dirigides als mateixos residents, sinó que també desenvolupa una acció cívica a favor del col·lectiu afectat per afavorir la comprensió social, la convivència, el respecte a la diversitat i la seva integració en la comunitat, tot això mitjançant el treball en xarxa amb altres entitats i accions puntuals d'informació, prevenció i sensibilització en relació amb el col·lectiu d'atenció.

Nadal forma part d'aquestes festes que, suposadament, tots celebren. La realitat és que hi ha milers de persones que les pateixen en una solitud espantosa. I, paradoxalment, aquest és el Nadal autèntic: «Nadal, a l'Evangeli, és una situació anormal. Perquè resulta que l'esdeveniment més important per als cristians passa completament desapercebut i la Sagrada Família ha de sofrir unes mancances tremendes. Així que si el consumisme que vivim ens presenta un Nadal tan normal, tan perfecte i luxós, no pot ser mai un Nadal cristià», afirma contundentment Llorenç Tous. «El Nadal ha de tenir paradoxa, ha de tenir solitud, problema, solidaritat, lluita per aconseguir millorar la qualitat de vida de l'altre. Si no hi ha contradicció, que s'intenta solucionar amb l'ajuda d'altres, no és Nadal. És un espectacle.»

La particularitat de Siloé és intentar ser una família sense ser-ho. I se'n surt prou bé. Aquest any, M., resident a la Casa de Santa Eugènia, menjarà el raïm per primera vegada en deu anys. I s'està plantejant reprendre el contacte amb la família després d'una dècada. Siloé refà les persones amb l'única arma de l'estimació incondicional.

«Aquí hi ha més miracles que a Lourdes», fa broma l'Àngel. I no li falta raó. Siloé va néixer perquè un home va sentir pietat i impotència davant la malaltia i la misèria de veure vides rompudes. I va dir que havia de fer-hi alguna cosa. Aquests dies els usuaris munten un auster pessebre i un arbre de Nadal, i se senten feliços. A fora, l'ona de fred i el temporal assoten Mallorca. Però ells ja han trobat establia.

import difusió
MOBILIARI PER A COL·LECTIVITATS

DIRECTES DE FÀBRICA

Cadires plegables

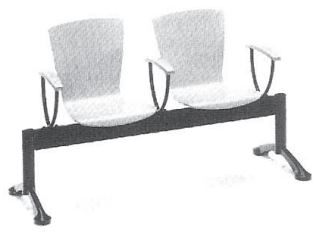
Cadires per a sales polivalents

Pissarres, taules i cadires per a biblioteques, residències, escoles, locals parroquials, associacions

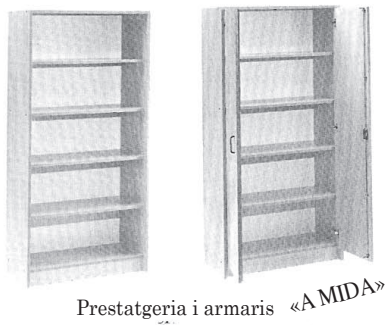
Prestatgeria i armaris «A MIDA»

Taules i cadires per a restaurants, cafeteries, residències, geriàtrics...

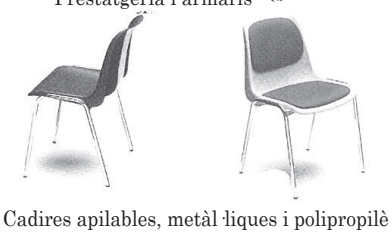
Cadires apilables, metàl·liques i polipropilè

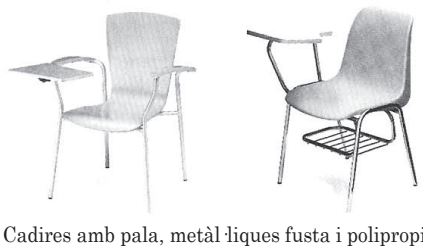
Cadires amb pala, metàl·liques fusta i polipropilè

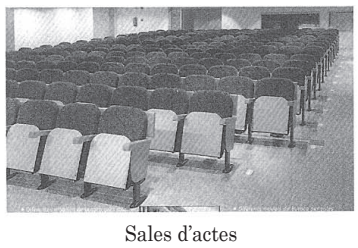
Sales d'actes

Tel. i Fax. 93 389 06 99
Tel. Mòbil 670 21 73 10
a.perez@coacb.com
Agent comercial: A. Pérez Sabaté
BADALONA

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

Nadal solidari

«No podem restar passius davant tant de sofriment»

Carles Sanmartín, delegat d'Acció Caritativa i Social

Jordi Curcó

Mn. Carles Sanmartín és l'actual delegat d'Acció Caritativa i Social de la diòcesi de Lleida i alhora delegat de Càritas. A més, i des de fa poques setmanes, compagina aquesta responsabilitat amb la de delegat, encara que provisionalment, de Mitjans de Comunicació. Calia parlar amb ell de la seva nova responsabilitat i, en aquest ambient de crisi i de tanta necessitat social, de dos temes que donen una mica de llum a l'acció solidària de l'Església de Lleida: la nova Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social i la construcció d'un equipament per als sense sostre.

Amb quin esperit ha iniciat aquesta nova responsabilitat i com veu la realitat de Càritas diocesana de Lleida?

A Càritas diocesana hi havia col·laborat ja fa uns anys, en el programa d'acollida de persones immigrants, que vaig deixar quan vaig anar a Burkina Faso com a missioner. Després d'un temps d'haver retornat d'Àfrica, el bisbe, Joan Piris, em va demanar que fos el delegat d'Acció Caritativa i Social, que implica ser el seu delegat a Càritas diocesana.

Això vol dir que col·laborar amb Càritas era com un «tornar a casa». Tot i que he de dir que aquesta casa s'ha fet més gran, més complexa i que el moment actual és una mica diferent i més difícil, pel tema de la crisi.

Jo penso que implicar-se a Càritas és font de gran satisfacció i a la vegada de dolor. Satisfacció perquè treballar amb persones i fer-ho en el camp de l'acció caritativa i social és molt gratificant. Però també, al meu entendre, s'ha de pagar un preu, donat que a Càritas gairebé sempre gestionem situacions complexes i difícils, que vénen donades pels problemes que viuen la major part de les persones que truquen a les nostres portes per demanar un cop de mà, i que no sempre podem donar.

Davant el temps solidari del Nadal, quines accions ha engegat Càritas a Lleida?

Com cada any per aquestes dates, Càritas diocesana ha enviat els materials de sensibilització que arriben a totes les parròquies i Càritas parroquials, per tocar el cor dels cristians i cristianes. També hi ha algunes Càritas parroquials que durant els dies previs al Nadal han desenvolupat campanyes especials de recollida d'aliments per a les persones més necessitades.

Fa poc dies es van aplegar en un acte públic les entitats que conformen l'anomenada Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social. Amb quina voluntat es va fer i quins en són els objectius?

Aquesta Xarxa aplega onze entitats cristianes que treballen en l'àmbit de la diòcesi de Lleida, dins del camp de l'acció caritativa i social. Fa més de dos anys, quan era delegat de Pastoral Caritativa i Social el germà marista Benet Arbués, es va iniciar un treball de coordinació més estret entre algunes d'aquestes entitats. A poc a poc, i amb la col·laboració de tots i totes, aquesta Xarxa ha arrelat, i amb joia n'hem vist augmentar el nombre d'entitats que en formen part. Progressivament aquesta col·laboració està donant els seus fruits. La formació d'una Xarxa d'aquesta mena és ja en ella mateixa una bona notícia i un signe eclesial d'unitat, que, entre altres coses, anuncia i proposa un camí de futur davant la crisi que vivim («Units podrem sortir-nos-en!»). La Xarxa possibilita també un coneixement mutu que facilita la col·laboració entre nosaltres, alhora que ens fa més eficaços en el servei que cada entitat fa a les persones necessitades.

> «Implicar-se a Càritas és font de gran satisfacció i a la vegada de dolor»

> «La diòcesi de Lleida ha creat una xarxa d'entitats cristianes d'acció caritativa i social, i vol construir un equipament per als sense sostre»

Dos fruits concrets n'han estat la publicació d'una guia en la qual es presenta el que fa, com ho fa i on trobar cada entitat, i l'organització de la primera trobada de la Xarxa, en la qual van participar-hi més de 160 persones (voluntàries i contractades) de les nostres entitats. Va ser un dia molt maco que sens dubte ens ajudarà a prosseguir caminant plegats. El nostre bisbe va significar-ne la importància, i ens va acompanyar i participar, durant les més de tres hores que va durar la trobada.

El bisbat de Lleida, Càritas diocesana, Fundació Arrels-Sant Ignasi, i l'ajuntament de la ciutat pretenen dur a terme la creació d'un equipament per als sense sostre. En quina fase es troba aquest projecte?

Podem dir amb joia que estem en la bona direcció. I és que fa temps que de manera discreta treballem conjuntament les quatre institucions esmentades per tal de posar en marxa entre tots un recurs residencial per a persones que estan en situació de sense llar.

Aquestes persones que viuen realitats molt dures tindran un recurs residencial, modern, ben organitzat i digne, portat per persones professionals i voluntàries, que cercaran en tot moment acompanyar les persones usuàries a iniciar processos d'inserció social que els possibilitin recuperar un lloc en la societat, que la major part d'aquestes ha perdut.

Al meu entendre, aquest és un projecte molt important per a la ciutat de Lleida, i alhora és complex, per això s'anirà desenvolupant per fases. Així, per exemple, esperem que durant l'any 2011 pugui començar ja alguna de les diverses fases que aquest recurs residencial preveu. Les altres s'aniran posant en marxa progressivament tan aviat com sigui possible.

Quina ha de ser actualment l'opció de l'Església davant la crisi i davant de tantes necessitats dels homes i dones de casa nostra?

Fa pocs dies vam tenir un acte de reconeixement a les persones voluntàries de Càritas, al qual va participar el secretari general de Càritas espanyola, Sebastián Mora. De la seva visita, que va ser molt rica, jo voldria recordar-ne una frase que ens va dir: «Ni és cert que ho podem tot, ni tampoc ho és que no podem fer res, la veritat és que podem fer moltes coses.»

Al meu entendre aquesta frase definiria molt bé la resposta que l'Església ha de donar en aquest context de crisi econòmica, social i de valors.

Si creiem que ho podem tot i que a les nostres mans està solucionar els problemes de tothom, sens dubte ens equivocaríem. Tampoc no podem restar passius davant de tant de sofriment. Cal respondre-hi com a Església, segons les nostres possibilitats. Ara bé, sí que diria que el valor afegit del que puguem aportar a la situació actual hauria de tenir alguns elements clau: no solament preocupar-nos de donar i assistir, sinó d'acompanyar les persones per processos d'inserció a la societat. Mirar de no tractar les persones empobrides com a xifres i coses, sinó com a persones. Mantenir l'esperança malgrat totes les dificultats, donat que creiem que Déu ha acompanyat la història de la humanitat. Viure i promoure un estil de vida auster i de compartir; i com va titular el nostre bisbe la seva primera carta pastoral, fer-ho tot *Entre tots i per al bé de tothom*.

Lleida

El món de l'aviació homenatja la seva patrona

El bisbe Piris va clausurar el 250è aniversari de la benedicció del santuari de la Mare de Déu de Loreto

Jordi Curcó
Llardecans

Tres avionetes, procedents del Club Aeri de Mollerussa, van sobrevolar a primera hora de la tarda del 10 de desembre el poble de Llardecans, passant per sobre del santuari de la Mare de Déu de Loreto, en el dia de la seva festa i homenatjant-la com a patrona de l'aviació. El vol de les avionetes va despertar molta expectació. La gent es va anar aplegant a la plaça del santuari per contemplar embadalida aquest singular homenatge dels aviadors a la seva patrona.

L'exhibició va coincidir amb la sortida de la missa solemne de les 12 del migdia, celebrada amb el santuari ple de gom a gom, amb els fidels asseguts als nous bancs estrenats per a l'ocasió.

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, va presidir la concelebració com a cloenda del 250è aniversari de la benedicció del santuari, acompanyat pel rector de la parròquia, Mn. Josep Maria Cebrià, i altres mossens que com ell mateix són fills del poble, així com rectors dels pobles veïns i de l'arxiprestat.

En l'homilia el bisbe Piris va significar la festa de la patrona de Llardecans en honor d'aquesta advocació mariana tot dient que era bo que el poble de Llardecans, en aplegar-se en aquest santuari, s'hi trobi a gust, com a casa, «perquè aquesta és la casa de la Mare, la casa de Josep i de Maria i, en definitiva, la casa de Déu». El bisbe de Lleida va felicitar el poble de Llardecans per la seva devoció envers la Mare de Déu de Loreto, alhora que els va convidar a ser punt de referència a la diòcesi com a comunitat vida i de portes obertes.

Finalitzada la celebració, i abans de la benedicció, Mn. Josep Maria Cebrià va donar les gràcies al bisbe Piris per haver inaugurat fa un any els actes del 250è aniversari de la benedicció del santuari i ara cloure'ls en el dia de la festa patronal. Agraïment que va fer extensiu a tot el poble. Mn. Cebrià va destacar el fet que durant l'any el santuari hagi estat visitat per més de 2.000 persones.

El rector va lliurar finalment al bisbe un donatiu en nom de la parròquia i del poble de Llardecans destinat a la Causa del Màrtirs de Lleida, tot destacant que alguns d'aquests màrtirs són fills del poble.

La celebració va acabar, com és costum, amb la veneració de la imatge de la patrona al seu cambril, mentre el cor parroquial i tot el poble cantava els *Goigs en lloança de la Mare de Déu de Loreto*. Des de l'exterior es podia escoltar ja el soroll dels motors de les avionetes que es disposaven a fer el seu homenatge aeronàutic a la seva patrona.

Jordi Curcó

Una de les avionetes sobrevolant el santuari de la patrona de l'aviació.

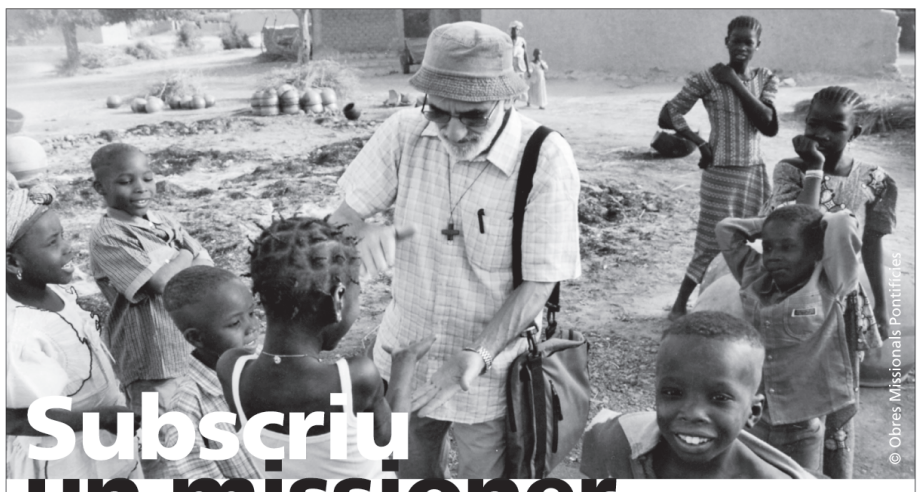

Subscriu un missioner

Regala una subscripció de CatalunyaCristiana perquè també els missioners rebin notícies de casa (podeu mantenir-hi correspondència).

Nom

Cognoms

Adreça

Població

DP Tel. NIF

Marqueu la vostra preferència (preu d'una subscripció missionera)

☐ **Amèrica i Àfrica: 230€** ☐ **Missioner** ☐ Edició en català
☐ **Àsia i Oceania: 308€** ☐ **Missionera** ☐ Edició en castellà
☐ Adjunto xec nominatiu ☐ Domiciliació bancària

Senyors, els prego que carreguin al meu compte el rebut que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meva donació Subscripció Missionera.

Titular

Entitat Oficina DC Compte Data (dd/mm/aa)

Signatura del titular

Envieu aquesta butlleta a:
CatalunyaCristiana
Comtes de Bell-lloc, 67-69
08014 Barcelona

Conforme al que disposa l'article 6 de la llei orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, autoritzo CatalunyaCristiana a incloure les meves dades personals al fitxer informàtic d'aquesta entitat així com a tractar-les, per tal de rebre informació periòdica de les seves activitats. En qualsevol moment el titular podrà exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació, així com oposar-se al tractament de les seves dades adreçant-se a CatalunyaCristiana amb domicili al carrer Comtes de Bell-lloc 67-69, 08014 Barcelona.

Lleida acomiada la germana gran del beat Francesc Castelló

J. C. / Lleida

Teresina Castelló Aleu, la germana gran del beat Francesc Castelló, va morir la matinada del 12 d'octubre al seu domicili del carrer Ciutat de Fraga a Lleida. El proper mes de febrer hauria fet 100 anys de vida. L'endemà, al santuari-parròquia de Santa Teresina, dels pares carmelites de Lleida, la que va ser en vida la seva parròquia, es va celebrar l'Eucaristia de comiat. Va ser presidida per Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la causa de canonització del beat Francesc, i sis concelebrants més, entre ells Mn. Joan R. Ezquerra, vicepostulador de la causa dels màrtirs de Lleida i dos religiosos carmelites.

Al primer banc del temple, vora el fèretre amb les despulles de Teresina Castelló, hi havia la seva germana, Maria Castelló, de 98 anys i resident a Saragossa, acompanyada pels seus fills, nebots i altres familiars vinguts de la capital aragonesa i també de Lleida. També s'uniren a la pregària els membres de la Comissió Pro Canonització del Beat Francesc, de la qual la Teresina Castelló era la capdavantera, i molts amics de la difunta i fidels que han volgut acomiadar-la. Fins i tot la Paeria fou representada oficialment en el comiat a la germana del beat Francesc Castelló. A l'inici de la missa i com a gest simbòlic, un membre de la Comissió i una de les seves nebodes van dipositar damunt del fèretre una relíquia del beat Francesc, en un gest simbòlic i ple de significat, com si fos el mateix beat que es fes present acompanyant la seva germana en el comiat vers la Casa del Pare.

Mn. Gerard Soler, en l'homilia, va destacar l'amor a Déu i a l'església de la Teresina i com va lluitar durant tota la seva vida per la beatificació del seu germà, que ella va poder viure com tota la família Castelló l'11 de març de l'any 2001 a Roma. El celebrant, dirigint-se a la família, els va dir que havien d'estar molt contents i agraïts pel «tresor» de tenir un beat a la família i una germana que ha donat testimoni de fe durant tota la seva vida, havent estat «una dona de profunda oració i vivència espiritual».

Abans d'acabar la celebració un violoncel·lista interpretà el *Cant dels ocells*, de Pau Casals. Es va complir així la voluntat de la Teresina, que volia que en el seu comiat s'interpretés aquest himne de pau i solidaritat. Tot seguit les seves despulles van rebre sepultura al cementiri de Lleida, en un indret proper a la fossa comuna on reposen les del seu germà, el beat Francesc Castelló.

Tortosa

Preparant la Jornada Mundial de Joves

Víctor Manuel Cardona
Tortosa

La diòcesi de Tortosa ja està posant-se en moviment per preparar la Jornada Mundial de Joves 2011, amb el Papa, a Madrid. Com a diòcesi d'acollida de joves d'altres països ha organitzat un grup de voluntaris que ajudin en l'organització dels dies que diferents grups d'altres llengües estaran entre nosaltres. El 27 de novembre va ser la primera trobada diocesana dels voluntaris d'aquesta Jornada Mundial.

Des que la diòcesi de Tortosa va acceptar la invitació de ser diòcesi d'acollida de participants a la Jornada Mundial amb el Papa, el bisbe diocesà, Mons. Xavier Salinas, va nomenar Mn. Tomàs Mor com a encarregat de preparar i organitzar tot l'entramat d'acollida, logística i dinàmica per als diferents grups que arribaran i passaran cinc dies a la nostra diòcesi. Per tal de saber on es poden allotjar i qui estava disposat a ajudar en aquest treball es van fer uns díptics preguntant per llocs i persones. Així, de diferents parròquies i algun moviment diocesà van oferir cases de famílies, salons parroquials, ermites i responsables —voluntaris—, per poder viure amb èxit i bon fruit la JMJ i l'estada a Tortosa.

Una vegada sabuts els llocs d'acollida i les persones, l'encarregat va rebent peticions de grups italians, alemanys… per venir a la diòcesi de l'11 al 15 d'agost del proper any. Ara, hi ha inscrits poc més de 1.000 pelegrins.

En aquestes dates es va pensar fer alguna jornada d'animació, sensibilització i orientació per als voluntaris que ajudaran aquells dies. La del passat dissabte 27 de novembre va ser la primera d'aquestes diades.

Va tenir lloc al Seminari Diocesà. Van participar-hi prop de 100 voluntaris, de totes les edats, principalment joves. La dinàmica va ser molt senzilla i pràctica. Es va començar amb una pregària i la presentació, mitjançant un audiovisual, del que és una Jornada Mundial de Joves, quin sentit té, què fa el voluntari i quin esperit anima el voluntari que hi participa.

Després el grup es va dividir en dos blocs. En el primer, per a la gent més adulta, es va fer el plantejament concret de les necessitats que es marcaran i de les possibles funcions que s'hauran de fer. L'altre bloc, el dels més joves, va ser subdividit en cinc apartats per fer una gimcana engrescadora i per conscienciar de la realitat que es viurà en aquells dies, tant a la diòcesi com a Madrid.

Després del descans pertinent, va tenir lloc la darrera reunió per concretar la propera trobada i el treball que s'haurà de fer: la vinguda de la Creu dels Joves a la diòcesi i el programa preparat a cada arxiprestat per acollir-la i per viure des de la fe un esdeveniment tan destacat.

El bisbe es va fer present a la trobada per animar i encoratjar els voluntaris, que seran element imprescindible perquè tot pugui fer-se amb èxit i viure's amb intensitat.

Romeria de la Terra Alta a Montserrat

V.M.C. / Gandesa

Tots els pobles que pertanyen a la Terra Alta van pelegrinar una altra vegada a Montserrat el mes de novembre. Dues-centes persones de les diferents parròquies que formen part d'aquell arxiprestat van pregar, agrair i suplicar a Maria de Montserrat seguint una tradició que ha complert aquest any el 37è aniversari.

Pau, germanor, pregària, meditació, conversa, reflexió… van ser les pautes que van marcar i marquen des de fa anys aquests dies de Romeria que fan arxiprestat i comarca des de la fe, l'esperança i l'amor. Les arrels i fonaments de la nostra identitat cristiana. El lema que aquest any s'ha treballat i ha estat el pal de paller de les reflexions i les catequesis ha estat «Caminem amb Maria vers Crist». Seguint els accents que marca l'Església i les insistències del papa Benet XVI, el Crist, centre de la nostra fe, de les nostres celebracions, a qui es dirigeix tota la nostra pregària i el qui ha de ser centre de la nostra vida, ha estat el punt focal des del qual aquells dies de romeria han rebut orientació, vida i força. Maria, primera pelegrina de la fe, ha estat model i companya que ha ajudat a aprofundir i a conèixer millor l'autèntica vida del cristià. I, com no podia ser d'una altra manera, va estimular tots els pelegrins de la Terra Alta a viure així.

El centre del pelegrinatge, com cada any, va ser la participació en la missa conventual del diumenge. Una monició explicant la visita, el sentit i la finalitat d'aquells dies de romeria van precedir la celebració. L'altre moment en què la Terra Alta es va fer present de forma palesa va ser a les ofrenes. Oli, pastes, avellanes, vi… fruits de la terra dels romers van ser oferts com a dons i presents de totes les parròquies, signes de la fe, de l'estima i de la pregària que naixen en els cors de tots els fills d'aquesta beneïda terra.

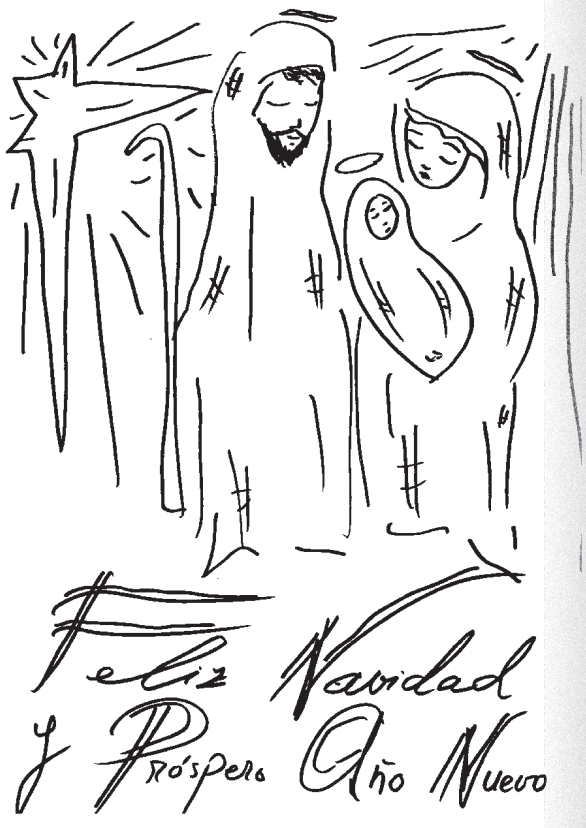

Nadal

El Nadal ja arriba
amb les seves cançons,
amb el Nen Jesús als cors,
que ens omple d'alegria.

El Nadal encara espera
que li donem la vida sencera
al Nen Jesús, que ens regala
tot el seu Amor i esperança.

Nen Jesús, jo et vull veure
sempre amb un somriure als llavis,
que em contagies quan et miro
tan senzill i humil…
amb tu, tot m'és més fácil.

Nen Jesús, nat a Betlem,
dóna'm l'oportunitat
d'agafar el tren
de la pau i la solidaritat.
amb els més necessitats,
de l'Amor i la Veritat,
de la justícia, del bé,
de la fraternitat,
d'una vida dedicada als sers humans.
Que sempre vull la teva llum,
que ja no desitjo res més,
que saber que estàs tu
amb mi sempre i sempre,
amb tots els teus regals
de comprensió i d'Amor.

T'estimo, Nen Jesús!

Autora: Maria del Carme Igualada Mas
Apartat de correus 840
07080 – Palma – Illes Balears

«El Papa és un home devot de debò, imatge del Bon Pastor»

Mn. Josep Anton Arenas va ser un dels cerimoniers de la dedicació de la Sagrada Família

Rosa María Jané Chueca

Mn. Josep Anton Arenas va poder viure molt de prop la històrica visita de Benet XVI a Barcelona, tant al matí a la Sagrada Família, on va ser un dels cerimoniers de la dedicació del temple, com a la tarda, a l'Obra Benèfico Social del Nen Déu, de la qual és el president executiu. Són moltes les hores dedicades a la preparació de la visita, les emocions viscudes durant aquell diumenge 7 de novembre i les imatges i paraules de Benet XVI que resten al cor. Mn. Arenas torna a reviure aquells moments, amb el convenciment que la visita ha estat un moment de gràcia per a l'Església que pelegrina a Catalunya.

Com valora la cerimònia de dedicació de la Sagrada Família?

La valoro molt positivament perquè va ser molt participada, malgrat que hi havia cants que potser no eren gaire populars. Però n'hi havia que es van cantar amb tot el cor com el *Crec en un Déu*, que posa de manifest molt clarament la romanitat de l'Església catalana, o el *Virolai*. A més, les corals ho van fer molt bé... Els símbols, que van ser rics, es van entendre, van ser molt expressius. Es va realitzar allò de la litúrgia: pel visible a l'invisible. La gent va sentir que estàvem davant Déu a través de les coses materials. La combinació que hi ha en Gaudí, i que va destacar el Sant Pare, de naturalesa, Bíblia i litúrgia es va donar en plenitud i crec que tots ens hi vam sentir molt bé.

Les grans celebracions es podran fer a la Sagrada Família, però no hem d'oblidar la catedral, que és la casa del bisbe, la càtedra del bisbe. Per exemple, una gran ordenació, una trobada diocesana... poden tenir el seu espai a la Sagrada Família. Fins ara ens trobàvem que no teníem espais i havíem d'anar al Palau Sant Jordi... ara ja no caldrà perquè tenim el nostre «palau».

Un dels moments més esperats era sentir Benet XVI parlant en català...

Ho va fer amb un accent perfecte.

Agustí Codinach

Mn. Arenas amb Guido Marini, mestre de les celebracions litúrgiques del Papa.

Tenim el missal que ell va fer servir i en llapis hi ha unes indicacions, el que vol dir que s'ho va preparar molt bé. La prova és que va parlar un català molt correcte. D'altra banda, el repartiment de llengües a la cerimònia va ser molt equilibrat.

Què en pensa, de la famosa polèmica de «les monges que netejaven l'altar»?

Es va malinterpretar molt la seva acció. Ho va explicar molt bé el meu germà en una carta que va enviar al diari *Avui*: el carisma d'aquestes monges és tenir cura de les grans esglésies; per a elles no va ser vexatori netejar l'altar perquè és la seva feina, s'hi dediquen per vocació, ningú no les hi ha obligat. D'altra banda, he de dir que no s'ha fet justícia a l'hora de valorar el seu gest. Hi ha gent que ha comentat que es va perdre l'ocasió de demostrar que la dona té un lloc a l'Església... però qui va fer la primera lectura i va rebre el leccionari de mans del Papa? Una dona. Qui va tocar l'orgue? Una dona. Qui va fer les ofrenes? La majoria, dones... però qui va posar els rams de flors, qui va pujar el braser? Homes. Si les haguéssim tractat com a minyones ho haurien fet elles... Són ganes de trobar conflicte on no n'hi ha.

I encara vull dir una altra cosa: que això ho digui una persona que no és creient o practicant i que ho veu de lluny, em sabrà greu, però que ho diguin persones més properes a nosaltres em sap més greu, això no fa unió. Què hi guanyen dient aquestes coses? Dient-les obligarem l'Església a ordenar dones? No, no va per aquest camí. Una altra cosa és que si ho van trobar tan malament s'adrecin al bisbe, no que ho facin públicament als mitjans de comunicació. No em sap greu que la gent digui la seva opinió, com poden tenir aquestes persones que no coincideixen amb mi; el que em sap greu és que la gent no creient o no practicant digui: «Mira, ni ells s'entenen!»

Tant de soroll per a no res, perquè les monges recordaran aquell moment tota la vida i estan encantades!

Li va agradar la retransmissió que en va fer la televisió?

Crec que les imatges van reflectir molt bé l'esperit de la cerimònia i el que es va viure a l'interior de la Sagrada Família. El Seminari de Barcelona va tenir una col·laboració molt especial. El senyor rector, Mn. Josep M. Turull, va renunciar a concelebrar tranquil·lament amb casulla i es va col·locar al costat dels tècnics de la televisió per ajudar-los a l'hora de triar els plans que s'havien de transmetre. Així es van veure coses molt encertades com per exemple que quan sortís a les lletanies sant Josep Manyanet s'enfoqués la seva imatge... També Mn. Josep Serra va estar al costat de l'orgue i Mn. Andreu Oller va coordinar la sagristia amb l'altar.

Va ser una gran catequesi la celebració?

I tant! Amb moments molt destacables com l'aspersió, la unció, l'encensament o la il·luminació. Quan el Sant Pare va donar l'espelma al diaca i aquest va començar a encendre els ciris i es va il·luminar tota la basílica va ser un moment molt esplendorós. Vaig tenir la fortuna d'explicar als treballadors de TV3 a Sant Joan Despí i als periodistes en una sessió al Seminari tota la celebració i què volia dir cada gest. I tinc una impressió molt agradable perquè tothom hi estava molt interessat.

Com ho va viure vostè, personalment?

Jo ho vaig viure com un moment de comunió eclesial molt gran perquè hi havia el Papa, el nostre bisbe i el nostre bisbe auxiliar, cardenals i bisbes d'arreu, molts preveres i amics... em vaig sentir molt Església i molt prevere de l'Església.

A més va participar en l'acte de la tarda al Nen Déu...

Va ser un acte molt bonic, molt familiar. L'adjectiu és entranyable. El Papa, des que va entrar al Nen Déu, va estar molt amable i es va mostrar molt afectuós. Recordo que els nens van fer un cant alemany en català i el Sant Pare es va girar de cara als nois i noies i movia els llavis seguint la cançó... Amb aquesta visita el Papa va voler mostrar el respecte a la vida, que és un dret intocable de tota persona. El Sant Pare va saludar els nens, les famílies... per a aquesta ocasió es va estrenar un llibre d'honor per a signatures, encara que ens van dir que Benet XVI no el signaria. I tot el contrari... no li vam haver de dir dos cops, perquè de seguida s'hi va mostrar molt disposat...

Moltes persones van descobrir una altra imatge de Benet XVI, oi?

Era una imatge totalment pastoral, Benet XVI semblava un rector de parròquia. La gent té tòpics sobre el Papa, perquè va ser el prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. A la basílica es va mostrar com Benet XVI és un home profundament pietós. La missa ja va començar a la sagristia perquè mentre es revestia, a cada ornament deia l'oració pertinent. És un home devot de debò, imatge del Bon Pastor.

Benet XVI es va adaptar a tot el que li vam proposar i també es va saltar el protocol en més d'una ocasió... després de l'àngelus, quan l'escolania de Montserrat va cantar el *Nigra sum* de Pau Casals, es va aturar per escoltar-la. N'és un gran admirador. També es va retratar amb els seminaristes, va saludar la gent... va estar molt atent.

Què va suposar la seva visita per a l'Obra Benèfico Social del Nen Déu?

Ha significat una gran embranzida, una gran alegria. Ha servit molt perquè la nostra feina sigui més coneguda. Avui dia moltes congregacions, per manca de vocacions o per les circumstàncies que vivim ara, busquen la col·laboració dels laics que visquin l'espiritualitat de la congregació. Aquest esperit el Nen Déu el té des de fa més de 100 anys, des que es va fundar: patronat, monges, treballadors i voluntaris treballem plegats a favor dels més petits i desfavorits, i en això som pioners. Per a les famílies, la visita del Papa va ser un moment molt important, van ser moments inoblidables. Per a elles, va ser un acte únic.

Per què es va triar el Nen Déu per a la visita de Benet XVI?

Va ser cosa del senyor cardenal... com que el temple de Gaudí està dedicat a la Sagrada Família, es volia potenciar també l'aspecte de família cristiana i es volia incidir en aquesta realitat, la família, que és la cèl·lula bàsica de la societat. Es va pensar en aquelles famílies que, a causa de la seva fidelitat a la vida, van decidir tenir els fills, malgrat presentessin signes de discapacitació. Va ser un reconeixement a aquestes famílies per l'aposta per la vida que han fet. El nostre cardenal, en aquest sentit, va tenir una gran intuïció.

Què en queda, de l'estada del Papa a Barcelona?

Aquesta visita ja està donant molts fruits, espiritualment parlant, per a la diòcesi de Barcelona. De la visita apostòlica, pastoral, del Papa, cal recordar el que ens va dir i procurar dur-ho a terme. Des del Nen Déu hem d'animar-nos a continuar perquè la fe i l'esperança han de donar fruits de caritat.

J.M.Bonet
VITRALLS des de 1923
Vitralls emplomats
Restauracions
Gravats a l'àcid
Vitralls amb formigó
Astúries, 6 - 08012 Barcelona
Tel. 932 182 399 - Fax 932 183 098
E-mail: info@vitrallsbonet.com
www.vitrallsbonet.com

El consiliari diu...

Compromisos nadalencs

Miquel Bada, pvre.
Consiliari interdiocesà de Vida Creixent

Per Nadal, m'han arribat a les mans *Lamentacions* escrites en el mur de la catedral de la Mare de Déu de Lübeck que diuen:
«Em dieu llum i no em creieu.
Em dieu camí i no el feu.
Em dieu vida i no em desitgeu.
Em dieu Mestre i no em seguiu.
Em dieu Senyor i no em serviu.
Dieu que sóc ric i no em demaneu.
Dieu que sóc misericordiós i no confieu en mi.»
Després del Nadal vindrà un temps ordinari que ens pot servir per aprofundir en la nostra condició de batejats, de seguidors i deixebles del Mestre de Jesús de Natzaret. Cal creure i estar convençuts que Jesús és la nostra llum i hem d'alimentar la nostra fe en Ell i hem de creure amb més convenciment. També és el camí que cal seguir encara que físicament estem mancats de forces, per qüestió d'edat, però els objectius d'aquest camí el podem mantenir i ens han de servir per anar fent camí amb Ell.
Ell és la nostra vida; i quina il·lusió ens pot fer, malgrat tot, d'intentar viure la vida com Ell, vida donada, entregada, sempre disponible i servicial. La poca o molta vida que ens queda, estar disposats a donar-la.
Confiem en la riquesa del Senyor i en la seva misericòrdia. Deixem-nos acompanyar, amb plena convicció, que ens portarà pel camí de la salvació.
Mirem de seguir aquest temps litúrgic amb aquests desitjos de fidelitat i de confiança en el Senyor que no ens abandonarà mai.

Dos escriptors, un Nadal

Diuen
que quan s'acosta el naixement
del nostre Salvador,
l'au del trenc de l'alba
passa cantant la nit sencera.
I aleshores, segons diuen,
cap esperit gosa sortir del seu
estatge.
Les nits són pures,
els planetes no lliuren
els seus maleficis,
cap fada ni encisera
té poder d'encanteri.
Així de sagrat i ple de gràcia és
aquest temps!

William Shakespeare.
Hamlet, Acte 1, esc. 1a, v. 158

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

Déu té un somni per a l'home. Un somni que esdevé realitat en Jesucrist. L'ésser humà és un fill reial i una filla reial. És fill i filla de Déu. I és un guaridor i una guaridora. Déu somia contínuament aquest somni per a cada ésser humà concret. La imatge que Déu somia d'una persona és sempre única i correspon a cada persona. La nostra comesa consisteix a fer que aquest somni de Déu es manifesti en aquest món. Contemplar Jesucrist, en qui el somni de Déu resplendí de manera insuperable, ens pot ajudar perquè també nosaltres fem resplendir la imatge que Déu ha somiat de nosaltres. És llavors que celebrem de debò el Nadal, que Déu neix en nosaltres, que la nostra vida es renova, que resplendeix també en nosaltres la bondat i la humanitat de Déu, el nostre Salvador.

Anselm Grün

AGENDA

GENER 2011

Dijous 13: reunió d'animadors, única al mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema V: *Feliços els qui tenen fam i set de ser justos, Déu els saciarà*.

Bisbat de Lleida

Joves i adults, solidaris en la vida

Ramon Prat i Pons
Vicari general de la diòcesi de Lleida

En les darreres dècades s'ha produït un fenomen social que, per les seves conseqüències, cal analitzar i diagnosticar. Es tracta de la separació i, fins i tot enfrontament, entre l'univers juvenil i el món dels adults.

Sempre s'ha donat una tensió en el que s'anomena *conflicte generacional*, perquè és normal que cada nova generació vulgui ser protagonista dins la societat i, també, que el món adult vulgui ser valorat. Tanmateix, actualment sovint es passa de viure la tensió normal del conflicte generacional a fer una caricatura els uns dels altres, deixant de banda el diàleg i creant una barrera que ens fa mal a tots plegats.

Aquesta situació, a banda que és negativa per als joves i per als adults, obre un forat social que fa perdre moltes energies necessàries per a la renovació de la societat vers la veritat, la justícia, l'amor i la llibertat. És un enfrontament que va molt bé als poders establerts, perquè es perden moltes energies i es distreu l'atenció de les grans qüestions de la humanitat.

No tots els joves són iguals, ni tampoc tots els adults responen al mateix patró. Hi ha de tot a tot arreu: gent magnífica, mediocritat i patologies. Cal comptar amb el conflicte generacional, però ens cal recuperar urgentment un diàleg entre joves i adults per al bé de tothom. El cos humà envelleix amb el pas del temps, però la vida no té edat. La vida és el patrimoni comú de tots plegats.

La intel·ligència està repartida entre totes les generacions, perquè la capacitat científica i racional és patrimoni de la humanitat, però hem d'obrir-nos a la saviesa.

L'afectivitat i l'espiritualitat és el «desig profund» que ens mou a tots els éssers humans a llevar-nos al matí i experimentar que val la pena haver nascut, però la maduresa humana consisteix a aprendre a estimar.

El nom de moviment cristià Vida Creixent expressa bellament aquest tresor comú de la vida humana, perquè integra i dóna harmonia al cos, la intel·ligència, l'afectivitat, la relació social i l'espiritualitat.

Vida Creixent és una profecia d'aquest tresor comú de la vida humana que compartim tots plegats. És una experiència eclesial, que pot ajudar a superar la barrera entre els joves i els adults. El compromís diari dels seus membres, tot bastint ponts de diàleg entre els joves i els adults, està cridat a ser un testimoni vivent de la bona nova de l'Evangeli.

Cinquanta anys de l'estrena de l'oratori «El Pessebre», de Pau Casals

El violoncel·lista va musicar el «Poema del Pessebre», de Joan Alavedra

Miquel Àngel Codina
Barcelona

El 17 de desembre passat va fer cinquanta anys de l'estrena a Acapulco (Mèxic) de l'oratori *El Pessebre*, de Pau Casals. El cèlebre violoncel·lista va musicar el *Poema del Pessebre*, escrit per Joan Alavedra el 1943. «L'oratori que he compost sobre el poema del meu amic Joan Alavedra és el missatge de pau que jo presento al món. Està escrit amb emoció i humilitat. S'ha donat davant de tota mena de públics a Amèrica i Europa, i, si Déu vol, el portaré encara a molts països del món. La fervorosa acollida que obté per tot arreu em demostra una vegada més que en l'art com en la vida tots els homes, siguin d'on siguin, comprenen el llenguatge que surt del cor», va afirmar en el seu moment Casals.

La gènesi del *Poema del Pessebre* és ben entranyable. Joan Rios i Masanell, gestor cultural i promotor d'activitats cíviques, explica que «el poema es va crear quan Maria, la filla de Joan Alavedra, de 5 anys, mentre muntaven el pessebre al menjador de casa seva a Barcelona, va demanar al seu pare que li fes "un vers". Aquell vers tractava de fer parlar les figuretes que tenia davant els ulls per tal d'intentar comunicar la inefable joia del Naixement».

«Aquests versos —afegeix Rios— van anar amb la família Alavedra a l'exili, a Prada de Conflent, on hi havia també Pau Casals, i van servir d'inspiració perquè Joan Alavedra participés, el 1943, en els Jocs Florals de la llengua catalana que se celebraven a Perpinyà. Va guanyar el primer premi. Pau Casals li va prometre que hi posaria música, i d'aquesta feliç unió va néixer aquest oratori que tot el món admira: *El Pessebre*.»

Pau Casals i Joan Alavedra amb la partitura de l'oratori.

> «L'oratori que he compost sobre el poema del meu amic Joan Alavedra és el missatge de pau que jo presento al món» (Pau Casals)

Influències musicals

«La música que Pau Casals va compondre per a aquesta obra està influenciada, d'una banda, per la música europea de finals del segle XIX i, de l'altra, per la música popular i tradicional catalana», manifesta Montserrat Cadevall, presidenta de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC). L'oratori es divideix en un pròleg i quatre parts (*Cap a Betlem*, *La caravana dels Reis d'Orient*, *El Pessebre* i *L'Adoració*) per les quals van desfilant les figures del pessebre, «que parlen del Nadal, però que també fan referència a la Passió de Crist».

Joan Rios i Masanell opina que «l'oratori és una obra meravellosa, sorgida d'un cor sensible, plena de fe, de frescor i d'una bellesa sorprenent dins del llenguatge tradicional de la nostra singularitat com a poble. Una obra grandiosa i sense edat. Aquest sentiment català queda expressat en un dels llibres de la primera edició que es va realitzar del *Poema del Pessebre* i que Joan Alavedra va obsequiar al mestre amb la dedicatòria següent: "A l'estimat mestre Pau Casals que, en musicar aquest *Poema del Pessebre*,

→

Unes il·lustracions plenes de simbolisme

El 1988 el sabadellenc Joan Rios i Masanell va iniciar la col·lecció d'una sèrie de postals nadalenques, il·lustrades per l'artista Jordi Roca, amb la voluntat de «recrear el simbolisme del *Poema del Pessebre*». Anys més tard, concretament el 1996, amb motiu de la commemoració del centenari del naixement de l'escriptor i periodista Joan Alavedra (Barcelona, 1896-1981), es van completar les il·lustracions de tot el poema per editar-ne un llibre.

«Com a programació de la presentació del llibre, vam realitzar una exposició de les il·lustracions originals a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell i al Palau de la Música Catalana de Barcelona. L'èxit que va despertar la mostra a tots dos llocs va estimular-ne el pelegrinatge a diferents indrets emblemàtics de Catalunya, com a continuació del missatge de pau al món, pel qual, tant poèticament com musicalment, va ser creat el *Poema del Pessebre*», comenta el gestor cultural.

Segons Rios, «Jordi Roca és un artista inquiet i prolífic, enamorat dels simbolismes. Crec que ha sabut crear una col·lecció personalíssima que il·lustra pictòricament els versos del poeta i expressa gràficament el missatge que Pau Casals va magnificar en música. A més, aquestes il·lustracions, des del punt de vista estètic, no es marceixen amb el temps, ja que tant la tècnica com el contingut són molt entenedors».

Vint-i-sis acrílics

Des de llavors, l'exposició, formada per vint-i-sis acrílics, ha estat itinerant i cada any, al llarg d'aquestes dates nadalenques, s'exposa en un lloc diferent. Enguany les esglésies de Sant Pere de Terrassa acullen, fins al 16 de gener del 2011, la mostra en la seva catorzena edició.

«La continuïtat d'aquesta exposició —subratlla Joan Rios i Masanell— no hauria estat possible sense l'interès que ha despertat a tot arreu, tant per les entitats que li han donat suport com pels qui l'han visitada. Les inauguracions han estat presidides per destacades personalitats del món civil i eclesiàstic, i els mitjans de comunicació n'han fet un ampli ressò pel seu contingut artístic i pel seu missatge de pau, avui tan necessari.»

La col·lecció ha estat exposada també, en anys anteriors, als llocs següents: el Cercle Català de Madrid, el castellet de Perpinyà, el claustre del reial monestir de Ripoll, la Biblioteca Pública de Lleida, el Casal de Cultura de Girona, la casa abacial del monestir de Sant Cugat del Vallès, el Palau Municipal de Tarragona, la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona, el monestir de Montserrat, l'església de la Mare de Déu dels Àngels de Llívia i el Museu Maricel de Sitges.

ha creat una obra que revelarà al món la música catalana.”».

Concerts commemoratius

Casals va estrenar aquest oratori per a cor, orquestra i solistes el 1960. Amb motiu del seu cinquantè aniversari, la FCEC, conjuntament amb la Fundació Pau Casals i la Federació Catalana de Pessebristes, va organitzar tres concerts commemoratius, que van tenir lloc al Teatre Àngel Guimerà del Vendrell (17 de desembre), a la Llotja de Lleida (dia 18) i a la catedral de Terrassa (dia 22), interpretats per diverses corals i orfeons, l'Orquestra Simfònica de Sant Cugat i solistes rellevants, sota la direcció de Josep Ferré. Properament, *El Pessebre* s'interpretarà a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

«La importància d'aquest oratori —assegura Montserrat Cadevall— gira al voltant de la figura de Pau Casals, que no té gaire música coral. És una peça que no és fàcil de cantar perquè totes les veus han de tenir un registre amplíssim, amb sons molt aguts i molt greus. A més, requereix una orquestra simfònica de 55 músics i un gran nombre de cantaires (hem estat 220 per a aquesta producció), i això no sempre està a l'abast de tothom.»

Patrimoni català

Cadevall reconeix que «una de les prioritats fonamentals de la FCEC és preservar i donar a conèixer el patrimoni de la música coral catalana. Al voltant del Nadal, se solen interpretar oratoris de prestigiosos compositors, però gairebé sempre són autors estrangers. Per tant, és molt interessant la difusió d'*El Pessebre*, ja que la seva estrena no es va poder fer a Catalunya per motius polítics i posteriorment s'ha interpretat molt poques vegades».

La presidenta de la FCEC vol agrair la participació de les set corals que han actuat en aquests concerts (la Capella de Santa Maria de Ripoll, el Cor Aulos de Sant Cugat del Vallès, la Coral Ginesta de Badia del Vallès, la Coral Sant Cugat del Club Muntanyenc de Sant Cugat del Vallès, la Coral Xalesta de l'Hospitalet de Llobregat, l'Orfeó de Sants de Barcelona i l'Orfeó Gracienc de Barcelona) i els cantaires dels diferents cors de la FCEC.

Casals dirigint un assaig d'«El Pessebre» el 1963.

Pau i germanor

«Aquest oratori vol transmetre un extraordinari missatge de pau i de germanor entre els pobles d'arreu del món», observa Montserrat Cadevall. El mateix parer comparteix Joan Rios: «El seu vibrant clam final "Pau a la terra, mai més cap guerra! Mai més pecat! Pau als homes de bona voluntat" recull el missatge que anunciaven els àngels a Betlem. Aquest missatge de pau encara és vigent. Possiblement avui dia hem de tenir present, no tant sols la pau com a solució de la guerra, que és quan es va crear l'obra, sinó tot el que representen en l'actualitat els drets humans. Un aspecte que va quedar ben palès quan Pau Casals va dirigir el 1963 *El Pessebre* a l'ONU en la celebració del 25è aniversari de la Declaració dels Drets de l'Home.»

Els Pastorets de l'Ametlla
LA FLOR DE NADAL

A Francesc A. Picas, autor de l'espectacle nadalenc (Creu de Sant Jordi 2006), i a l'elenc teatral de l'Ametlla de Merola (Berguedà) els dol informar als amics de tot Catalunya que en aquest cicle nadalenc no podem oferir-los les representacions del tradicional espectacle teatral *Els Pastorets de l'Ametlla* perquè les obres de reforma del teatre no estan finalitzades.

CONCERT MUSICAL I CORAL

Dissabte 15 de gener, a les 10 de la nit, i diumenge dia 16, a les 6 de la tarda, al Teatre Esplai s'oferirà un concert amb l'Orquestra de Cambra dirigida per Sergi Cuenca i la Coral Esplai sota la batuta de Josep M. Conangla. S'interpretarà música i cançons d'*Els Pastorets de l'Ametlla* intercalades amb escenes teatrals escollides, sota la direcció de Moisès Boixadera.

RECOMANEM AQUESTES DUES REPRESENTACIONS

Informació, tel. 686 278 836
www.ametllademerola.cat
Facebook; Pastorets de l'Ametlla de Merola
Twitter@pastoretsLAM
Situació geogràfica d'Ametlla de Merola: 20 quilòmetres carretera Manresa-Berga, (sortida per Navàs)

EDICIONS
S'ha editat el llibre *La Flor de Nadal* en les tres versions. Versió *Els Pastorets de l'Ametlla*, versió per a centres teatrals, i versió infantil. També en aquest Nadal s'ha editat en cinquena edició el llibre *Història de la persecució religiosa a Catalunya 1936-1939*, original del mateix autor.

De venda a diferents llibreries i a la llibreria Balmes, carrer Duran i Bas, 11 - Barcelona. Distribució per Catalunya; Nordest Llibres - Carrer Alemanya, 19 Figueres. Tel. 972 672 354 email: nordest@nordest.es.
Es poden llegir diferents articles de l'autor consultant la web hispaniamartyr.org

PUBLICITAT A:

CATALUNYA CRISTIANA
(EDICIÓ SETMANAL)

BUTLLETÍ DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA
(EDICIÓ MENSUAL)

GUIA DE L'ESGLÉSIA DE L'ARXIDIÒCESI DE BARCELONA
(EDICIÓ ANUAL)

RÀDIO ESTEL
24 H. AL DIA

Informeu-vos-en al telèfon: **934 092 810**
Fax: 934 092 775 - c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 — 08014 Barcelona
e-mail: publicitat@catcrist.com

Els pastors

Xavier Orriols i Sendra
Músic i etnògraf

Vaig conèixer la cançó *Les bergers* del compositor i cantant belga Jacques Brel fa molts anys, versionada al català en la veu preciosa de Mercè Madolell, quan aquell moviment que s'anomenà Nova Cançó va desplegar les veles que ben aviat es van inflar d'il·lusió i d'esperances:

Algun cop els veiem duent amples barrets / i rústecs abrigalls seguits pel bestiar / els pastors. / (...) Explicant coses d'ells de por ens omplen el pit; / després, durant tres nits, somiem amb neguit, / pels pastors. / És el mateix color, les mateixes cançons / i la mateixa olor que els seus antics turons. / Els pastors. / (...) És com si fos Nadal: Nadal i el seu tresor / amb nosaltres vingut quan els dies són d'or. / Els pastors. / (...) I quan el bestiar ja deixa el rierol / reprenen el camí al so d'un flabiol, / els pastors, els pastors, els pastors.

Per a aquells que hem crescut en una cultura cristiana és fàcil copsar tot el sentit del poema de Brel, perquè som hereus d'un imaginari que relaciona consubstancialment l'ancestral professió dels pastors, nòmades o transhumants per excel·lència, amb el misteri del Nadal. Del relativament curt relat evangèlic de Lluc 2,8-20 n'ha derivat una dilatada presència dels pastors i tot allò que conforma el seu entorn en la festa nadalenca, presència que a la nostra nació ha estat especialment profusa i creativa.

Sempre al voltant de la Sagrada Família i dels àngels, el protagonisme dels pastors acapara una gran majoria de les nostres nadales i no és en va que a la veïna i influent península italiana a les cançons nadalenques se les conegui com a *pastorelle*. També hi ha la marca de la seva música i dels seus instruments. Entre les cançons de Nadal conegudes en podríem fer una notable llista. N'he triat una (vegeu requadre) que no és d'aquestes i que, ai las! no en conec la música perquè prové d'un cançoner sec (només amb la lletra, sense música), imprès a finals del segle XIX, i tant de bo algú me la pogués ensenyar. És tot un tractat d'organologia (instrumental) pastoral reforçada amb onomatopeies.

«Pastorades» i misses pastorils

Un altre vessant prou interessant és la incardinació dels pastors en la litúrgia de la Nit de Nadal. El folklorista Ramon Violant i Simorra, fill de Sarroca de Bellera (Pallars Jussà) va dedicar una bona part de la seva obra, tan consistent, a donar testimoni d'una cultura pirinenca que desapareixia apressadament, i amb ella la vida dels pastors. El recomanable *Llibre de Nadal* d'aquest autor (1948 i reeditat per Alta-Fulla el 1983) dóna nombroses referències de les anomenades *pastorades* o rituals de participació i adoració dels pastors a la missa del Gall en molts indrets de Catalunya, amb testimonis que hi havien participat encara. Hi ha també la descripció minuciosa del cerimonial narrat per Maria de Bell-Lloc (pseudònim de Pilar Maspons i Labrós), que el va presenciar l'any 1881 a la parròquia de Montmany de Puiggraciós (Vallès Oriental).

Hom ha considerat les *pastorades* com el darrer vestigi de les representacions o actes sacramentals fetes en el context dels oficis litúrgics, especialment entre els tres nocturns de les matines de Nadal. En aquest sentit és prou explícit l'exhort que el llavors bisbe de Barcelona Francisco del Castillo va fer en el llibre de visites pastorals de Santa Maria de la Geltrú l'any 1744:

«Itam prohibim e manam que en las matinas de la nativitat del Sor. se fassan representacions algunas en la Igla. per ser cosa molt impropia e indecent a las Divinas alavanças. Si que se canten estas ab solemnitat y reverencia, volent y ordenant que solament se canten villancicos entre los nocturnos, acompañant la musica, com se practica en moltas Iglas.»

La música i els instruments dels pastors també s'incardinaren a la litúrgia nadalenca per la via de la creació de música d'autor en el subgènere de música litúrgica, adjectivat *pastoril*, especialment misses, però també rosaris cantats. Les misses mantenien l'estructura formal amb text llatí en les parts cantades de l'ordinari, però amb l'aire (compàs i ritme) pastoral i els girs melòdics dels instruments habituals (orgue, harmònium o acompanyaments orquestrals) amb el concurs de tonades populars i tradicionals conegudes, a més en alguns llocs acompanyades d'instruments rústecs atribuïts als pastors (panderos, ferrets, castanyoles, flabiols, etc.).

El gènere es posà de moda vers el darrer terç del segle XVIII i durà fins la reforma de la música litúrgica amb el *motu proprio* del Sant Pare Pius X, promulgat el dia de Santa Cecília de 1903, als dos mesos del seu pontificat.

D'aquestes misses n'hi hagué de molt conegudes, com la del mestre Ramon Vilanova, organista de la Seu de Barcelona, que la compongué el 1828 i s'interpretà a la catedral el dia de Nadal fins entrat el segle XX. També la de Bernat Calvó Puig (1819-1880), que fou publicada, i no va ser l'única, i les d'altres mestres de capella, coneguts o anònims. Crec que actualment per Nadal encara s'interpreten misses pastorils almenys a La Llacuna (Alt Penedès) i a Sarrià (Barcelona).

Els pessebres i els Pastorets

Però més enllà del memorialisme, és necessari enaltir aquells aspectes tenaçment sostinguts que marquen un perfil propi del Nadal enmig d'una allau de propostes consumistes i uniformadores. Hi trobaríem el pessebrisme, aquest art efímer que inclou les produccions més populars i casolanes fins els treballadíssims diorames d'autor, que situen l'anomenada Escola de Barcelona en un àmbit de projecció universal. La barreja equilibrada del sagrat i el profà, la indumentària bíblica amb els tipus del país, la dimensió lúdica amb la transcendent, l'artística amb l'amateur, l'associacionisme amb l'àmbit domèstic, la concurrència de totes les edats que trenca amb la tendència d'encaixonar l'activitat de les persones en escalafons biològics, assenyalen una pràctica que s'emmotlla prou bé en els temps canviants i fins constitueix un valor a l'alça. Per aquestes festes us recomano, a més de fer el pessebre, visitar l'exposició *Figures de Pessebre, grans mestres catalans* que la Federació Catalana de Pessebristes presenta al Museu Etnològic de Barcelona (Montjuïc) fins al 2 de febrer (Candelera), una antològica sense precedent que dóna la mesura de la magnificència a casa nostra de l'humil art del pessebrisme.

Penso també en *Els Pastorets*, que cada any arreu del país mobilitza milers de voluntaris encisats pel verí del teatre, en un espectacle que retroalimenta unes representacions sacres que travessen els segles. Els Pastorets són un gènere en el qual les escenes de pastors acaparen el gruix de la representació, i d'ací el seu nom. L'escriptor i crític teatral Xavier Fàbregas, prematurament traspassat just fa un quart de segle, deia que la disposició amb què el públic presencia els Pastorets ens porta al temps de la tragèdia grega, a 2.500 anys enrere, on els espectadors ja coneixien el tema i la resolució però hi anaven per veure-hi el tractament que en feia determinat autor juntament amb l'acció escènica i actoral. Actualment ja no és exactament així, i hi ha molts infants i joves pels quals els Pastorets esdevenen una font inèdita de cultura religiosa on hi descobreixen sorpresos elements fonamentals de la teologia cristiana. Enmig de les bromes i trifulgues de pastors i dimonis s'hi manifesten alhora diàfans referents morals que sostenen l'espectacle.

Si a meitat del segle XX era freqüent encara trobar-se pastors per la muntanya i els camps amb els seus ramats que evocaven el Nadal, com li va passar a Jacques Brel, en el segle XXI, quan l'ofici de pastor està desapareixent, és possible que només ens quedi el Nadal per evocar la vida dels pastors en les cançons, les músiques i les representacions de la tradició cristiana.

Un pastor en una litografia d'Enric-Cristòfol Ricart.

«Cansons alegres que cantan los pastors en la Nit de Nadal»

Jo estich Pastors molt turbat
de aquesta gran nova
que'l Angel nos ha portat,
no cabo ab mil cobas
de alegría, tots corrém
ab dos gimbets á Betlem,
jo prench lo pandero:
pam, catarra-clits, clits, clits,
pam, catarra-clits, clits, clits,
pam, clits,
marxem tots á veurho.
Y de ahon habém merescut
nosaltres tals cosas
que'ns hage lo Cel convidat
a veurer tal joya.
Jo'm calso los meus esclopets
prench lo sarró ab bons trossets,
y'l floviol men porto:
Tit, tiri ri-tit, tit, tit
pam, catarra-clits, clits, clits,
tots dos, viva'l solo.
Si quin home tan ingrat
será que no vulla
visitar son Redemtor
si'l Cel lo estimula?
Jo me endresso y men vaig
ab mil brincos y sense empaig
prench las castanyolas,
clac, cata clac, clac, clac
tit, tiri tit-tit, tit, tit
Tots tres ab tabola.
Pastors dexéu los remats
tothom a la una
anem a Deu á dorar
puig fa bona lluna,
tots los instruments prenem,
sonarém y ballarém,
o prench la borrega*
o prench la borrega*
ñuich, ñuero, ñuero, ñuero, ñuich,
pam, catarra-clits, clits, clits,
clac, cata clac, clac, clac
Tit, tiri ri-tit, tit, tit,
aném an caterva. (...)

**Cornamusa o sac de gemecs.*

HAPPY BOOKS
LA FORMIGA D'OR

EXPERTS EN LLIBRES

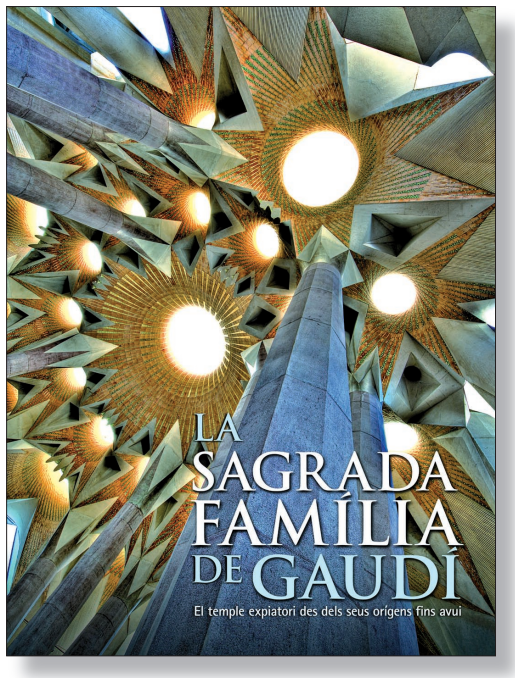

Preu: 49,50 €

Preu:
14,95 €

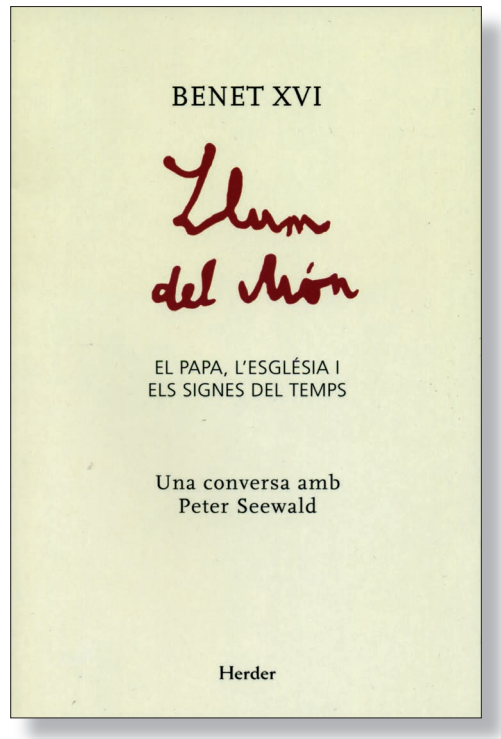

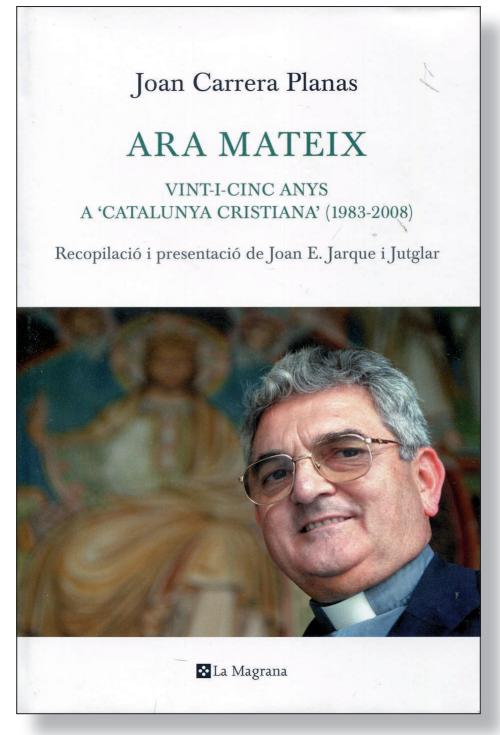

Preu:
45 €

Nova edició actualitzada

Preu: 10 €

HAPPY HOUSE

UN NOU MÓN D'OBJECTES DE REGAL I ARTICLES DE DECORACIÓ, ÚNICS I ORIGINALS

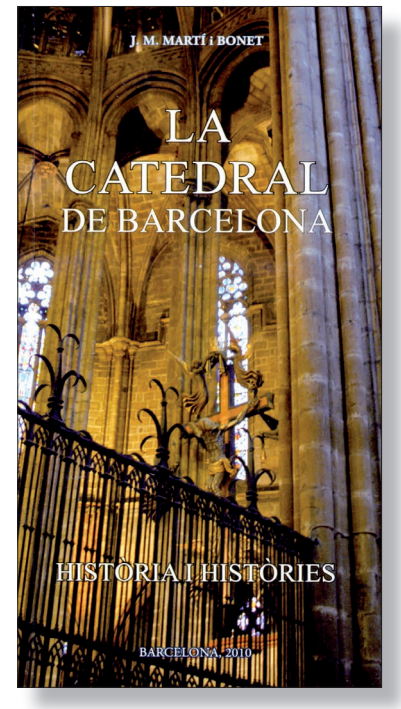

Preu:
15 €

NOU ESPAI INFANTIL AMB LES MILLORS JOGUINES

Preu: 35,95 €

HAPPY TOYS

Preu: 29,95 €

BARCELONA

Pelai, 20
Tel. 933 170 768

LA FORMIGA D'OR
Portal de l'Àngel, 5
Duc, 12
Tel. 933 023 942

BOTIGA
DE LA CATEDRAL
Claustre de la Catedral
Tel. 932 684 002

www. happybooks.com

«El "Calendari dels Pagesos" té el seu sentit i el seu espai malgrat internet»

Estanislau Tomàs és propietari i confeccionador del *Calendari dels Pagesos*

Eduard Brufau

A mitjan segle XIX, amb la fi del monopoli estatal sobre calendaris i almanacs, aquestes publicacions van viure una gran florida i en aquest context, l'any 1861, naixia el *Calendari dels Pagesos*. L'objectiu era oferir informació al món rural sobre fires, mercats, consells agrícoles i festes religioses. Aquest 2011 el *Calendari dels Pagesos* fa 150 anys i es converteix així en la publicació més antiga que perviu a Catalunya i a tot l'Estat. Des de fa més de tres dècades Estanislau Tomás, ajudat pel seu fill Norbert, és al capdavant de la publicació.

Ara fa 35 anys que vostè es va fer càrrec del *Calendari dels Pagesos*

El meu besavi, Antoni Maria Morera i Colom, era el fundador del *Calendario del Ermitaño*, que la nostra família ha continuat editant. L'any 1975 em van oferir comprar els drets del *Calendari dels Pagesos* perquè la seva editora i distribuïdora plegava. En ser una publicació de caire semblant no se'm va fer gens estrany, tot al contrari. Desgraciadament, no se'm va traspassar l'arxiu històric, de manera que la història completa tan sols la conservem des del 1975.

L'anterior a aquesta data només es troba a biblioteques i hemeroteques.

Té un perfil concret de públic lector? Quanta gent el consulta?

La tirada habitual és d'uns 60.000, però enguany el número del 2011 arriba a 75.000 i amb tota la promoció que té arran de l'aniversari creiem que els collocarem tots força bé. És difícil saber quanta gent el llegeix i el consulta, però segur que són molts més que aquests 60 o 70 mil. És el que passa, per exemple, amb els diaris, que en una família un sol exemplar el poden arribar a llegir 4 o 5 persones.

Pel que fa al perfil és prou divers. Es ven tant a Barcelona com a la resta de Catalunya. El compren molts pagesos, o bé hereus de la pagesia encara que ells ja no ho siguin. També veiem que el llegeix molta gent de ciutat. Fins i tot ens el demanen persones de la resta de l'Estat espanyol i de l'estranger, que el consulten encara que no entenguin del tot bé el català.

Com s'explica l'èxit actual d'un calendari, nascut en ple segle XIX i destinat al món rural?

Parla de temes prou diferents com per interessar gent prou diversa. Antigament la pagesia el comprava per dos continguts bàsics; el de fires, mercats i festes majors, amb la qual cosa el pagès o el comerciant podia saber a quin lloc i en quina data podia anar per vendre o comprar el que fos; i pel calendari pròpiament dit, amb totes les festes, sobretot les variables, els sants i també les fases de la lluna, importants per a certes tasques del camp. Avui a l'home de ciutat li interessa saber, per exemple, les festes majors quan surt el cap de setmana. Els darrers anys, a més, hem viscut una revifalla general de tot el que és tradicional i antic i en contrast amb un món cada cop més tecnificat això es valora molt. D'aquí que el *Calendari* continuï interessant tantes persones.

Fins i tot l'ajuntament de Barcelona ens ha confirmat que al servei del 010 tenen el *Calendari dels Pagesos* a mà per quan els truca algú demanant per alguna fira o mercat. És un referent que continua sent útil i que té el seu sentit i el seu espai malgrat internet i les noves tecnologies.

D'on treu tota la informació per confeccionar el calendari?

Per a les dades astronòmiques em guio pels càlculs oficials que fa el Real Observatorio San Fernado de Cadis. La informació que dóna, però, és d'acord amb el meridià i el paral·lel de Madrid i jo hi faig les correccions que cal per adequar-ho a la situació geogràfica de Barcelona. L'observatori també dóna unes dades de la visibilitat dels planetes i el que faig és explicar-ho literàriament perquè el lector ho entengui. A partir de les llunacions també col·loco tot el calendari festiu variable.

Quins actes hi ha previstos per celebrar els 150 anys del *Calendari dels Pagesos*?

Per aquesta efemèride el nostre esforç ha estat redescobrir la història del calendari, i n'he fet un resum en

Norbert Tomàs

aquesta edició del 2011. També hem fet un cartell, imitant els dels anys vint, que anuncia l'aniversari i que alguns quioscos han posat.

Però potser l'acte més important és la petita exposició que s'ha inaugurat aquest mes de desembre al Museu Etnològic de Barcelona, que després anirà al Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí i que serà itinerant per 20 poblacions més de tot Catalunya. També hi ha previstes conferències a càrrec d'Amadeu Carbó, un dels autors dels textos del Calendari.

Paral·lelament la Biblioteca de Catalunya ha organitzat una mostra molt interessant on exposa el seu riquíssim fons de calendaris, des del segle XV fins al XX, que inclou exemplar antics del *Calendari dels Pagesos*. També hem creat la web del calendari, on a part de la història i l'agenda d'activitats, les persones i les entitats que ho desitgin es poden adherir a l'aniversari. Cal dir que entre els adherits hi ha l'arquebisbat de Barcelona.

Quines perspectives de futur veu en el *Calendari*?

Prou bones. Ha sobreviscut a revolucions, guerres i dictadures i avui es publica sense subvencions ni publicitat, i es manté només perquè la gent el compra. Constatem, per tant, que la gent és sensible a la matèria tradicional, i que l'època de Nadal —que és quan apareix— sempre entendreix la gent amb aquests productes. A part el *Calendari* té l'avantatge de ser molt econòmic i de trobar-se fàcilment als quioscos.

És precisament als quioscos, on tot és publicació editada en paper couché i color, on el *Calendari dels Pagesos* —monocrom i en paper grogós—, destaca per ell sol enmig de tota aquella coloraina. Totes les grans teories publicitàries s'hi estavellen, i trenca qualsevol esquema de manual. Cap publicista avui s'atreviria a dir a un empresari que tragués al mercat una publicació en blanc i negre, sense altres colors i en paper antic. El *Calendari* va contra tots els principis de modernitat i de màrqueting, i per això funciona. Modificar-ne l'aspecte per fer-lo més modern i atractiu seria matar-lo.

EXPOSICIÓ MUSEU ETNOLÒGIC DE BARCELONA: fins al 12 de gener
EXPOSICIÓ BIBLIOTECA DE CATALUNYA: fins al 9 de gener
www.calendaridelspagesos.cat

DUES EMPRESES, DUES GENERACIONS
UN SOL SERVEI

RIFER ◀ ROCAFER

CAMPANES RELLOTGES MEGAFONIA

US DESITJA UN BON NADAL!

NOVA ADREÇA I TELEFON :

C/ Canonge Dorca 37
Tel. 972.22.01.55
17005 Girona
www.rifersl.com

C/ Llull nº321 Edifici Cinc 22@
Tel. 93.311.72.01
08019 Barcelona
info@rocafer.com

Delegació Terrassa
Tel. Mòbil: 616.90.90.01
Terrassa

MISSES A FAVOR DE L´ESGLÉSIA MÉS NECESSITADA

En el món, la manutenció i el treball pastoral de milers de sacerdots depenen dels nostres benefactors. En agraïment al seu donatiu, ells ofereixen una Missa per les intencions que ens indiqui. Donem suport a qui ho dona tot per l´Església i pels demés. Ells no poden sols i nosaltres no podem sense ells. Mantenint a un sacerdot, ajudem a tota la comunitat.

Informació i donatius:

93 237 37 63

La Caixa 2100 1344 63 0200111817

Donatius deduïbles en la Declaració de la Renda.

Ajuda a l´Església Necessitada.
c/ Lluís Antúnez 24, 2º2ª - 08006 Barcelona. Tel: 93 237 37 63.
www.ain-es.org

Dessitjo que es celebrin ..... Misses per les següents intencions: .....
.....
.....

Envio..... € com Donatiu (Pot prendre com a referència el mateix estipendi que a la seva diòcesi)

Nom i Cognoms .....
Carrer .....
C.P..... Població .....
Província ..... Tel. .....

Ayuda a la Iglesia Necesitada
¡Tú eres su esperanza!

La cruzada de Benedicto XVI contra la pederastia en la Iglesia

Los delitos de abusos sexuales a menores por parte de clérigos, la herida abierta en la Iglesia por los pecados de estos hermanos, el sufrimiento de las víctimas acosadas, los silencios irresponsables de algunos superiores jerárquicos y las medidas que se vienen adoptando para que brille la "verdad y la justicia" son los temas que aborda este libro en el que se hace un recorrido por el importante papel que ha tenido Benedicto XVI para ayudar a sanar la herida abierta, recuperar la credibilidad del ministerio consagrado e impulsar una auténtica renovación del sacerdocio.

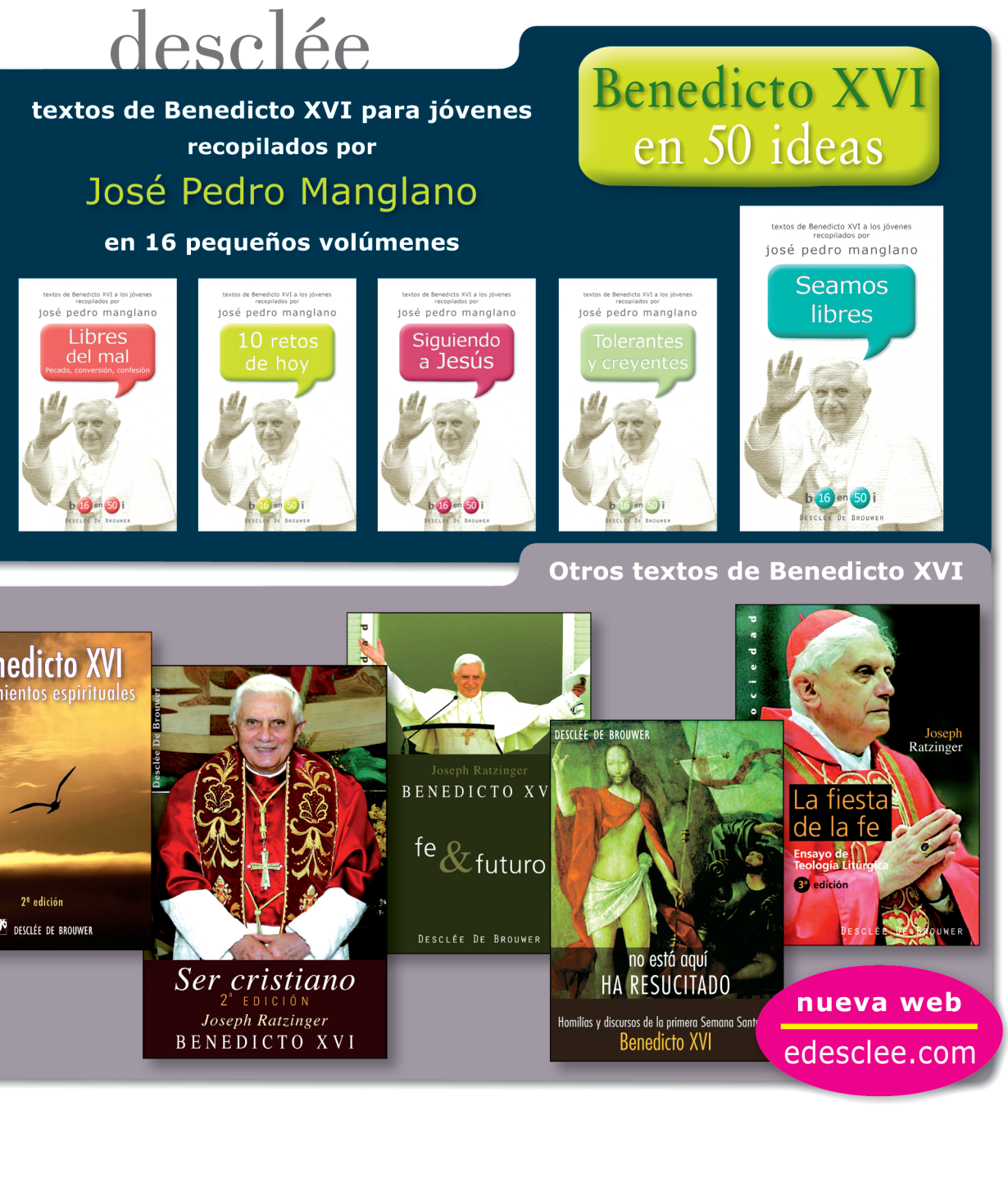

Bambú Enigmes

Nova col·lecció d'Editorial Bambú

de 6 a 9 anys

Les il·lusions del mag

Ricardo Alcántara

Il·lustracions: **Gusti**

Enigmes: **Àngels Navarro**

En Silvestre és un mag que està decidit a provar sort i desxifrar l'enigma que preocupa el rei i pel qual ofereix una bona recompensa. Vols convertir-te en el seu ajudant? Un cop hagis descobert què s'amaga darrere la porta de la sala del cofre, gaudiràs de la recompensa?

Saps fer-ho?

El tresor d'en Barbablava

Àngels Navarro

Il·lustracions: **Mariona Cabassa**

En Barbablava és un pirata com n'hi ha pocs: no té pota de pal, ni garfi, ni bandera..., però si és capaç de desxifrar els enigmes, potser aconseguirà un tresor. Vols convertir-te en la seva tripulació i ajudar-lo a trobar el tresor?

Col·lecciona els teus ENIGMES-PUNTS DE LLIBRE!

bambú EDITORIAL

www.editorialbambu.com

Poesies

Com ja és habitual en el número especial de Nadal, *Catalunya Cristiana* publica poesies que els nostres subscriptors i lectors han tingut l'amabilitat d'enviar-nos.

«El Nadal "de debò"»

Què vol dir Nadal,
que a tothom mou i esperona?
Per què tot és anar amunt i avall,
i sembla que la societat s'il·lusiona?

Jo no sé què és aquest Nadal,
amb tant de soroll i llumetes.
Jo sé de l'autèntic Nadal,
que el celebren les consciències netes.

És fer present de nou a la terra
aquell diví Infant de Betlem.
És dir a tothom que Déu ens estima
i en el món hi vol ser present.

Amics: aquest Nadal, com mai,
haurem d'obrir cors i mans,
perquè no hi hagi ningú que plori,
sense qui el pugui consolar.

Perquè qui un mos de pa implori
trobi qui la fam pugui apaivagar,
i a qui li manqui salut i companyia
en nosaltres pugui reposar.

Aquest és el Nadal «de debò»,
el que acull veritablement el Fill de Déu.
L'altre és tan sols un bonic so
que es desfà com ho fa la neu.

Montserrat Llopart

«El Nadal de Gaudí»

El temps, sempre el llarg temps...
—a Natzaret el beneït temps—
arribà a la seva plenitud.
El misteri de la Verge Maria
esclatà en llums de mil colors
per la força de l'estel-guia.
Josep, abans turmentat pels dubtes
ara feliç enlaira el rei del cel!
que, ves per on, neix en una establia!
El Déu-regal per a tot el món,
riu i plora, plora i riu
i el bou i l'ase de Francesc d'Assís
són com músics, són com àngels, són caliu.

Al temple gratacels de la Sagrada Família
el superenginy de Gaudí esculpí
el Naixement en pedra florit
que el papa Benet, corprès, ha beneït.

J. Blanch

«Evocació del Nadal»

El vent passeja una cançó
per uns carrers freds de rosada,
diu d'una mare i d'un nadó
amb els acords d'una tonada.

Cada any seguim antigues llums,
escalf de temps i imatges belles,
i omplim les mans de clars perfums
d'un ample cel amb brots d'estrelles.

Nostres pastors, sempre companys,
beuen en càntir d'esperança
un llarg xarrup d'íntims afanys
que és tot un tast de benaurança.

Neix el misteri en silent nit
i, en un bressol de fusta i neu,
dorm la claror de l'infinit.

Carme Català

«Retazos navideños»

Duermen las noches silenciosas,
columpiadas por mudas estrellas,
crepúsculos descansados despiertan
pestañeando con ojos andariegos...

Ha llegado el solsticio navideño,
peregrino cabalgando, a lomos del tiempo,
sin alas ni motores
escanciando viejas y nuevas tradiciones.

Navidades antípodas,
cálidas, soleadas y frías,
en geografías níveas, áridas y marinas,
saludadas con musicados cantos,
oraciones y villancicos...

Tradiciones «modernas», lejanas y bíblicas
disfrazadas de colores danzantes,
con sones lingüísticos y litúrgicos,
en templos, iglesias y ermitas.

Tradiciones simbólicas, de artesanadas figuras
modeladas en reyes, pastores y ovejas
de habitáculos humildes, de belenes
y establos del nacido niño-Mesías rodeados
del paternal amor de José y María.

Navidad de todos,
del niño, adulto y anciano
y de los emigrantes desplazados.

Jesús Muñoz Gil

«Paz y esperanza»

María va, paso a pasito,
a Belén se dirige
y allí nacerá
un Niño chiquito
que nos salvará;
humildes pastores
le van a adorar
y los ángeles cantan
esta gran verdad.

Cecília Aranés

«Viure el Nadal»

Endins la cova de Betlem
ha nascut un bell Nadó.
Anem-hi, que allí el veurem
per a fer-li un dolç petó.

L'Infantó a tothom espera
per obrir-nos el seu Cor:
De les guerres fer-ne enrere,
de la Pau un bell tresor.

Es així, com tots voldríem:
Viure amb goig un bon Nadal.
La Mare Verge hi somriu
plena d'immensa Gaubança...

P. Jordi M. Bou i Simó

Pessebre monumental al Catllar

Alexandre Queralt és l'artífex d'aquesta obra d'art de 40 metres quadrats

Joan Boronat
El Catllar

Des de fa una trentena d'anys, Alexandre Queralt Capdevila no falta a la cita nadalenca amb la construcció del pessebre que basteix a l'aire lliure, en una finca de la seva propietat del poble del Catllar, situat a la comarca del Tarragonès.

«El pessebre de l'Àlex», que és com tothom coneix la recreació del Naixement que ell en fa, envoltat de tota la tradició que l'acompanya, és una obra pessebrista inscrita entre l'estil artístic i el popular; però el més important és que, any rere any, aquest pessebre és motiu de «pelegrinatge» no només dels catllarencs sinó de gent de tota la contrada. El pessebre és obert a tothom i es pot veure a tothora, atès que no hi ha trava que ho impedeixi. És clar que si hom s'hi atansa mentre l'Alexandre és a la finca —hi és tot el dia— pot veure el pessebre «il·luminat i en funcionament», comenta el seu artífex.

Enguany l'Àlex ha optat per fer un cobert de protecció de la superfície del pessebre —de gairebé 40 metres quadrats— amb l'objectiu «d'evitar que construccions i figures es mullin quan plou», explica, i ara ja no li cal tapar-lo amb plàstic cada vegada que el temps

Joan Boronat

Alexandre Queralt recrea enguany la vall de Petra en el pessebre.

perilla. També subratlla el fet que, tot i quedar dins d'un tancat, a la nit «el pessebre es pot veure igualment».

Caire temàtic

L'autor procura que cada any el pessebre tingui un caire temàtic pel que fa a la relació entre les construccions i les figures. Tot «un luxe» que el miler de figures que guarda a la col·lecció li ho permet. I és que l'Àlex ha tombat món, i allà on va, com diu, sol comprar «un Naixement o bé figuretes per al pessebre», amb la particularitat que té amics que quan viatgen també les hi porten de regal. Així que els paisatges i monuments més emblemàtics dels països que Alexandre Queralt ha visitat són recreats en miniatura al pessebre. Aquest any es pot veure el desert d'Egipte, amb figures d'àrabs i construccions pertanyents a la vall de Petra, a Jordània, com ara la tomba del Tresor, les tombes dels reis o l'amfiteatre.

Per a la construcció del pessebre fa servir materials com «la pedra d'Altafulla, que és tova i de bon treballar, recoberta amb pols de pedra vermella de Montroig», manifesta Queralt, per bé que en el cas de la tomba del Tresor és de fusta. A tota aquesta escenografia també hi dóna un cop de mà, sobretot quan es tracta de l'aigua i la llum, en Raül, nebot del pessebrista. Dins del conjunt criden força l'atenció algunes de les figures en moviment, com per exemple les d'oficis, com el ferrer o el fuster, o la d'una dona que dóna menjar a les gallines.

L'afició al pessebre d'Alexandre Queralt li ve de jovenet, quan la seva tieta Clotilde el va iniciar en aquesta tradició nadalenca i cristiana. És per això que ell en fa difusió amb l'única recompensa de veure com la gent, grups d'amics i famílies senceres gaudeixen quan el contemplen. Contribueix, d'alguna manera, a preservar les tradicions vinculades a les arrels cristianes de la nostra cultura. L'Àlex es considera ben pagat «si la visita al pessebre desperta entre la mainada l'afició al pessebrisme» i reben el missatge cristià de glòria a Déu i pau a la terra, que a través del pessebre es transmet.

CatalunyaCristiana

Aquest Nadal regala una subscripció a CatalunyaCristiana. El millor regal!

Pots enviar-nos les dades per:
Correu postal:
Catalunya Cristiana
(Departament de Subscripcions)
Comtes de Bell-lloc, 67-69
08014 Barcelona
Telèfon:
93 409 28 10
Correu electrònic:
administracio@catalunyacristiana.cat

CatalunyaCristiana **117€ l'any**

Aquest Nadal desitjo regalar una subscripció a CatalunyaCristiana durant un any a:

Nom
Cognoms
Adreça
Població
DP Tel.

Podeu optar per l'edició digital:65€ l'any
Doneu-vos d'alta a www.catalunyacristiana.cat

Persona que realitza l'obsequi:

Nom
Cognoms
Adreça
Població
DP Tel. NIF

☐ Edició en català
☐ Edició en castellà

Forma de pagament

☐ Únic pagament de 117€ per any
☐ Xec nominatiu que adjunto
☐ Dos pagaments semestrals de 58,50€
☐ Domiciliació bancària (ompliu ordre adjunta)

Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la subscripció-regal.

Titular

Entitat Oficina DC

Compte Data (dd/mm/aa)

Signatura del titular

Conforme al que disposa l'article 6 de la llei orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, autoritzo CatalunyaCristiana a incloure les meves dades personals al fitxer informàtic d'aquesta entitat així com a tractar-les, per tal de rebre informació periòdica de les seves activitats. En qualsevol moment el titular podrà exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació, així com oposar-se al tractament de les seves dades adreçant-se a CatalunyaCristiana amb domicili al carrer Comtes de Bell-lloc 67-69, 08014 Barcelona.

Llibres

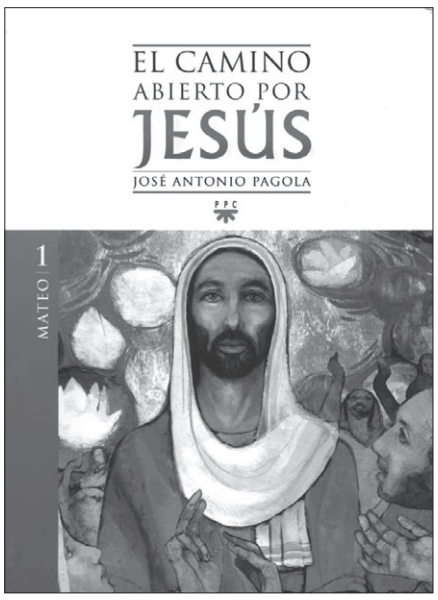

Seguir Jesús

Aquesta obra, que recull alguns dels múltiples comentaris als textos dels quatre evangelis publicats pel teòleg José Antonio Pagola, està redactada amb la finalitat d'ajudar a entrar pel camí obert per Jesús, centrant la nostra fe en el seguiment de la seva persona. Neix de la voluntat de recuperar la Bona Nova de Jesús per als homes i les dones del nostre temps. L'autor se centra en aquest primer volum en l'evangeli de Mateu.

José Antonio Pagola, *El camino abierto por Jesús. Mateo.* *Editorial PPC, 2010, 318 pàg.*

Història de supervivència

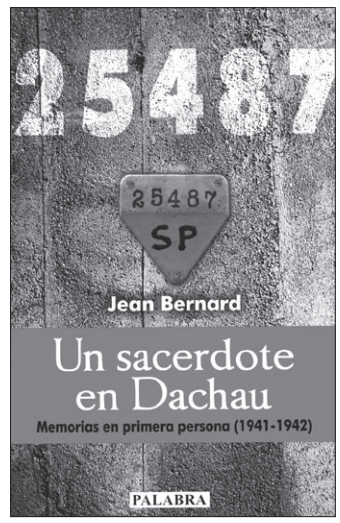

El maig del 1941, el P. Jean Bernard és arrestat per haver denunciat els nazis i és internat en un dels «barracons per a preveres» del camp de Dachau, que acollia més de 3.000 clergues de diferents confessions, la majoria de l'Església catòlica. El protagonista narra una història de supervivència verídica enmig de la brutalitat, la degradació i les tortures més inhumanes. En aquesta dramàtica situació, el P. Bernard es va aferrar profundament a la seva fe en Jesucrist.

Jean Bernard, *Un sacerdote en Dachau.* *Ediciones Palabra, Col·lecció Palabra Hoy, 2010, 192 pàg.*

Grans oportunitats

Avui dia, la Joventut Obrera Cristiana (JOC) vol contribuir a ampliar les perspectives de trobada entre el món juvenil, el món laboral i l'Església. Vivim temps difícils i de crisi en els tres àmbits, però també són temps de grans oportunitats. Els testimonis que conformen aquest llibre parlen de la senzillesa i de la grandesa de cada jove, de les possibilitats sempre obertes, per Déu, per a cada vida humana.

Joventut Obrera Cristina, *Testigos de un evangelio obrero.* *Editorial San Pablo, Col·lecció Horizontes, 2010, 286 pàg.*

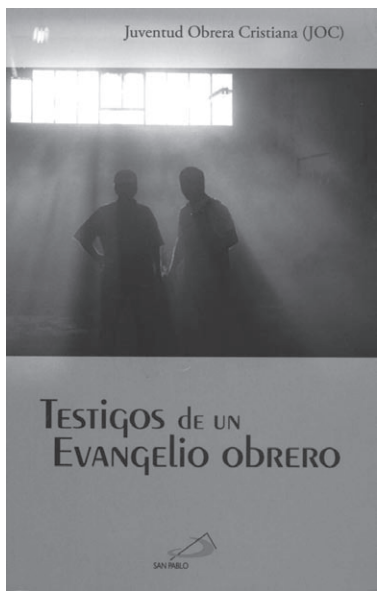

Indicant el camí

Gisela Zuniga ha descobert el seu camí de contemplació místico-cristiana i l'ensenya en nombrosos centres de meditació d'arreu del món des de fa vint anys. Amb tacte i paciència, en aquest llibre sintetitza per primera vegada el que s'ha esforçat a comunicar als seus alumnes. És el camí que busca trobar l'autenticitat. Es tracta del camí que condueix de la superficialitat a la profunditat, del tenir a l'ésser, de la dispersió a l'origen.

Gisela Zuniga, *Está todo ahí. Mística cotidiana.* *Editorial Desclée De Brouwer, Col·lecció Caminos Desclée, 2010, 256 pàg.*

Un text viu

A finals del 1985 l'episcopat català va escriure una carta pastoral, que ha esdevingut el punt de referència indispensable sobre el tractament cristià del tema del nacionalisme. En aquest llibre, el P. Bernabé Dalmau escriu unes consideracions generals que introdueixen un comentari detallat a cada apartat del text, fent veure l'actualitat del text i alhora la urgència d'un nou compromís al cap de vint-i-cinc anys.

Bernabé Dalmau, *25 anys de les «Arrels cristianes de Catalunya».* *Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col·lecció L'Espiga, 2010, 104 pàg.*

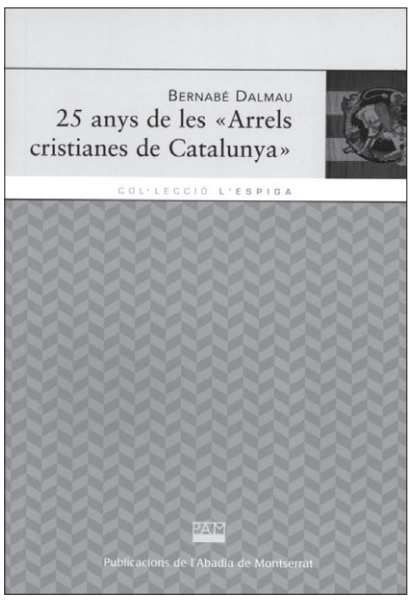

Sentit espiritual

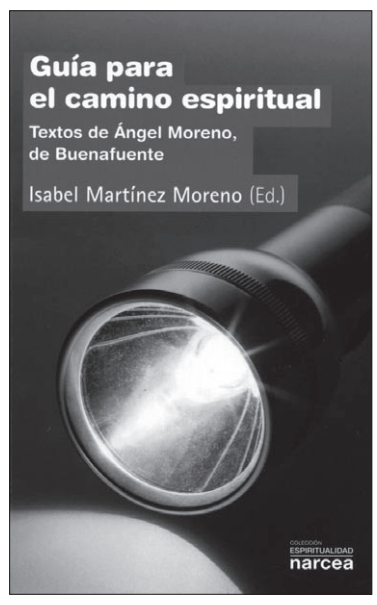

Aquest volum és una guia on els lectors podran trobar sempre a mà el pensament encoratjador, l'estímul oportú i l'expressió certa que reconduueixen els passos equivocats. L'àmplia bibliografia del mestre espiritual Ángel Moreno, de Buenafuente, recollida per Isabel Martínez Moreno, ofereix un seguit d'idees ràpides que ajuden a discernir el que és millor, l'essència, per al qui cerca un sentit espiritual a la seva vida.

Isabel Martínez Moreno, *Guía para el camino espiritual. Textos de Ángel Moreno, de Buenafuente.* *Ediciones Narcea, Col·lecció Espiritualidad, 2010, 208 pàg.*

Diàleg obert

Com aprèn el fill d'un fuster a ser mandatari eclesial?, on s'amaga el seu Déu cada cop que pateix un innocent?, com parlar del Senyor de la pau al camp de batalla?, quines són les seves aficions? En format entrevista, l'actual arquebisbe de Pamplona i bisbe de Tudela, Mons. Francisco Pérez González, contesta de manera oberta i sincera més de tres-centes preguntes. El pròleg és de la periodista Paloma Gómez Borrero.

Teresa Gutiérrez de Cabiedes, *Secretos de un arzobispo.* *Editorial Ciudad Nueva, Col·lecció Cultura y Sociedad, 2010, 286 pàg.*

La bondat de Déu

Aquesta és la història d'un capellà parisenc del període europeu d'entreguerres. L'estil literari de l'escriptor Bruce Marshall recorda la delicadesa de Newman i la ironia de Chesterton. Les seves pàgines, publicades el 1949 i reeditades ara, parlen de la gràcia de l'esdeveniment cristià que envaeix la vida de tothom. Una narració apassionant que ens convencerà que la felicitat de l'ésser humà consisteix en la descoberta de la bondat de Déu.

Bruce Marshall, *A cada uno un denario.* *Editorial Nuevo Inicio, Col·lecció Narrativa, 2010, 542 pàg.*

Llibres

Aventura apassionant

Montserrat, 1910. El monjo Bonaventura Ubach emprèn un viatge a Terra Santa i Mesopotàmia a la recerca de peces per al futur museu bíblic del monestir de Montserrat. El viatge es convertirà en una odissea plena d'entrebancs i perills. El P. Ubach s'haurà d'enfrontar a tempestes del desert, plagues bíbliques, bandits sanguinaris, xeics cruels, saquejadors de tombes, etc. Martí Gironell novel·la l'aventura apassionant d'un personatge històric real.

Martí Gironell, *L'arqueòleg.* *Columna Edicions, 2010, 380 pàg.*

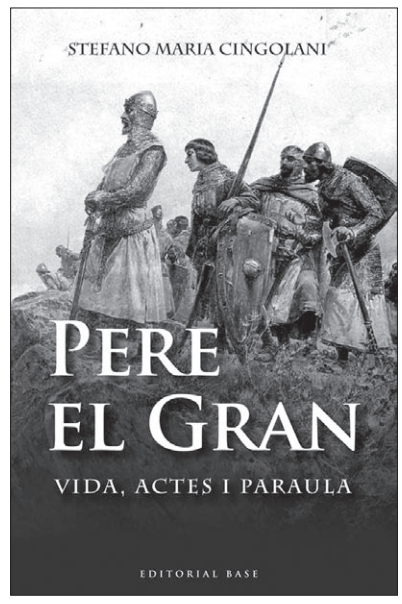

Un gran monarca

Pere el Gran (1240-1285) és un dels reis més importants de la Corona d'Aragó. El present estudi compta amb una investigació innovadora i rigorosa, ja que aprofita una enorme quantitat de documents inèdits fins ara. Revisa profundament la imatge que es tenia de la personalitat i de l'obra política del monarca, alhora que obre noves perspectives a la investigació després de l'obertura de la tomba de Pere el Gran i l'estudi de la seva mòmia.

Stefano Maria Cingolani, *Pere el Gran. Vida, actes i paraula.* *Editorial Base, Col·lecció Base Històrica, 2010, 488 pàg.*

Vides entrecreuades

Ambientada en plena Segona Guerra Mundial, tres dones no saben fins a quin punt s'entrecreuaran les seves vides. Són l'Iris James, encarregada de l'oficina de correus de Franklin, a Massachussetts; l'Emma Fitch, dona d'un metge que espera notícies del seu marit, que és a Londres ajudant els ferits, i la periodista Frankie Bard, la veu que explica per ràdio als americans l'horror de la guerra. Què passaria si alguna d'elles decidís no fer arribar una notícia al seu destí?

Sarah Blake, *La carta.* *Ara Llibres, Col·lecció Amsterdam Llibres, 2010, 318 pàg.*

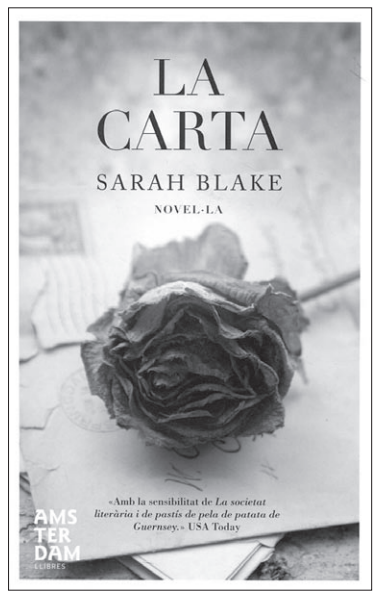

Història d'intriga

Un home rep una carta que el convida a pensar un número de l'u al mil. Quan, seguint les instruccions que figuren a la carta, obre el petit sobre que l'acompanya, s'adona que el número que hi ha escrit és exactament el que havia pensat. Llavors demanarà ajut a David Gurney, un expolicia, i tots dos intentaran trobar el remitent. Una història on el que en un principi semblava poc més que un xantatge s'acaba convertint en un cas d'assassinat.

John Verdon, *Sé el que estàs pensant*. *Edicions Proa, Col·lecció Beta, 2010, 416 pàg.*

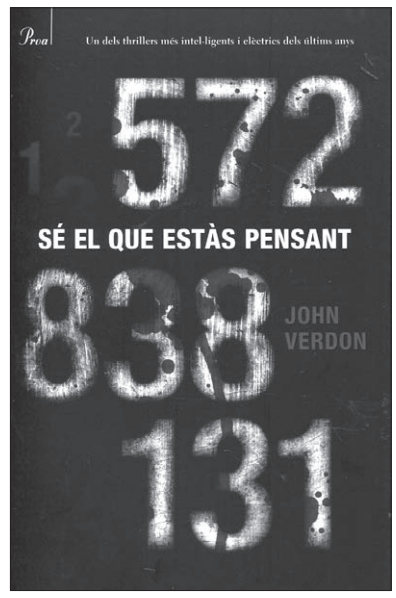

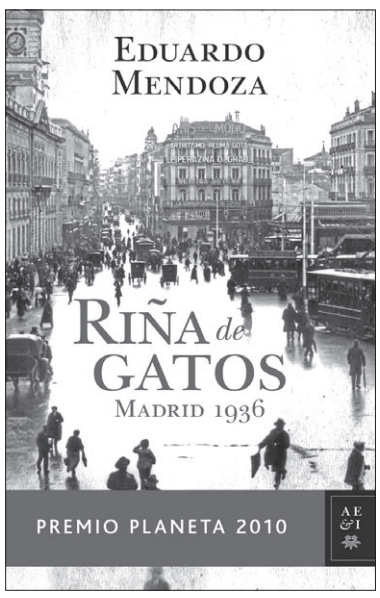

Atmosfera de conspiració

Anthony Whitelands arriba amb tren al Madrid convuls de la primavera del 1936. Haurà d'autentificar un quadre desconegut, pertanyent a un amic de José Antonio Primo de Rivera, el valor econòmic del qual pot resultar determinant per afavorir un canvi polític crucial en la història d'Espanya. El crític d'art veurà com es multipliquen els seus enemics (espies, policies…) en una atmosfera de conspiració i aldarull. La novel·la va obtenir el Premi Planeta 2010.

Eduardo Mendoza, *Riña de gatos.* *Editorial Planeta, Colección Autores Españoles e Iberoamericanos, 2010, 428 pág.*

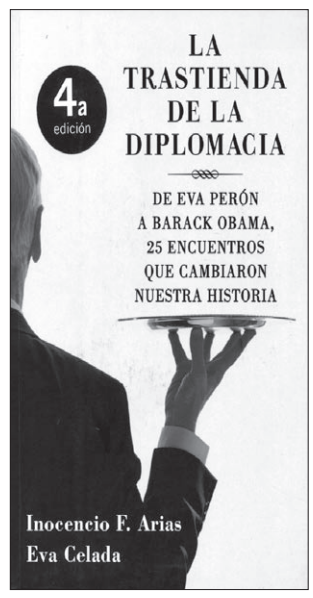

El protocol per dins

El polític Inocencio F. Arias y la periodista Eva Celada donen a conèixer els secrets, les peculiaritats i les anècdotes de la diplomàcia internacional i el seu protocol. Aquest llibre mostra com cada frase i cada detall, per insignificant que pugui semblar, pot canviar el curs dels esdeveniments. Un viatge per les interioritats de les trobades diplomàtiques protagonitzades per figures com Eva Perón, Joan Pau II, Kofi Annan, Diana de Gal·les o Bill Clinton.

Inocencio F. Arias i Eva Celada, *La trastienda de la diplomacia.* *Editorial Plaza&Janés, 2010, 460 pàg.*

Amants de la gastronomia

La Boqueria és el mercat barceloní de referència per als amants de la bona cuina. La seva amplíssima oferta inclou més de 250 parades de tots els productes d'alimentació imaginables, des de les exquisideses més exòtiques fins a les especialitats més tradicionals. Aquest llibre, editat amb motiu del 170è aniversari de la inauguració d'aquest mercat, presenta una selecció de receptes. Està esplèndidament il·lustrat amb més de 170 fotografies.

Jordi Mas i Òscar Ubide, *Boqueria gourmand.* *Viena Edicions, 2010, 172 pàg.*

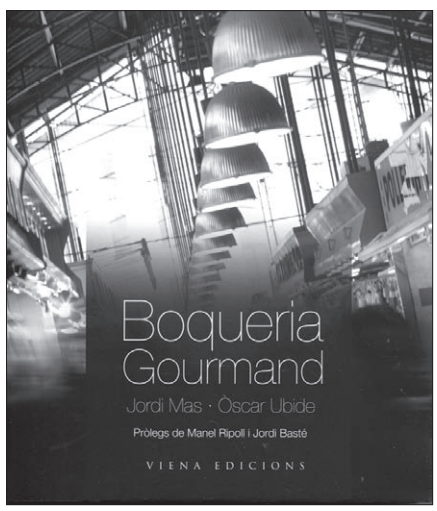

Imatges urbanes

El fotògraf Manel Esclusa demostra, a través de 140 imatges en blanc i negre, que és el fotògraf de la nit i la ciutat, de llums i presències esborradisses. Les fotografies, realitzades entre 1980 i 2010, exploren i revelen aspectes desconeguts de llocs emblemàtics de Barcelona, així com d'altres espais difícils d'identificar per la particular visió que dóna l'artista. L'escriptor Rafael Argullol és l'autor del pròleg, que es complementa amb versos de Joan Vinyoli.

Manel Esclusa, *Barcelona, pell i ombra.* *Ajuntament de Barcelona-Edicions Nova Era, 2010, 192 pàg.*

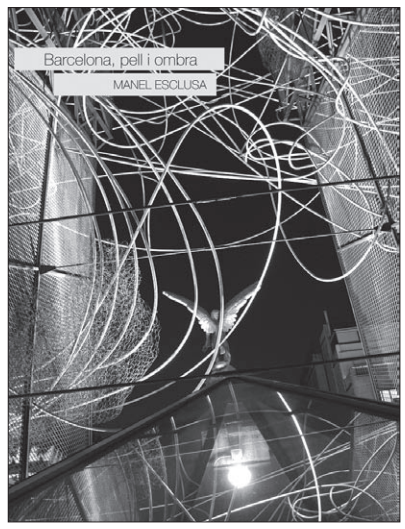

Llibres per als més joves

El món de la natura

Com s'ho fan les gotes de pluja per caure dels núvols, després desaparèixer i més tard convertir-se un altre cop en núvols? Acompanya els protagonistes d'aquesta història i trobaràs la resposta a aquesta pregunta! El llibre inclou suggeriments adreçats als pares i als professors, i també divertides activitats complementàries que ajudaran els infants a explorar per ells mateixos el món de la natura, aprenent a estimar-la i a respectar-la.

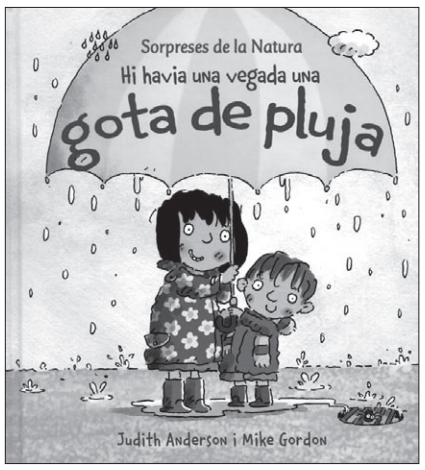

Judith Anderson (text) i Mike Gordon (il·lustracions), *Hi havia una vegada una gota de pluja.*
Editorial Barcanova, Col·lecció Sorpreses de la Natura, 2010, 32 pàg.

Un dia inoblidable

Avui la Lola es lleva d'un salt. És el seu aniversari i té moltes ganes de celebrar la seva festa amb els seus amics. El temps se li fa interminable. A la tarda arriben tots els seus amics: l'Artur, la Lluïsa, l'Eduard i l'Edgar. Decideixen jugar a pirates. En la cerca del tresor, qui troba el cofre amb les monedes d'or de xocolata és l'Artur. La Lola s'enfada perquè, com que és el seu aniversari, pensa que ella ha de guanyar. Finalment, arriba el moment del pastís…

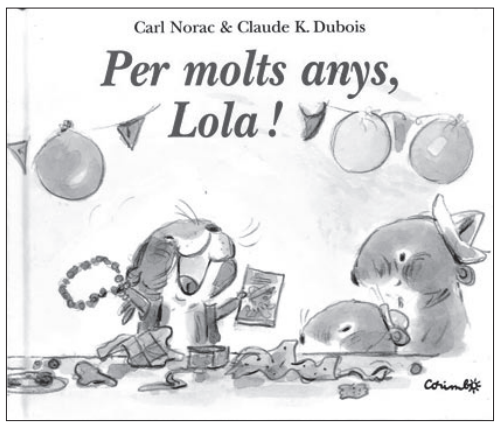

Carl Norac (text) i Claude K. Dubois (il·lustracions), *Per molts anys, Lola!* *Editorial Corimbo, 2010, 26 pàg.*

Descobrir valors

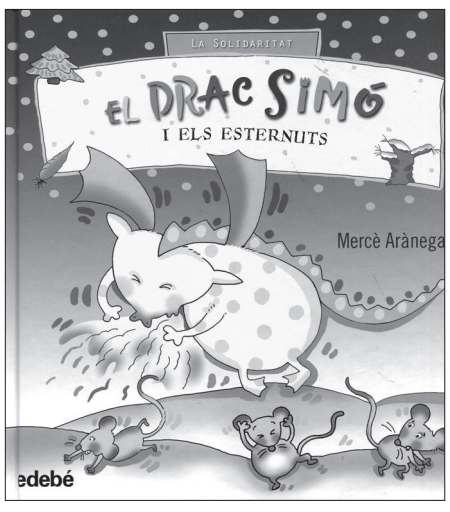

El drac Simó és un petit drac volador que escup foc per la boca, però no fa gens de por. Té un gran cor i sempre està disposat a ajudar els seus amics. Un dia coneixerà en Trafegot, un ratolí valent i tafaner, amb qui viurà una aventura d'allò més divertida. El llibre conté una guia per als adults perquè treballin amb els infants valors com ara la solidaritat, el treball en equip, l'afectivitat… i una sèrie d'activitats lúdiques per als més petits.

Mercè Aranega (text i il·lustracions), *El drac Simó i els esternuts.* *Editorial Edebé, 2010, 40 pàg.*

Tenir sentit crític

En algun lloc de la terra va créixer un arbre molt especial. S'hi posaven tota mena d'ocells: mussols, corbs, coloms… Un dia un tucà va proposar erigir-se com a cap de tots ells. La resta va acceptar. Davant d'una opinió que li desagradava, va expulsar de manera tirànica un petit ocell. Aviat la resta del grup es va adonar que també era possible viure en altres arbres, sense por. Aquesta història és una faula sobre la necessitat de tenir sentit crític.

Charlotte Labaronne (text i il·lustracions), *Bicho*. *Editorial Proteus, 2010, 32 pàg.*

Éssers mitològics

Aquest llibre, amb il·lustracions magnífiques i mòbils, adapta el text de dos contes clàssics de sirenes: *La Sireneta*, del cèlebre escriptor danès Hans Christian Andersen, i *El cargol de mar màgic*, de tradició popular japonesa. En obrir les seves pàgines, els infants s'introduiran en un món de fantasia on les sirenes, aquells singulars éssers mitològics amb cos de dona i cua de peix, són les autèntiques protagonistes. Recomanable a partir dels 4 anys.

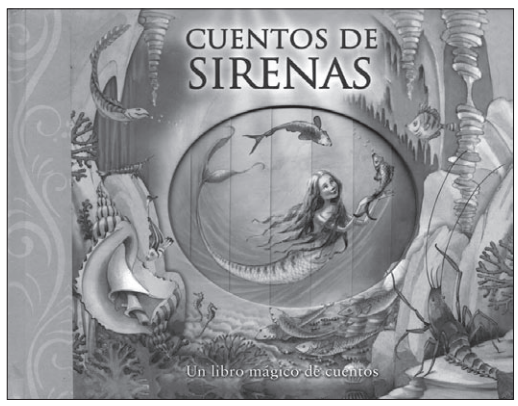

Saviour Pirotta i Alice Peebles (text) i Susanna Lockheart (il·lustracions), *Cuentos de sirenas.* *Ediciones SM, 2010, 32 pàg.*

El goig d'aprendre

A l'Afganistan, després que els talibans s'apoderessin del control, les nenes tenien prohibit anar a escola i les dones no podien sortir de casa seva sense anar acompanyades per un home de la seva família. Aquesta és la història real d'una nena, la Nasrin. Un dia la seva àvia decideix portar-la a una escola secreta. Gràcies a l'escola, la Nasrin descobrirà nous horitzons i compartirà les seves experiències amb les altres nenes. A partir de 7 anys.

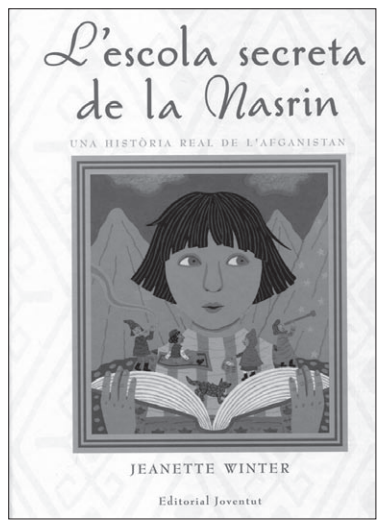

Jeanette Winter (text i il·lustracions), *L'escola secreta de la Nasrin.*
Editorial Joventut, Col·lecció Àlbums Il·lustrats, 2010, 48 pàg.

L'univers dels somnis

Aquest llibre de jocs senzills i tranquils ajudarà els més petits de la casa a endinsar-se en l'univers dels somnis. Es tracta d'una proposta lúdica (endevinalles, jocs d'agudesa visual, laberints, ombres xineses, tintes fosforescents…) sobre la nit, les constel·lacions, la lluna, les estrelles i les criatures de la nit, ideals per abans d'anar-se'n a dormir. S'hi inclouen un rellotge al qual se li poden moure les agulles i diversos adhesius. A partir de 6 anys.

Àngels Navarro (text) i Carmen Queralt i Sergio Muñoz (il·lustracions), *Bona nit. Jocs tranquils per abans d'anar a dormir.* *Combel Editorial, 2010, 46 pàg.*

Una odissea terrícola

Orión és un extraterrestre teletransportat a la Terra amb un únic objectiu: conquerir el planeta abans que ho facin els seus altres competidors. Ell és un dels millors jugadors de videojocs del cosmos. A més, compta amb l'ajuda inestimable d'OC08/LTb, el superordinador que el guia des d'una òrbita espacial propera a la Terra. Pot enfrontar-se Orión i aquest ordinador superintel·ligent a la particular manera d'entendre el món dels terrícoles?

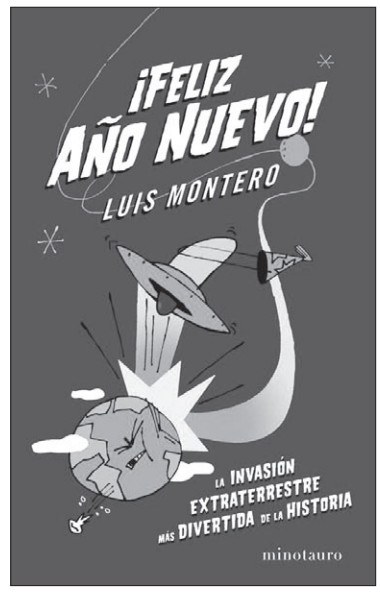

Luis Montero (text), *¡Feliz Año Nuevo!*
Editorial Minotauro, 2010, 300 pàg.

Crítica literària

La bellesa com a religió

Armando Pego
Professor titular de la Facultat de Filosofia de la URL

PAUL MORAND
Venecias
Península, 2010, 183 pàg.

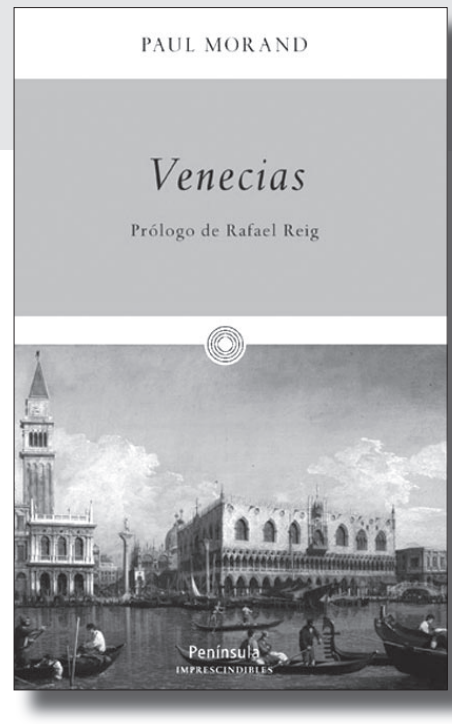

La figura de l'escriptor francès Paul Morand (1888-1976) no resulta gens simpàtica. Esnob, col·laboracionista de Vichy, en el fons un vividor, els seus gustos i les seves opinions sobre la societat, la política o el sexe són als antípodes de la correcció política. I, amb tot, se'l continua considerant un dels grans estilistes francesos del segle XX. Se n'ha discutit, fins i tot, la influència, juntament amb la del seu preceptor Jean Giraudoux, sobre alguns prosistes espanyols anteriors a la guerra com Benjamín Jarnés. Però el francès no creia en res, llevat de la bellesa i la comoditat que en garantia el gaudi. A Morand, un hedonista, li hauria agradat viure entre Alexandria i Bizanci.

Venecias és un llibre de vellesa. Publicat el 1971, aprofita el gènere del relat de viatges per traçar una mena d'autobiografia. Hàbilment escamoteja els deu anys (1939-1950) que van marcar la vida del seu autor, des de l'ocupació de França fins al seu exili a Suïssa. La ciutat dels Duxs se'ns ofereix des de diferents àmbits que no són tant històrics com estètics. Morand la contempla, com contempla tota realitat, a través dels ulls d'altres artistes. Tot i això, la seva Venècia no forma una successió d'estampes acolorides pel pas del temps. Morand mira enrere no amb nostàlgia sinó amb la passió d'un reaccionari de dalt a baix: no existeix cap altre present que el d'un passat que s'ha escapat de la presó de la història. Al santuari de la bellesa es dedica a presentar l'ofrena perpètua de la seva paraula. En constata, així, irònicament, l'actualitat permanent. La seva Venècia és tant la modernista que va fascinar Proust com la postmoderna que va plasmar Visconti, també el 1971, a *Muerte en Venecia*. El menyspreu pels turistes, pels *hippies*, per la revolució social i cultural dels 60 és una altra manera de condescendir amb una ingenuïtat que el disgusta i de la qual un home que va triomfar en la dècada de les avantguardes —els anys vint— està de tornada. Ens hauria de sorprendre que *Venecias* hagi estat durant diverses setmanes entre els llibres recomanats de la pàgina principal de la web d'una llibreria com La Central de Barcelona? Per això, provoca un efecte còmic involuntari el pròleg de Rafael Reig en aquesta reedició de l'obra de Morand de l'editorial Península, com si es volgués burlar de l'autor ideològicament parodiant-ne les armes estètiques. De jactar-se davant d'un tafur, Reig en surt, naturalment, desplomat. A la pregunta de si «aquesta Bellesa, li donarà a Morand avui l'absolució que li va negar la vida real?», qualsevol lector d'aquest llibre es veu obligat a donar, amb més o menys irritació, una resposta afirmativa. Ja us dic que el francès Morand és un reaccionari, no un cursi. Sense retòrica ni pastitxos, la seva prosa no juga a protegir-se sota l'ombra dels clàssics perquè crea la seva classicitat. Per més acurada que sigui una traducció —i la de Monique Planas és exquisida—, només hi podem entrellucar la cadència musical i fins visual de les frases originals. Morand, condemnat pel tribunal de la història, cerca refugi en el que és sagrat d'una eternitat secular, aquesta Bellesa paradoxal, romàntica, que no l'acaba de saciar. «Sóc vidu d'Europa», exclama, contingut, amb consciència de culpa. Una Europa arrasada per la qual no va deixar de brindar amb xampany. Llegir Morand és un festí que entristeix, que deixa entreveure les nafres de l'alta cultura del segle XX.

Crítica cinematogràfica

«El último bailarín de Mao»: l'emoció de la dansa per la llibertat

Peio Sánchez
Director del Departament de Cinema de l'arquebisbat de Barcelona

EL ÚLTIMO BAILARÍN DE MAO
DIRECTOR: Bruce Beresford.
INTÈRPRETS: Bruce Greenwood, Kyle MacLachlan, Joan Chen, Chi Cao, Amanda Schull, entre altres.
Drama. 117 minuts.
Austràlia, 2010.

Pel·lícula realitzada per emocionar que té com a matèria un itinerari de superació a la recerca de la llibertat i, com a forma, la bellesa de la dansa plasmada cinematogràficament i d'una banda sonora multidimensional i sorprenent.

La història de Li Cunxin, explicada al seu llibre autobiogràfic, exigia el salt a la pantalla. La peripècia real d'un nen d'11 anys programat culturalment per ser un gran ballarí és en el fons un recorregut per la història recent de la Xina. La denúncia que conté el text original permet abordar la qüestió de la persona enmig dels règims polítics que anul·len la llibertat.

El realitzador australià Bruce Beresford, conegut per pel·lícules com *Crímenes del corazón* (1986), *Tot passejant Miss Daisy* (1989), *Condenada* (1996) o *Evelyn* (2002) es planteja com a objectiu directe emocionar a través de la bellesa de la dansa subordinant-hi el guió dramàtic. Certament, n'aconsegueix l'objectiu amb la preciosa ajuda del compositor Christopher Gordon, que ens ofereix un recital de mestria adaptant temes clàssics com *El llac dels cignes*, *Giselle* o el *Pas de deux* del *Quixot* de León Minkus, a la vegada que construeix altres temes nous basats en la incorporació d'instruments xinesos a l'orquestra simfònica. La capacitat expressiva de la càmera de Beresford ajuda a oferir un programa musical atractiu i variat que acompanya el procés del nen pobre de la Xina rural, de l'aprenent de ballarí sota l'educació maoista, del desertor als Estats Units on passa de l'enlluernament a la maduresa i, finalment, el retornat que apunta a una nova Xina en esperança.

La narració dramàtica d'aquest procés serveix de motivació per unir el ball i la llibertat en una dansa per a dos. El moviment del ballarí serà la icona de la recerca de la llibertat més enllà dels límits del cos i de la realitat per aconseguir volar, o encara que només sigui ballar, cap a la superació de les traves i el venciment de la por que paralitza i imposa els límits al moviment.

Simplificant la narració de la infància en la qual s'aprofundeix molt més en el llibre, el procés de Li Cunxin estarà molt marcat per la referència de la família. A la pel·lícula això es plasma en els pares i especialment en la mare. La família és l'ancoratge en una terra pobra i austera però que abraça amb l'afecte i l'acollida. Una cosa que, com assenyala tímidament la pel·lícula, referint-se al fracàs matrimonial, al protagonista li costarà trobar en el nou paradís als EUA. Tot i que només queda apuntat, no sembla que la recerca de la llibertat en ella mateixa resolgui el desig profund de l'ésser humà que continua buscant l'amor com a referència de sentit.

Amb tot, l'herència comunista es plasma especialment en l'educació de la disciplina. Com diu el mateix Li Cunxin, «l'entrenament dur i estricte a l'acadèmia de Pequín em va ensenyar sobretot disciplina, i això m'ha ajudat tota la meva vida. Si tens disciplina i estàs disposat a treballar de valent pots aconseguir tot el que vulguis, encara que et sembli impossible». Un dels serrells que deixa la pel·lícula és com articular aquesta relació entre llibertat i disciplina per poder, en definitiva, volar més alt.

Estrenada tardanament entre nosaltres, és una pel·lícula que emociona, que convida a ser vista a la sala cinematogràfica, i que planteja qüestions existencials sense entrar gaire en matèria perquè prefereix que sigui la dansa la que apunti les respostes i que sigui la lectura del llibre la que permeti passar de l'emoció a la reflexió.

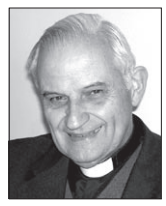

Per Francesc Nicolau
Professor de la Facultat
de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

S'està posant en qüestió el projecte ITER

Potser no tots coneixeu aquest projecte. Es tracta d'un reactor de fusió nuclear. Les sigles ITER corresponen a les inicials, en l'ordre que es diu en anglès, de Reactor Experimental Termonuclear Internacional. Es tracta d'un artefacte capaç d'obtenir energia amb la fusió de l'hidrogen (els isòtops de deuteri i triti) en heli, que és el que fan, tot naturalment, les estrelles. Per aconseguir-ho cal obtenir una temperatura inicial de bastants milions de graus, cosa no gens fàcil, i, a més, camps magnètics, potentíssims capaços de confinar el plasma (els àtoms ionitzats) que s'hi forma. És el somni de robar l'energia de les estrelles. Seria obtenir una font energètica neta, barata i inifinita (d'hidrogen en tenim a desdir).

El projecte, proposat per primera vegada el 2002, ja ha començat a realitzar-se. És a Cadarache, a 60 km de Marsella, on s'han iniciat les obres per portar-lo a terme. La previsió és que estaria construït el 2019. La Unió Europea en pagaria un 47% del total; la resta és a càrrec de la Xina, els EUA, Rússia, el Japó, Índia i Corea del Sud. El pressupost, que s'ha fet bastant més alt que el que inicialment

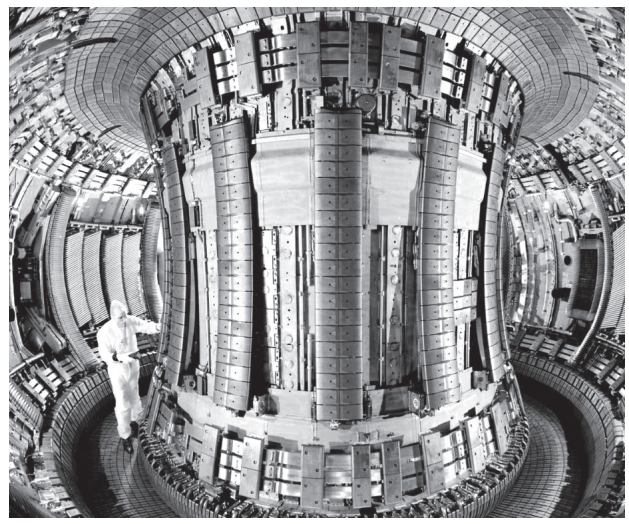

Reactor de fusió nuclear.

es presentà, és d'uns 15.000 milions d'euros i, de moment, toca a la Unió Europea pagar 6.000 milions (rebaixant els 7.200 que li corresponien primer). Són, però, encara molts euros. Espanya hi aporta el 8,8%.

Es veu factible el projecte? Hi ha físics d'una autoritat prou gran que diuen que no se'n sortiran i que tirar-lo endavant és llençar els diners. Ha estat Georges Charpak (premi Nobel de Física del 1992) el que ha aixecat la llebre. I el segueixen els físics Jacques Treiner i Sébastien Balibar, dient que el projecte «posa en perill d'altres investigacions més importants». També l'ecologista català Jaume Morrón diu: «Ens hi oposem perquè es tracta d'una tecnologia immadura que suposa un malbaratament econòmic, i perquè pot reduir les inversions de finançament públic en tecnologies ja contrastades com les fonts renovables». I a França, encara que els polítics majoritàriament hi estiguin a favor també hi ha ja algunes veus discrepants.

Però, per una altra banda, Montserrat Torné, directora de Cooperació Internacional del Ministeri de Ciència i Innovació diu: «No ens replantegem el projecte. És una aposta de risc, però si som capaços de fer-ho es resoldrien els problemes energètics de la humanitat». Com veieu, hi ha raons en pro i en contra. Es tirarà endavant? Deixem temps al temps.

L'univers de les galàxies

8. Classificació de les estrelles pels seus espectres lluminosos

Les estrelles no tan sols són diferents si és diferent la seva lluminositat, o sigui la quantitat de llum que emeten, sinó que també es diferencien per la classe de llum emesa. Això ja es veu fins i tot a simple vista: hi ha estrelles ben blanques, algunes amb un tint blavenc, i altres grogues, amb diversos matisos, i fins i tot vermelloses. Això ja ho observaren, és clar, els antics astrònoms i influí en el nom que posaren a algunes estrelles. Per exemple, el nom d'Antares (que és Alfa Scorpii) ve del seu color rogenc, com també és rogenc el planeta Mart: Antares ve d'Anti-Ares que vol dir enfront d'Ares o oposat a Ares, i Ares és el nom grec de Mart.

Així, doncs, també es poden classificar les estrelles pel seu color, però, com es va fer per a les magnituds, també s'ha hagut de fer amb rigor amb l'ajuda de les matemàtiques a partir d'una correcta anàlisi del color, i analitzar el color vol dir determinar les característiques de l'espectre que la seva llum presenta.

L'obtenció dels espectres estel·lars

L'espectroscòpia es basa en la troballa que Isaac Newton (1642-1727) va fer a l'any 1666 de la dispersió de la llum blanca fent-la travessar un prisma triangular de vidre i recollint-la en una pantalla. Com hom sap, hi apareixen els colors de l'arc de sant Martí. Aquell prisma va ser el primer espectroscopi. El nom ve de *scopeo* (veure o visió, en grec) i *espectre* (allò que apareix, en llatí). L'experiment de Newton mostrava que la llum blanca és composta de colors i que cada color tenia un índex de refracció diferent en el vidre del prisma.

El 1802 el físic anglès William H. Wollaston (1766-1828) va observar que en l'espectre de la llum del Sol apareixen unes ratlles fosques, però no les va saber interpretar. L'alemany Joseph von Fraunhofer (1787-1826) va voler estudiar-les, estranyat de no veure-les en un sòlid incandescent i sí en el Sol. Amb una constància modèlica (que també havia demostrat en la seva professió de constructor d'aparells d'òptica) va anar observant aquelles ratlles que veié que eren moltíssimes si es millorava l'espectroscopi, cosa que aconseguí amb el seu invent de la xarxa de difracció. En va mesurar més de cinc-centes i posà nom a les més marcades. Després va voler veure si en les estrelles hi apareixien o no les mateixes ratlles. Amb dificultat arribà a obtenir l'espectre d'algunes de les més brillants, i, amb gran sorpresa veié que sí que hi apareixien ratlles i que algunes eren com les del Sol, com ara les més prominents que havia nomenat amb les majúscules que van de la A a la K, però d'altres eren diferents. Com interpretar-les? Fraunhofer va morir de tuberculosi abans de complir els 40 anys. Si hagués viscut més potser ell mateix hauria aclarit la cosa.

Va ser un altre alemany, Gustav R. Kirchhoff (1824-87) qui ho aconseguí. Va voler investigar les ratlles dels espectres de la llum emesa també per gasos incandescents i descobrí que si no es troba sotmès a pressió un gas produeix un espectre discontinu! I que cada element químic gasificat té un espectre d'emissió característic: les ratlles lluminoses que emet sempre ocupen el mateix lloc. Això era el 1859. Ara bé, posem un gas entre un sòlid incandescent i l'espectroscopi. Què passa? Que apareixen ratlles fosques d'absorció que ocupen exactament les que emetria si fos només ell l'incandescent. Hi ha, doncs, correspondència entre espectre d'emissió i d'absorció. L'aplicació a les ratlles de Fraunhofer va ser immediata: les ratlles fosques de l'espectre solar provenen dels gasos que componen l'atmosfera externa del Sol, per damunt de la fotosfera. Si coneixem els espectres de cada element químic podrem enunciar amb gran seguretat, amb una simple anàlisi, de què està composta la capa gasosa que envolta un astre lluminós observant les ratlles fosques que es vegin en l'espectre de la llum que ens envia. Fins i tot la intensitat de les ratlles dóna amb bona aproximació quin és el percentatge proporcional dels elements que contingui. Al Sol els més abundants són hidrogen i heli.

Les estrelles es dividiran en classes pel seu espectre

La troballa de Kirchhoff obria un camí, però no gaire fàcil de seguir pels astrònoms del segle XIX. És clar que només telescopis molt potents son capaços de captar prou llum d'una estrella per fer-ne l'espectre amb ratlles clares. Calgué recórrer a la fotografia amb hores d'exposició; així va ser com William Huggins (1824-1910) aconseguí identificar alguns elements a les estrelles Betelgeuse i Aldebaran.

És clar que els elements gasosos de l'estrella han de guardar relació amb la temperatura que tingui i que precisament és aquesta temperatura la que fa que el color total sigui més intens en una regió de l'espectre que en una altra. En termes generals les estrelles es podran dividir pel seu color dominant, o sigui per la temperatura superficial, que estarà d'acord amb els gasos que s'hi vegin. Aquesta va ser la idea del jesuïta P. Pietro Angelo Secchi (1818-78) que va classificar les estrelles en quatre grups o tipus espectrals: I. Blanques blavoses. - II. Grogues ataronjades. – III. Vermelloses. – IV. Roges. Des del 1867 anà catalogant dins de cada classe les estrelles que estudiava i n'obtenia l'espectre.

Aquesta classificació de Secchi va ser admesa internacionalment fins que l'americà Edward Charles Pickering (1846-1919) el 1890 n'establí una altra més detallada que subdividia aquells tipus, posant-hi per nom les lletres: O, B, A, F, G, K, i M. Classificació que encara s'utilitza avui dia, amb els afegitons de W abans de les O, i de R, N i S, després de la M. Les W són les del tipus Wolf Rayet (nom del seu descobridor), blavenques amb temperatura superficial altíssima que pot arribar als 200.000º K, i les R, N i S són de molt baixa temperatura, que no arriba als 2000º K, molt roges i fosques, que Secchi no podia veure amb el seu modest telescopi. Cada tipus o lletra s'ha subdividit en deu classes que van de 0 a 9. Així les B comprenen B0, B1, B2, B3... B9, i entre B9 i A0 hi ha matemàticament la mateixa diferència que entre A1 i A2.

Posem exemples: Artur és una K1, Aldebaran K5, Betelgeuse M2, Rigel B8, Vega A0, la Polar F8 i la més brillant del cel, Sírius, una A1. I el nostre Sol és una modesta G2, estrella groga sense pretensions, de les que són força abundoses a la Galàxia.

I com que la magnitud absoluta, o lluminositat intrínseca, no és sempre la mateixa en les estrelles que tenen igual classe espectral (o sigui la mateixa temperatura), s'han de tenir en compte les dues característiques per catalogar una estrella. Sabem que n'hi ha que són G2 com el nostre Sol i al mateix temps tenen una brillantor superior, i una M2, de la mateixa classe que Betelgeuse, pot ser centenars de vegades més feble que ella en resplendor. Això pot semblar estrany, perquè semblaria lògic que existís una correlació senzilla entre llum i calor. Ben aviat els astrònoms es plantejaren aquesta qüestió després d'indagar sobre aquesta possible correlació. En parlarem al pròxim capítol.

«Ho sap tothom i és profecia»

Enric Frigola
Coordinador de Ràdio Estel

Ho sap tothom i és profecia. Aquest és un dels més grans poemes nadalencs del segle XX. El va escriure J. V. Foix, excel·lent entre els més grans, poeta que va inspirar-se en el Nadal per escriure algunes de les seves poesies més celebrades.
Per a Ràdio Estel el cicle del Nadal és un temps de meditació i reflexió, però també d'esperança i alegria; i així volem reflectir-ho en la nostra programació, que enguany ha inclòs un espai titulat *Nadal dels poetes*, on alguns dels més importants poetes de la literatura catalana diran en la seva pròpia veu les nadales que van veure la llum un dia ja molt llunyà. Es tracta de documents excepcionals recuperats dels arxius, enregistrats fa més de mig segle no sempre en bones condicions, que ens permetran recuperar la veu de l'esmentat J. V. Foix, però també les de Josep Carner, Tomàs Garcés, Clementina Arderiu, Pere Quart, Salvador Espriu i Carles Riba.
El cicle de programes especials ja ha començat fa dies amb l'emissió d'audicions de nadales a càrrec d'artistes de reconegut prestigi (Marina Rossell, entre d'altres) o músics de llarga trajectòria en el món de la investigació, com és el cas de Jordi Roura. Programes que es tonaran a emetre durant aquestes festes. No hi faltarà, és clar, la Missa del Gall des del monestir de Montserrat, com cada 24 de desembre a les 23.30 h, i l'audició ininterrompuda de nadales d'arreu del món, durant el migdia i la tarda del dia de Nadal. El dia de Nadal laudes a les 8.30 i vespres a les 18 h i el diumenge 26 laudes a les 7.45.
Acabarem la diada amb l'audició d'una extraordinària versió d'*El pessebre*, de Pau Casals, obra basada en un llibret de Joan Alavedra. Es tracta d'un enregistrament realitzat l'any 1972 a Puerto Rico que Pau Casals va dirigir personalment, i que va esdevir l'única gravació autoritzada en vida per l'autor.
El pessebre es va estrenar a Acapulco (Mèxic) ara fa exactament 50 anys, i és per això que Ràdio Estel ha volgut recuperar aquesta peça única, que el músic del Vendrell, el català més universal, va considerar un missatge de pau per presentar al món, escrit amb gran mestratge, però també amb emoció i humilitat.
El pessebre va ser representat en molts països abans d'arribar a casa nostra, convençut el seu autor que la música és el més meravellós llenguatge universal que tots els homes del món comprenen. Pau Casals no va deixar mai d'exhortar els músics d'arreu que posessin el seu art al servei de la humanitat per unir els homes en un vincle fraternal.

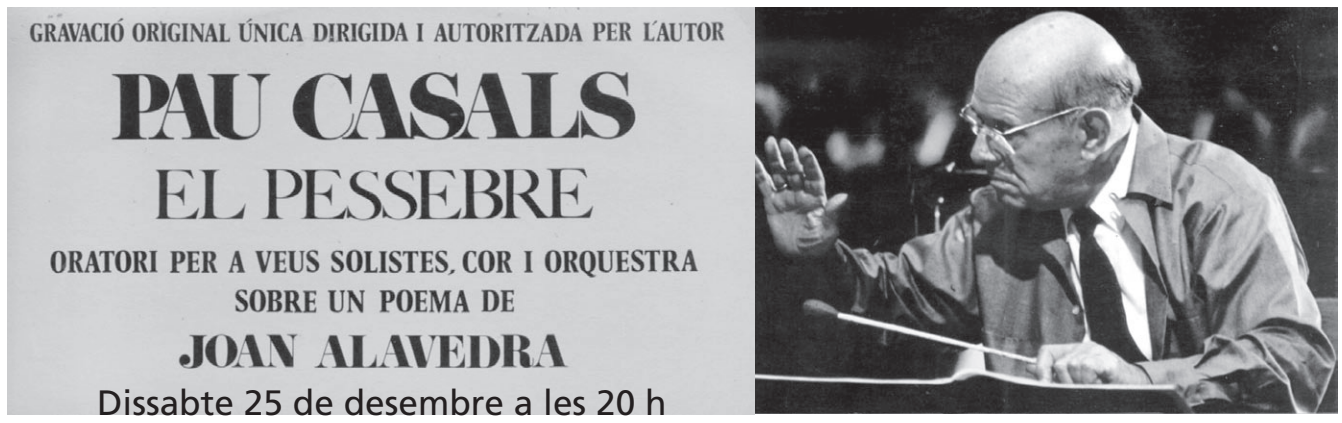

Programació del 20 al 26 de desembre

Horari	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge	Horari
0.00	Completes l'Evangeli					Missa del Gall	Completes l'Evangeli	0.00
1.00	Dietaris						Dietaris	1.00
2.00	Cat Cristiana	Club + amics	Cat Cristiana	Club + amics	Cat Cristiana	Nadal poetes		2.00
3.00	Comentari General					Nadal poetes		3.00
4.00	Hª Nadal							4.00
5.00	Club + amics	Cat Cristiana	Club + amics	Cat Cristiana	Club + amics	Nadal poetes		5.00
6.00	L'albada (Santoral+Agenda+Ressò de festa)							6.00
7.00	Titulars El Rosari l'Evangeli							7.00
.30	Laudes des de l'Abadia de Montserrat					Nadal poetes		.30
8.00	El primer cafè					Hª Nadal l'Abadia de	Laudes des de l'Abadia de Montserrat Església d'Urgell	8.00
9.00						Seveis (Temps) Hª Nadal	Tot sardana	9.00
10.00	Informatiu					Santoral		10.00
.30	Santoral					Avui és festa La taula de l'Evangeli	Avui és festa La taula de l'Evangeli	.30
11.00	Informatiu					Avui és el dia del Senyor		11.00
.30	Llibres	Cat Cristiana	Club + amics	Llibres	Cat Cristiana		Missa Montserrat	.30
12.00	Angelus Titulars							12.00
.30	Carta als reis						En concert	.30
13.00	Cant de la Salve						Hª Nadal	13.00
.30	Hª Nadal							.30
14.00	Titulars + Crònica Principat					Nadal poetes	Rutes per Catalunya	14.00
.30	Reportatge					Nadal poetes		.30
15.00	Informatiu					Conte Nadal	Clip de teatre	15.00
.30	Pobles					Hª Nadal		.30
16.00	Informatiu					Nadal poetes		16.00
.30	Comentari General					Nadal poetes		.30
17.00	Titulars + Crònica Principat					CatCristiana	Conte Nadal	17.00
.30	Racò de premsa					Nadal poetes		.30
18.00	Informatiu					Vespres des de Montserrat	La taula de l'Evangeli	18.00
.30	l'Evangeli Ressò de festa i Espurnes						Avui és el dia del Senyor	.30
.45	Vespres des de l'Abadia de Montserrat							.45
19.30	Capvespre					Conte Nadal		19.30
20.00	Nits estel					Hª Nadal	Cantate Domino	20.00
21.00	Informatiu					Concert "El Pessebre"	Clip de teatre	21.00
	Valors a peu de carrer	De cap i de nou	Plusvàlua	Mètode Guardiola	Catalunya sense barreres		Ressons de Nadal	
22.00	Andorra actualitat				Nadal poetes	Hª Nadal	Nadal poetes	22.00
	Missatge en una ampolla	Buscant la llum	Punt ORG	Paraules d'Amor	Nadal poetes	Gent jazz	Escolta'm	
23.00	Carta als reis							23.00
	Kosmos	Tal com érem	Gent jazz	Escolta'm	Missa Gall	Cantata del diumenge	Gent jazz	
Horari	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte	Diumenge	Horari

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

INTERNET

• **FÀTIMA.—** El santuari de Fàtima ha inaugurat una pàgina dedicada al centenari de les aparicions marianes a Cova da Iria (1917-2017) i a les activitats de preparació de l'efemèride: **www.fatima2017.org/portal**.

ALTRES BISBATS

• **PESSEBRES.—** La Universitat Mística d'Àvila organitza una exposició de pessebres del món que es podrà visitar fins al **16 de gener**, de dilluns a diumenge. Més informació: c/ Arroyo Vacas, 3 – Àvila, tel. 920 352 240, fax 920 251 694, secretaria@citesavila.org, www.citesavila.org.

BARCELONA

• **CATEDRAL.—** El cor de cambra Francesc Valls participarà en la celebració del **26 de desembre**: a les 10.30, ofertori: *In te Domine speravi* de Josquin Desprez; comunió: *Unam petii a Domino* de Byrd; sortida: *Els àngels de la glòria* de M. Oltra; l'**1 de gener**, a les 10.30, ofertori: *Diffusa est gratia* de Nanino; comunió: *Felix namque* de Byrd; sortida: *Verbum caro* de Hassler; el **2**, a les 10.30, ofertori: *Benedic anima mea* de Sermisy; comunió: *Domine Dominus noster* de Lasso; sortida: *Puer natus* de Praetorius.

• **AMICS DEL PARE PIUS DE PIETRELCINA.—** Trobada cada darrer dilluns de mes (pregària i reunió) dirigida per fra Valentí Serra, caputxí. Propera sessió, **27 de desembre**, a les 18.15. Parròquia de la Concepció, c/ Llúria, 70 – Barcelona, tel. 934 576 552.

• **ESGLÉSIA DE SANT GAIETÀ.—** El **27 de desembre**, a les 21.00, concert de l'Escola Musicant: coral de joves. Dirigeix: Eulàlia Caso. C/ Consell de Cent, 293 – Barcelona.

• **GRUPS D'ORACIÓ I D'AMISTAT.—** El **29 de desembre**, de 10.00 a 17.00, celebraran un recés extraordinari dirigit per Mn. Joan Güell, director central dels GOA, a la casa d'exercicis de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32 – Barcelona). Més informació i inscripcions: tel. 932 181 005.

• **FRANCESC PALAU I QUER.—** El **29 de desembre**, a les 19.00, celebració del bicentenari del naixement del beat Francesc Palau i Quer. Obertura d'un any jubilar amb una eucaristia a la catedral de Barcelona.

• **BASÍLICA DE LA CONCEPCIÓ.—** El **31 de desembre**, a les 20.00, eucaristia en honor de Santa Maria. En acabar la missa, vetlla del pas de l'any amb el cant de l'himne *Oh Déu, us lloem* i benedicció del Santíssim. L'acte acaba a les 21.00. C/ Llúria, 70 – Barcelona, tel. 934 576 552.

• **MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES.—** El **31 de desembre**, a les 22.45, vetlla de pregària de cap d'any. C/ Anglí, 55 – Barcelona.

• **CARILLÓ.—** El **2 de gener**, a les 12.00, concert amb temes de la pel·lícula *The sound of music* a càrrec d'Anna M. Reverté. Lloc d'audició: pati dels Tarongers o Galeria Gòtica del Palau de la Generalitat.

• **PASTORETS.—** *Ara ve Nadal*, de Domènech Miquel i Ribas, a la comunitat cristiana Sant Pere Claver els dies **2 de gener**, a les 18.00, i **8**, a les 17.30. C/ València, 680 – Barcelona, www.santpereclaver.cat.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A SACERDOTS.—** Del **10 al 14 de gener**, dirigits per Mn. Miquel Barbarà, sacerdot de l'arxidiòcesi de Tarragona. Serà a la casa d'espiritualitat de la Immaculada de Tiana. Més informació: tel. 932 701 010, fax 932 701 303, aarias@arqbcn.cat.

• **ESCOLA BÍBLICA ECUMÈNICA SANT MEDIR.—** El **10, 17 i 24 de gener**, a les 19.30, seminari *Fe, amor, esperança al missatge central de les Escriptures*, a càrrec d'Enric Capó (doctor en Teologia i pastor de l'Església evangèlica de Catalunya). Parròquia de Sant Medir, c/ Constitució, 17 – Barcelona, tel. 934 216 527, www.parroquiasantmedir.cat.

• **FUNDACIÓ JOAN MARAGALL.—** Organitza del **12 de gener al 16 de febrer** el curs *Les idees religioses de Joan Maragall*. Més informació: c/ València, 244, 2n - Barcelona, tel. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org.

• **FUNDACIÓ MIGRA STUDIUM.—** Fins al **18 de gener** es pot visitar una exposició fotogràfica sobre l'Església copta ortodoxa d'Egipte en la Fundació Migra Studium: c/ Palau, 3 – Barcelona, tel. 934 120 934.

• **CAIXAFORUM.—** Fins al **6 de febrer** és oberta la mostra «Rutes d'Aràbia. Tresors arqueològics del regne d'Aràbia Saudita». Av. Ferrer i Guàrdia, 6-8 – Barcelona, tel. 934 768 635.

GIRONA

• **MARXA DE LA PAU.—** El **26 de desembre**, a les 19.00, sortida des de la plaça de l'Església de Santa Maria de Blanes; aturada i pregària al centre de culte de la comunitat evangèlica i cloenda a la Mare de Déu de la Pau de Valldolig.

• **PREGÀRIA PER LES VOCACIONS.—** El **30 de desembre**, a les 18.00, a l'església del Mercadal de Girona.

• **TEMPLE DEL SAGRAT COR DE GIRONA.—** El **31 de desembre**, a les 22.30, Rosari i vetlla; a les 24.00, eucaristia. Organitza: Adoració Nocturna de Girona.

SOLUCIONS DEL «JUGA I APRÈN»:

QUI FA QUÈ?

Les figures del pessebre

El temps sant és arribat
i amb el fred, la neu i el gebre,
les figures del pessebre
una a una han tornat.
La dona que renta,
la vella que fila
i el brau caçador
que sempre vigila
La noia que porta
la gerra i el pa
i aquell pescador
que al riu va a pescar
El vell que la terra remou
amb catxassa
i el que es beu el vi
de la carabassa,
el del feix de llenya
i aquell pastoret
que va amb la catxutxa
perquè té molt fred.
La jove mestressa
que du la gallina.
La del cistell d'ous
i el sac de farina
i aquells que sonant
van fent camí:
el del flabiol
i el del tamborí.
El sac de gemecs,
el que sempre plora
i el de la simbomba
que ronca a tothora
i aquells tres pastors
que fan el sopar,
que couen les sopes
i llesquen el pa.
Figures eternes
de vida senzilla,
vosaltres sou llum
que enmig del cel brilla.
Vosaltres al món
porteu resplendor.
Oh, fràgils figures
de Nostre Senyor.

Joan Llongueres

Bon Nadal!

Sortoses les entranyes
que et van dur
i els pits que vas mamar
(Lluc 11,27)

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
«Rincón del Silencio»
c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tel. 934 242 787

• **EL COLLELL.—** L'**1 de gener**, Aplec del Ninou al Collell: a les 12.00, eucaristia solemne presidida pel bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo. Es beneirà i presentarà els nens a la Mare de Déu; dinar de germanor i sardanes.

TARRAGONA

• **VETLLA DE CAP D'ANY.—** El **31 de desembre**, a les 22.45, al santuari de la Mare de Déu del Sagrat Cor (c/ Méndez Núñez, 14 – Tarragona), presidida per l'arquebisbe Mons. Jaume Pujol. Organitza: Adoració Nocturna de Tarragona.

TERRASSA

• **CENTRE CULTURAL DE MARATA.—** El **29 de desembre**, a les 21.00, concert dels 200 concerts amb Claudi Arimany (flauta), Víctor Kuleshov (violí) i Goldberg String Trio. Parròquia de Santa Coloma de Marata – les Franqueses del Vallès, tel. i fax 938 493 104.

URGELL

• **SANTS INNOCENTS.—** El **28 de desembre**, a les 12.00, festa dels Sants Innocents a l'església parroquial de Peramea. Presideix el bisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives.

VIC

• **COVA DE SANT IGNASI.—** Del **14 al 16 de gener**, recés d'iniciació a la meditació zen i la contemplació, amb Pedro Vidal. Més informació: tel. 938 720 422, covaee@covamanresa.cat, www.covamanresa.cat.

• **MUSEU EPISCOPAL DE VIC.— Dissabtes i diumenges**, a les 12.00, recorregut medieval. Més informació: pl. Bisbe Oliba, 3 – Vic, tel. 938 869 360, fax 938 869 361, informacio@museuepiscopalvic.com, www.museuepiscopalvic.com.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

• Perquè l'experiència del patiment sigui ocasió per comprendre les situacions de malestar i de dolor dels altres

• Perquè els pobles obrin les portes a Crist i al seu evangeli

13a Campanya
Reis per a TOTHOM

Fes-te voluntari !
del 23 de desembre del 2010
al 5 de gener del 2011

Campanya de recollida de joguines noves* per a infants i obsequis per a gent gran

*Només s'acceptaran joguines completament noves

Dates de recollida:

1 - 30 de desembre del 2010 / 3 - 5 de gener del 2011

Punts:

Centre Cristià dels Universitaris
(C/Villarroel, 81, baixos)
1 al 30 de desembre del 2010: dt, dc i dj de 16-20h
3 al 5 de gener del 2010: de 11-14h i de 16-21h

Ràdio Estel
(Comtes de Bell-lloc, 67-69)
de 9-21h

Museu Diocesà de Barcelona (Pia Almoina)
(Av. Catedral, 4)
dt a ds de 10-14h i de 17-20h i dg de 11-14h

APORTACIONS:

c/c: 2081-0401-71-3300001312

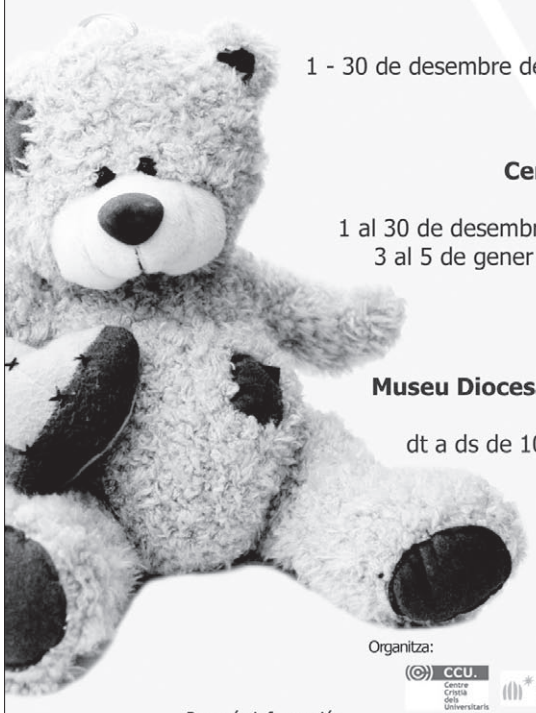

Organitza: CCU. Centre Cristià dels Universitaris · CatalunyaCristiana RàdioEstel · Museu Diocesà de Barcelona · Club amics
Amb la col·laboració de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació · CAM Caja Mediterráneo

Per més informació:
933233368 (tardes) o bé 619994106
ccu@dpuniversitaria.org

«CATALUNYA CRISTIANA» ALS QUIOSCOS DE CATALUNYA

Podeu trobar-la setmanalment a:

Maria Pujades Majó	Francesc Macià, 86	08358	Arenys de Munt
La Formiga d'Or	Av. Portal de l'Àngel, 3	08002	Barcelona
Llibreria Balmes	Duran i Bas, 11	08002	Barcelona
Llibreria Claret	Roger de Llúria, 5	08010	Barcelona
Llibreria L'Escaire	Pg. Maragall, 342	08031	Barcelona
Llibreria Mateu	Santa Maria, 22	17820	Banyoles
Papereria Bitlloch	Ample, 25	17300	Blanes
Llibreria Empuries	Álvarez de Castro, 6	17001	Girona
Llibreria Diocesana	Pl. del Vi, 2	17004	Girona
Llibreria Issauna	Pg. Bell-lloc, 7	25210	Guissona
Comerç i Estanc	Ponts i Arola, 28	25240	Linyola
Llibreria Ramon Llull	La Palma, 9	25002	Lleida
L'Ossetfi	Av. Alcalde Porqueres, 32	25008	Lleida
Llibreria Moral S.C.P.	Major, 27	08783	Masquefa
Llibreria Dalmases	Jacint Verdaguer, 5	25230	Mollerussa
Llibreria Larsa		08199	Montserrat
Llibreria Joan Fons	Jaume Fons, 13	08784	Piera
Llar del Llibre	Pg. Pl. Major, 12 34	08202	Sabadell
Llibr.-papereria Pilar Boladeras	Pl. Major, 10	43420	Sta. Coloma de Queralt
Kiosco Baldiri Bosch	Eusebi Güell, 87	08830	Sant Boi de Llobregat
Llibreria Dach	Sant Miquel, 5	25280	Solsona
Llibreria Sauret	Carme, 14	25300	Tàrrega

Reserveu el vostre exemplar, ara!

Anuncis per paraules

COMPRA i VENDA

COMPRO SEGELLS, postals, monedes, rellotges, joguines, instruments musicals i tota classe d'objectes i mobles antics. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

DIVERSOS

ADVOCADA especialista en nul·litats matrimonials i separacions. 1a visita gratuïta. Tel. 934 510 707.

DESCOBREIX premsa cristiana, ens comunica, ens uneix, ens enforteix.

Si voleu anunciar-vos, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadret, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho juntament amb un gir postal o xec bancari a CATALUNYA CRISTIANA
c/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 Barcelona.

NOMBRE DE SETMANES ☐ **IMPORT TOTAL** ☐

NOM .....
ADREÇA .....
POBLACIÓ ..... C. P. .....
TELÈFON ..... DNI/CIF .....

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ **12,20 €**

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ **20,35 €**

Preus per setmana (IVA Inclòs)

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

ALBA RUIZ DE ANDRÉS, MEMBRE DE LA COMUNITAT DE SANT'EGIDIO

«La fe i els pobres han d'anar units»

Samuel Gutiérrez

Des de fa quatre anys, Alba Ruiz (Barcelona, 1985) participa com a voluntària en el tradicional Dinar de Nadal que la Comunitat de Sant'Egidio organitza per als pobres de la ciutat de Barcelona. L'any passat van ser més de 800. «Poder participar d'aquest servei amb els pobres —assegura aquesta jove biòloga— ha estat un regal que em permet anar entenent certes preguntes que tots ens fem, i de creure que un temps nou més acollidor per als pobres és possible.»

Què et va portar a participar en el tradicional Dinar de Nadal de la Comunitat de Sant'Egidio?

Coneixia una persona propera que formava part de la Comunitat de feia temps i me'n parlava molt. Vaig pensar que el dinar de Nadal era una bona ocasió per treure-hi el cap, perquè és un acte molt important on es necessita molta gent per tal que tot surti perfecte. A l'inici no sabia què em trobaria, i hi he trobat un tresor.

Què va significar per a tu aquella experiència?

El primer Nadal amb la Comunitat de Sant'Egidio vaig ajudar fins al migdia, després me'n vaig anar a dinar a casa dels avis, certament sacsejada. Sens dubte, el que més em va impressionar va ser la manera amb què se'm va transmetre que tot havia d'estar meticulosament bonic, ben decorat, cuidant cada cobert que posaves sobre la taula. Perquè els convidats, els vagabunds, alguns ancians i algunes famílies de la Mina i la Barceloneta, formen part de la gran família de la Comunitat de Sant'Egidio i havien d'estar-hi a gust. A partir de llavors vaig sentir la curiositat de conèixer aquests convidats tan especials, i la necessitat d'entendre per què aquelles persones de la Comunitat volien gastar el seu temps anant a visitar els pobres

durant tot l'any, compartint amb ells una amistat veritable. El caliu que es capta en aquest dia no seria el mateix si no hi hagués una coneixença de temps enrere amb totes aquestes persones convidades. Avui jo també tinc bons amics que viuen al carrer, amb els qui tinc un compromís i una necessitat de veure'ls regularment. I pel Nadal, ens fa molta il·lusió estar junts, perquè és un dinar joiós on ningú no pot quedar sol.

La gent acostuma a passar el Dia de Nadal amb la família. En canvi, vosaltres, el passeu amb els pobres...

Nadal és una festa on hi ha de participar tothom. Festejar, menjar i riure al voltant d'una taula ben parada ha de ser una realitat també per a aquells que estan sols o són pobres. Per això hi ha una voluntat des de la Comunitat de Sant'Egidio d'acollir tot aquell que vingui i de considerar-lo com un més de la família. Parar un menjador preciós enmig d'una església vol dir que es posa al centre aquells que normalment viuen allunyats de la societat, els de la perifèria. Molts amics fa setmanes que esperen aquest moment, i preparen els seus millors vestits per a l'ocasió, que es concreta quan els regalem la invitació personal en forma de targeta on hi ha el seu nom escrit. No hem d'oblidar que convidar algú cridant-lo pel seu nom no és banal, dignifica i fa sentir-se estimat. Així, en el moment fantàstic del dinar, formem una gran família on cada any som més i on es fa difícil distingir el qui serveix del qui és servit.

Quin paper té la fe en aquesta iniciativa?

El compromís de voler acollir algú que està sol en una gran família no és espontani. Vol una reflexió, un esforç, allunyar-se d'un mateix per sentir la necessitat dels altres, i aquest aprenentatge neix de l'escolta de la Paraula. Sense la pregària que la Comunitat de Sant'Egidio ens convida a fer cada dia, difícilment es poden trobar moments de silenci i reflexió profunda, perquè el nostre dia quotidià està ple de preocupacions per un mateix, compromisos i activitats que ens omplen l'agenda. La fe és un do que acompanya aquell que escolta i que creu que un món nou on es tingui més en compte els pobres sí que és possible. La fe i els pobres han d'anar units per fer-nos entendre que cal una visió esperançadora i d'espiritualitat en el nostre món de mercat global.

Us anima el fet que a Roma el Sant Pare també comparteixi taula aquest dia amb els pobres?

Com bé dius, l'any passat Benet XVI va voler passar el dinar de Nadal amb la Comunitat i els pobres de la perifèria de Roma, a Santa Maria in Trastevere. Va ser un gest important perquè dóna un exemple de com viure concretament una vida cristiana, posant-se al servei de persones vagabundes, minusvàlides, pobres. Per als convidats d'aquell dinar va ser molt emocionant que el Sant Pare anés a veure'ls només a ells, que són els oblidats de la ciutat.

Rauxa

La religió, més necessària que mai

Eduard Brufau

Fa vint anys, amb la caiguda del mur de Berlín, la desaparició de l'URSS i l'esfondrament del comunisme, es posava fi a l'anomenada època de les ideologies. El capitalisme tenia així via lliure per escampar mundialment la seva manera de veure la realitat, exclusivament econòmica. D'aquesta manera s'imposava la creença que el progrés econòmic era indefinit per naturalesa i que al cap i a la fi la vida humana es podia reduir només a economia i que no li calien més consideracions. Amb la crisi tots aquests grans deliris econòmics sense base moral de cap mena s'han estavellat indefectiblement. Ara doncs, en aquest món sense ideologies i amb un sistema econòmic que trontolla, calen uns punts de referència, uns llocs segurs on agafar-se. Si durant l'eufòria capitalista semblava que la religió no feia falta, ara ens adonem que ella és precisament un d'aquests puntals ben fonamentats. Tota creença en Déu, i el seguit de valors i principis que se'n desprenen, és la millor guia per a l'home, perquè ensenya a veure el món més enllà de les simples coses materials i indica que no tot és possible, que hi ha uns límits i que hem d'aprendre a renunciar.

Nadal, amb l'Infant que neix en la senzillesa d'un estable, és exactament això. Ara és el moment de redescobrir que les persones som per naturalesa éssers religiosos.

Pensant-ho millor

Francesca Rovira Carol
Missionera de Crist Jesús

El pessebre al Japó

Quan sentim la paraula *Nadal* sentim una alegria i una tendresa especial i brollen al cor desitjos de pau. El naixement de Crist és un episodi històric.

A Espanya i, sobretot a Catalunya, hi ha el costum de celebrar el naixement de Jesús i recordar-lo, construint pessebres o naixements.

A l'Orient no existeix aquest costum, però, quan vaig estar al Japó de missionera, vaig intentar que coneguessin plàsticament aquest gran fet, i vaig aconseguir que, a tots els llocs on em van destinar, els cristians tinguessin el «seu pessebre».

Per fomentar aquest costum, vam organitzar concursos de pessebres amb material fets per ells i, com que són molt artistes, en feien de preciosos (amb vidre, roba, troncs d'arbres, mosaics pintats...).

Em va passar una anècdota que va ser molt impactant. Un dia va comparèixer la televisió de Tòquio per televisar un gran pessebre que havíem posat en una plaça de Yamaguchi. Constava de 16 figures de mida natural, que em va regalar el Sr. Jordi Pujol, expresident de la Generalitat de Catalunya, en un dels viatges que vaig fer a Espanya.

La presentadora de la televisió em va preguntar: «Qui és aquest petit [el Nen Jesús], i aquesta senyora [la Verge], i aquest senyor [sant Josep]?» Jo li vaig preguntar si havia sentit mai «alguna cosa» sobre la vinguda de Jesús i em va dir que no. I vaig prosseguir: «No té cap Bíblia?» «Sí que en tinc una, però no l'he llegida mai i m'interessa saber per què va venir...» Vam agafar una Bíblia i va quedar molt contenta de l'explicació. Quan l'entrevista va ser televisada la presentadora va començar dient: «Els cristians celebren el Nadal i recorden la vinguda de Jesús fent el pessebre. Nosaltres no ho sabem perquè ningú no ens ho ha explicat» i va seguint fent la presentació del pessebre tan bé que tothom va quedar impressionat i emocionat.

Quina llàstima sentir «ningú no ens ho ha explicat». Segurament si ells ho sabessin com nosaltres, serien bons cristians.

També es va fer una exposició itinerant per diverses ciutats amb cent pessebres de diferents ambients. N'hi havia d'Europa, d'Àsia, d'Amèrica i d'Oceania. També va passar per Hiroshima, «la ciutat de la pau». Quin lloc més adient per posar-hi l'exposició, ja que Jesús va venir a «posar la pau als homes que estimen el Senyor!».

Aquests pessebres van quedar plasmats en un llibre que vam fer escrit en japonès, anglès i català simultàniament, *Mirada als pessebres del món*.

Acabo amb el desig que cada família reunida pugui construir el seu pessebre celebrant la vinguda del Senyor.

Volem omplir el món d'alegria

Ens ajudes?

Col·labora amb Mans Unides:
Fes el teu donatiu a
mansunides.org
O trucant al
93 487 78 78

Mans Unides
www.mansunides.org

Aquest any felicita el Nadal amb la postal digital de Mans Unides que trobaràs a mansunides.org